

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 340

38e jaargang

18 december 1995

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	<i>I Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
95/C 340/01	E-339/95 van Alexandros Alavanos aan de Raad Betreft: Teruggave van cultureel erfgoed aan het land van herkomst	1
95/C 340/02	E-738/95 van Anne Van Lancker aan de Raad Betreft: Twerkstelling van gehandicapten in de Instellingen van de Europese Unie	2
95/C 340/03	E-1050/95 van Elly Plooi-j-van Gorsel aan de Raad Betreft: Quotaregeling ten aanzien van de aanstelling van gehandicapte werknemers bij de Europese Instellingen	2
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-738/95 en E-1050/95	2
95/C 340/04	P-825/95 van Per Gahrton aan de Raad Betreft: Derde fase van de EMU	3
95/C 340/05	E-1507/95 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: Toestemming Euratom voor de invoer van plutonium naar München	3
95/C 340/06	E-1509/95 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: Toestemming Euratom voor de invoer van lithium 6 naar München	3
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1507/95 en E-1509/95	3
95/C 340/07	P-1545/95 van Aldo Arroni aan de Raad Betreft: De handelspolitiek van Polen	3
95/C 340/08	E-1581/95 van Sir Jack Stewart-Clark aan de Raad Betreft: Valuta-stroom van de Europese Unie naar Rusland	4
95/C 340/09	E-1621/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Financiering van programma's ten behoeve van Teokar NV	4

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 340/10	E-1623/95 van Cristiana Muscardini aan de Raad Betreft: Het Comité van de Regio's en de verkiezingen in Italië	5
95/C 340/11	E-1774/95 van Riccardo Nencini aan de Raad Betreft: Verlies van arbeidsplaatsen	5
95/C 340/12	E-1889/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Röntgenlaboratoria in Griekenland	5
95/C 340/13	E-1890/95 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Communautaire steun voor de restauratie van de hospitia op de pelgrimsweg naar Santiago de Compostela	6
95/C 340/14	E-1894/95 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Kredieten voor het bevorderen van gezonde eetgewoonten	7
95/C 340/15	E-1900/95 van Honório Novo aan de Commissie Betreft: Hervorming van de gemeenschappelijke marktordening in de sector bananen	7
95/C 340/16	E-1917/95 van Ana Miranda de Lage aan de Raad Betreft: Verhoging van de EIB-leningen	8
95/C 340/17	E-1919/95 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Milieukeur	8
95/C 340/18	E-1946/95 van Christine Crawley aan de Commissie Betreft: Laagfrequent geluid	8
95/C 340/19	E-1950/95 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Controle aan buitengrenzen	9
95/C 340/20	E-1965/95 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Raad Betreft: Accommodatie in gebouwen Unie	9
95/C 340/21	E-1993/95 van Juan Colino Salamanca en Jesús Cabezón Alonso aan de Raad Betreft: Vergelijkend onderzoek voor administrateurs	10
95/C 340/22	E-1995/95 van Jacques Donnay aan de Raad Betreft: Gevolgen van de agri-monetaire wanorde voor de concurrentie tussen Europese havens	11
95/C 340/23	E-2004/95 van Peter Skinner aan de Commissie Betreft: Gebruik van loslopende honden bij researchproeven	11
95/C 340/24	E-2073/95 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Het gebruik van zwerfhonden voor onderzoekdoeleinden in Portugal (Richtlijn 86/609/EEG)	11
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2004/95 en E-2073/95	11
95/C 340/25	E-2009/95 van Brian Crowley aan de Commissie Betreft: Drugsverslaafden in de Europese Unie	12
95/C 340/26	E-2038/95 van Karl-Heinz Florenz aan de Commissie Betreft: Zuiveringsslib en compost	12
95/C 340/27	E-2059/95 van André Sainjon aan de Commissie Betreft: Bergasol	13

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 340/28	E-2063/95 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Europees-Latijnsamerikaans Instituut	14
95/C 340/29	E-2072/95 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: De oprichting van een Europees netwerk voor het onderzoek naar primaten	14
95/C 340/30	E-2075/95 van Alex Smith aan de Commissie Betreft: Het dumpen van chemische wapens	15
95/C 340/31	E-2124/95 van Mathias Reichhold aan de Commissie Betreft: Gevaarlijke toevoegingen in veevoer	15
95/C 340/32	E-2128/95 van Gerhard Schmid aan de Commissie Betreft: Caleidoscoop — schriftelijke vraag E-332/95	15
95/C 340/33	E-2141/95 van Spalato Belleré aan de Commissie Betreft: Auteurs- en uitvoeringsrecht voor muzikale composities	16
95/C 340/34	E-2143/95 van Nuala Ahern aan de Commissie Betreft: Verzekering van nucleaire installaties	17
95/C 340/35	E-2144/95 van Nuala Ahern aan de Commissie Betreft: Maximum aansprakelijkheid	17
95/C 340/36	E-2145/95 van Nuala Ahern aan de Commissie Betreft: Landbouwgrond en Tsjernobyl	18
95/C 340/37	E-2148/95 van Mark Killilea aan de Commissie Betreft: Milieuprogramma — werken om de kust tegen erosie te beschermen	18
95/C 340/38	E-2154/95 van Giuseppe Rauti aan de Commissie Betreft: Dumping van radioactief afval	19
95/C 340/39	E-2170/95 van Marianne Thyssen aan de Commissie Betreft: Etikettering van levensmiddelen: adresvermelding	19
95/C 340/40	E-2217/95 van John McCartin aan de Commissie Betreft: Benadeelde agrarische gebieden in Ierland	20
95/C 340/41	E-2231/95 van José Gil-Robles Gil-Delgado aan de Commissie Betreft: Onderzoek en ontwikkeling in de industrie voor veterinaire producten	20
95/C 340/42	E-2235/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor Centraal-Macedonië	21
95/C 340/43	E-2236/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor Sterea Ellas	21
95/C 340/44	E-2237/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor de regio Peloponnesos (EFRO)	21
95/C 340/45	E-2238/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor de regio Kreta	22

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 340/46	E-2240/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor West-Griekenland (EFRO)	22
95/C 340/47	E-2241/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor Sterea Ellas	22
95/C 340/48	E-2242/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor de regio Kreta	23
95/C 340/49	E-2243/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor Centraal-Macedonië (EFRO)	23
95/C 340/50	E-2244/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor de regio Epirus	23
95/C 340/51	E-2245/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor oostelijk Macedonië-Thracië	24
95/C 340/52	E-2246/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor Sterea Ellas	24
95/C 340/53	E-2247/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor Sterea Ellas	24
95/C 340/54	E-2248/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor Attika (EFRO)	25
95/C 340/55	E-2249/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor de zuidelijke Aegeïs	25
95/C 340/56	E-2250/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor de Ionische eilanden	25
95/C 340/57	E-2251/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor de regio Thessalië	26
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2235/95 tot en met E-2238/95, E-2240/95 en E-2241/95 tot en met E-2251/95	26
95/C 340/58	E-2254/95 van Joaquím Miranda aan de Commissie Betreft: Melkinvoer Portugal	26
95/C 340/59	E-2261/95 van Susanne Riess-Passer aan de Commissie Betreft: ORF-monopolie in Oostenrijk	27
95/C 340/60	E-2272/95 van Elly Plooij-van Gorsel aan de Commissie Betreft: Toegang tot de interne markt voor het MKB	27

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 340/61	E-2278/95 van David Martin aan de Commissie Betreft: De Commissie en de stemprocedure in de Raad	28
95/C 340/62	E-2285/95 van Giuseppe Rauti aan de Commissie Betreft: Kinderarbeid in India en de derde wereld	29
95/C 340/63	P-2295/95 van Georg Jarzembowski aan de Commissie Betreft: Verordening (EEG) nr. 1893/91	29
95/C 340/64	E-2306/95 van Nuala Ahern aan de Commissie Betreft: Conferentie over het Non-proliferatieverdrag	30
95/C 340/65	E-2330/95 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: BSKyB- en Nirex-telewerk	31
95/C 340/66	E-2333/95 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Financiële steun in Paraguay	31
95/C 340/67	E-2338/95 van Jürgen Schröder aan de Commissie Betreft: Post- en telefoontarieven binnen de Europese Unie	32
95/C 340/68	E-2346/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Opschorting van betalingen uit het Cohesiefonds	32
95/C 340/69	E-2355/95 van Karla Peijs, Peter Pex en Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: Steunverlening aan de Duitse scheepsbouw	33
95/C 340/70	E-2361/95 van Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Vierde actieprogramma van de Europese Unie voor de gelijkheid van kansen	33
95/C 340/71	E-2382/95 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Openbare aanbestedingen in Frankrijk	34
95/C 340/72	E-2388/95 van Cristiana Muscardini aan de Raad Betreft: Bosnië en de politieke overlevingskansen van de Europese Unie	34
95/C 340/73	E-2416/95 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Aanwerving en contractering van Portugese werknemers voor bouwplaatsen in andere Lid-Staten	35
95/C 340/74	E-2423/95 van Alex Smith aan de Commissie Betreft: Veiligheid van de leden van de Cambodjaanse Nationale Vergadering	35
95/C 340/75	E-2427/95 van Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Zin van het milieukeurmerk	36
95/C 340/76	E-2430/95 van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm aan de Commissie Betreft: Compatibiliteit van de Spaanse wetgeving inzake vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid met het Gemeenschapsrecht	36
95/C 340/77	E-2432/95 van Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: De Unie in de Olympische Spelen	37
95/C 340/78	E-2465/95 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Inkoopbeleid voor informaticaproducten	37
95/C 340/79	E-2466/95 van Pieter Dankert aan de Commissie Betreft: Aanbestedingsprocedure Structuurfondsen Flevoland	37

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 340/80	E-2476/95 van Hans-Gert Poettering aan de Commissie Betreft: Postverkeer in enkele EU-Lid-Staten	38
95/C 340/81	E-2478/95 van Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Harmonisering van de veiligheidsbranche	39
95/C 340/82	E-2490/95 van Jannis Sakellariou aan de Commissie Betreft: Blindmakende laserwapens	39
95/C 340/83	E-2493/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Mensenrechten	39
95/C 340/84	P-2494/95 van Yannis Kranidiotis aan de Commissie Betreft: Tijdschema voor voorstellen van de Commissie over de situatie in de Griekse textiel- industrie	40
95/C 340/85	E-2499/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Automobielprijzen	40
95/C 340/86	E-2507/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Gezondheidszorg	41
95/C 340/87	E-2513/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Geweld tegen minderjarigen	42
95/C 340/88	E-2517/95 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Humanitaire hulp voor Sierra Leone	42
95/C 340/89	P-2531/95 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Humanitaire hulp voor Bangladesh	43
95/C 340/90	E-2550/95 van Richard Balfe aan de Commissie Betreft: Overeenkomst EEG-Turkije van 1963 — nieuwe Lid-Staten	43
95/C 340/91	E-2551/95 van Richard Balfe aan de Commissie Betreft: EEG-associatieovereenkomsten — niet-discriminatiebepalingen	44
95/C 340/92	E-2560/95 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Anti-dumpingrechten voor Noordamerikaans natriumcarbonaat	44
95/C 340/93	E-2570/95 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Europese regels voor hulp aan slachtoffers van misdaden	45
95/C 340/94	E-2576/95 van Susan Waddington aan de Commissie Betreft: Gezondheidsrisico's voor werknemers door uitlaatgassen van dieselmotoren op de werkplaats	45
95/C 340/95	E-2589/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Onderzoekwerkzaamheden	46
95/C 340/96	E-2590/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Ongelukken in de bergen	47
95/C 340/97	P-2596/95 van Georg Jarzembowski aan de Commissie Betreft: Verkeersrotondes	47
95/C 340/98	E-2639/95 van Joan Colom i Naval aan de Commissie Betreft: De status van buitenlander in de beroepssport	48

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 340/99	P-2649/95 van Marilena Marin aan de Commissie Betreft: Actieplan ter invoering van geavanceerde tv-dienstverlening	48
95/C 340/100	E-2670/95 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Hulpverlening aan Jaffna (Sri Lanka)	49
95/C 340/101	E-2671/95 van Arthur Newens aan de Commissie Betreft: Gelijke behandeling van EU-burgers in de Lid-Staten	49
95/C 340/102	E-2683/95 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Toepassing van Richtlijn 89/391/EEG	50
95/C 340/103	E-2687/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Omzetting van de richtlijn inzake minimumvoorschriften betreffende de veiligheid en de gezondheid op de arbeidsplaats in Spanje	51
95/C 340/104	P-2699/95 van Peter Skinner aan de Commissie Betreft: Voorziening van informatie betreffende Europese industriële betrekkingen	51
95/C 340/105	E-2707/95 van Guido Podestà aan de Commissie Betreft: Kinderstrafkampen in China	52
95/C 340/106	E-2709/95 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: NOW-programma	52
95/C 340/107	P-2737/95 van Luigi Florio aan de Commissie Betreft: Opdracht voor de verwijdering van asbest in het Berlaymont-gebouw	52
95/C 340/108	E-2750/95 van David Hallam aan de Commissie Betreft: Oprichting van een Europees waarnemingscentrum voor uitingen van racisme en vreemdelingenhaat	53
95/C 340/109	E-2769/95 van Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Beveiligingsbedrijven in de Europese Unie	53
95/C 340/110	P-2789/95 van Peter Truscott aan de Commissie Betreft: Gelijktrekking pensioenen	53
95/C 340/111	E-2809/95 van Salvador Garriga Polledo aan de Commissie Betreft: Verbetering van het begrotingsbeheer	54
95/C 340/112	P-2968/95 van Luigi Vinci aan de Commissie Betreft: Motie anti-homoseksuelen	54

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-339/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Raad

(16 februari 1995)

(95/C 340/01)

Antwoord

(8 november 1995)

Betreft: Teruggave van cultureel erfgoed aan het land van herkomst

Volgens het Verdrag van Maastricht draagt de Europese Unie bij tot de ontwikkeling van de cultuur in de Lid-Staten, eerbiedigt zij de nationale verscheidenheid en spoort zij de Lid-Staten ertoe aan samen te werken. Binnen die context is er een nog onopgelost probleem, dat te maken heeft met de teruggave van artistiek en cultureel erfgoed aan het land van herkomst. Door die teruggave vervullen de ontbrekende stukken immers het cultureel erfgoed in het land van herkomst, komen monumenten veel beter tot hun recht en worden de door de overbrenging van erfgoed naar andere landen ontstane leemtes in de kunsthistorische traditie opgevuld. Deze ontwikkeling zal de burgers, de wetenschappers en de onderzoekers in Europa en elders ten goede komen, aangezien hun aldus de mogelijkheid wordt geboden de kunstwerken van een bepaalde periode in hun totaliteit en in hun natuurlijke omgeving te bekijken, te bestuderen en te bewonderen.

Ziet de Raad de teruggave van monumenten en ander erfgoed aan het land van herkomst als een middel om de ontbrekende schakels in de cultuurhistorische traditie van de Lid-Staten toe te voegen, hetgeen overigens in de lijn ligt van de besluiten van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties ter zake? Zal hij deze problematiek ter gelegenheid van de herziening van het Verdrag van Maastricht grondig bestuderen en een beleid uitstippelen waardoor cultureel erfgoed aan de Lid-Staat van herkomst kan worden teruggegeven?

Nationaal artistiek, historisch en archeologisch bezit worden in artikel 36 van het EG-Verdrag uitdrukkelijk genoemd; in dat artikel wordt de strekking van de voorschriften betreffende het afschaffen van de beperkingen in het handelsverkeer tussen Lid-Staten (artikelen 30 tot en met 34) gepreciseerd.

Sinds de instelling op 1 januari 1993 van de interne markt met een ruimte zonder economische grenzen bevatten Richtlijn 93/7/EEG betreffende de teruggave van cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een Lid-Staat zijn gebracht en Verordening (EEG) nr. 3911/92 van de Raad betreffende de uitvoer van cultuurgoederen specifieke bepalingen ter zake.

Volgens artikel 13 van de richtlijn is deze alleen van toepassing op cultuurgoederen die met ingang van 1 januari 1993 op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een Lid-Staat zijn gebracht. Wel is in artikel 14, lid 2, bepaald dat „elke Lid-Staat de bij deze richtlijn ingestelde regeling kan toepassen op de verzoeken tot teruggave van cultuurgoederen die vóór 1 januari 1993 op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van andere Lid-Staten zijn gebracht”.

Het systeem dat met deze richtlijn en deze verordening tot stand is gekomen, heeft geen betrekking op het vraagstuk van de terugkeer naar een Lid-Staat van nationaal bezit van oorsprong uit een andere Lid-Staat; de Raad zijn te dien aanzien geen voorstellen voorgelegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-738/95

van Anne Van Lancker (PSE)

aan de Raad

(16 maart 1995)

(95/C 340/02)

Betreft: Tewerkstelling van gehandicapten in de Instellingen van de Europese Unie

Op 24 juli 1986 heeft de Raad een aanbeveling goedgekeurd betreffende de tewerkstelling van gehandicapten (86/379/EEG ⁽¹⁾). Aan de Lid-Staten wordt een aantal aanbevelingen gericht, o.a. met betrekking tot de uitschakeling van de negatieve discriminatie; ook met betrekking tot positieve acties voor gehandicapten.

Het lijkt mij normaal dat de Instellingen van de Unie in hun eigen diensten een voorbeeld stellen.

Kan de Raad mededelen welke positieve maatregelen hij, als Instelling, genomen heeft om in zijn diensten de tewerkstelling van gehandicapten aan te moedigen? Kan de Raad mededelen hoeveel erkende gehandicapten er bij de diensten van de Raad tewerkgesteld zijn, opgesplitst per graad? Welke speciale voorzieningen heeft de Raad getroffen om de tewerkstelling van deze mensen te bevorderen?

Overweegt de Raad om eventueel als positieve maatregel, quota vast te stellen die als richtsnoer kunnen dienen voor de tewerkstelling van gehandicapten in zijn eigen diensten?

⁽¹⁾ PB nr. L 225 van 12. 8. 1986, blz. 43.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1050/95

van Elly Plooi-j-van Gorsel (ELDR)

aan de Raad

(11 april 1995)

(95/C 340/03)

Betreft: Quotaregeling ten aanzien van de aanstelling van gehandicapte werknemers bij de Europese Instellingen

Bestaat er voor de Instellingen van de Europese Unie een quotaregeling voor de aanstelling van gehandicapte werknemers?

Zo ja, wat zijn de resultaten over 1992, 1993 en 1994 van deze regeling voor de aanstelling van dergelijke werknemers?

Zo nee, waarom bestaat een dergelijke quotaregeling niet?

Is de Raad bereid een dergelijke quotaregeling, waarbij gekwalificeerde gehandicapte werknemers een voorkeur genieten bij aanstelling voor functies bij de Europese Instellingen, in te voeren?

Gecombineerd antwoord

op de schriftelijke vragen E-738/95 en E-1050/95

(8 november 1995)

1. Binnen de beperkingen van het Statuut (zie artikel 28 van het Statuut) ⁽¹⁾ staat het Secretariaat-generaal van de Raad open ten aanzien van de aanwerving van gehandicapten. Dit komt tot uiting op de volgende gebieden:

- i) Evenals de andere instellingen, doet het Secretariaat-generaal van de Raad al het mogelijke om gehandicapten in staat te stellen onder eerlijke voorwaarden aan algemene vergelijkende onderzoeken deel te nemen. Er dient steeds naar te worden gestreefd dat personen met handicaps op billijke voorwaarden naar een baan kunnen solliciteren. Ook zijn de werkrumten voor zover mogelijk aangepast zodat deze toegankelijk zijn voor personen met handicaps.

In de toekomst zal een specifieke facultatieve verwijzing naar gehandicapten in de inschrijvingsformulieren voor door het Secretariaat-generaal georganiseerde algemene vergelijkende onderzoeken worden opgenomen.

- ii) Het Secretariaat-generaal heeft onlangs een interne werkgroep ingesteld die tot taak heeft voorstellen te doen teneinde, binnen de beperkingen van het Statuut, de aanwerving van gehandicapten mogelijk te maken.
- iii) Voorts neemt het Secretariaat-generaal actief deel aan een door het College van hoofden van de administratie opgezette interinstitutionele werkgroep die voorstellen inzake de aanwerving van gehandicapten moet uitwerken. Deze werkgroep zal binnenkort een verslag voorleggen waarin het gebruik van quota voor gehandicapten bij de communautaire Instellingen wellicht aan bod zal komen.

2. Het is niet mogelijk nauwkeurig te vermelden hoeveel erkende gehandicapten bij het Secretariaat-generaal van de Raad in dienst zijn omdat de kandidaten voor een algemeen vergelijkend onderzoek niet verplicht zijn te vermelden dat zij gehandicapt zijn. De Medische Dienst van het Secretariaat schat dat er momenteel acht ambtenaren in dienst zijn die op het moment van de aanwerving gehandicapt waren.

De verdeling naar graad van deze ambtenaren is als volgt: 1 A 3, 1 LA 3, 3 LA 5, 1 LA 6, 1 C 3 en 1 C 4.

Bovendien is er een aantal ambtenaren in dienst die tijdens hun loopbaan gedeeltelijk gehandicapt zijn geworden.

⁽¹⁾ PB nr. L 56 van 4. 3. 1968.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-825/95

van Per Gahrton (V)
aan de Raad
(8 maart 1995)
(95/C 340/04)

Betreft: Derde fase van de EMU

Is de Raad van mening dat een Lid-Staat van de Europese Unie die aan de convergentiecriteria overeenkomstig het Verdrag van Maastricht voldoet, automatisch lid wordt van de Europese Monetaire Unie en dient deel te nemen aan de derde fase, de gemeenschappelijke munt inbegrepen, of is hij van mening dat de parlementen van de onderscheiden landen van de Unie vrijelijk kunnen besluiten tot een eventuele participatie in de derde fase van de EMU, ook wanneer aan de convergentiecriteria is voldaan?

Antwoord

(8 november 1995)

De geachte Afgevaardigde wordt verwezen naar het antwoord dat op 11 oktober 1995 door de voorzitter van de Raad is gegeven op zijn (gelijkluidende) mondelinge vraag H-683.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1507/95

van Hiltrud Breyer (V)
aan de Raad
(9 juni 1995)
(95/C 340/05)

Betreft: Toestemming Euratom voor de invoer van plutonium naar München

1. Wanneer (op welke datum) heeft Euratom toestemming voor de invoer van het plutonium uit Rusland gegeven dat op 10 augustus 1994 in München is aangekomen?
2. Met welke motivering (gebruiksdoel) en door wie is de invoervergunning voor Duitsland aangevraagd?
3. Wie werd in de aanvraag als ontvanger genoemd en naar welke hanteringsvergunningen van deze ontvanger werd verwezen?
4. Wie was op het tijdstip van het vervoer evenals voor en na het vervoer als eigenaar van het plutonium aangegeven?
5. Met welke isotopen-samenstelling (uit welke jaren en van welke hoeveelheden, installaties, gebruiksdoeleinden) werd de plutoniumvondst van München vergeleken?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1509/95

van Hiltrud Breyer (V)
aan de Raad
(9 juni 1995)
(95/C 340/06)

Betreft: Toestemming Euratom voor de invoer van lithium 6 naar München

1. Wanneer (op welke datum) heeft Euratom toestemming voor de invoer van het lithium 6 uit Rusland gegeven dat op 10 augustus 1994 in München is aangekomen?
2. Met welke motivering (gebruiksdoel) en door wie is de invoervergunning voor Duitsland aangevraagd?
3. Wie werd in de aanvraag als ontvanger genoemd en naar welke hanteringsvergunningen van deze ontvanger werd verwezen?
4. Wie was op het tijdstip van het vervoer evenals voor en na het vervoer als eigenaar van het lithium 6 aangegeven?

**Gecombineerd antwoord
op de schriftelijke vragen E-1507/95 en E-1509/95**

(8 november 1995)

De geachte Afgevaardigde wordt verwezen naar de antwoorden die de Commissie heeft gegeven op haar (identieke) vragen 1489/95 en 1508/95.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1545/95

van Aldo Arroni (UPE)
aan de Raad
(30 mei 1995)
(95/C 340/07)

Betreft: De handelspolitiek van Polen

De Poolse Regering voert een protectionistische economische politiek, die voortdurend wordt bijgesteld. Om de nationale suikergoedindustrie te bevorderen, heeft zij ermee gedreigd de belasting vanaf 1 juli te verhogen van gemiddeld 45 % tot ca. 110 %. Onlangs heeft zij haar standpunt nogmaals gewijzigd: vermindering van de douaneheffing met 10 % en verdrievoudiging van de belasting op suiker (van 0,0017 ecu/kg naar 0,0051 ecu/kg). Een en ander kan worden afgeleid uit de berichtgeving in regeringsgezinde Poolse financiële dagbladen. De Poolse Regering blijft voor het overige zeer ontwijkend in haar antwoorden en dompelt zodoende de hele markt in totale onzekerheid. Dit komt erop neer dat er niets verandert in de huidige situatie van de suikergoedindustrie wat de douaneheffingen betreft. Terzelfder tijd voert de Poolse Regering in het kader van de GATT onderhandelingen over betere voorwaarden voor de export van landbouwprodukten.

Acht de Raad het derhalve niet nodig stappen te ondernemen om de Poolse Regering ertoe te bewegen ten aanzien van de suikergoedsector een minder discriminerende politiek te voeren?

Antwoord

(8 november 1995)

De Raad is zich bewust van de problemen die zich voordoen ten gevolge van de eenzijdige handelspolitieke maatregelen van Polen, die overigens ook een aantal andere sectoren betreffen dan die waarop de geachte Afgevaardigde doelt.

Op algemeen vlak zijn deze kwesties onder de aandacht van de Poolse partner gebracht, zowel in het kader van de zitting van de Associatieraad van 17 juli 1995 als tijdens de besprekingen van het Associatiecomité op 29 en 30 juni 1995.

Met betrekking tot de problemen in verband met de suikergoedsector zijn er besprekingen gaande in de bevoegde technische kaders van het Associatiecomité, teneinde vóór het einde van het jaar tot oplossingen te komen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1581/95

van Sir Jack Stewart-Clark (PPE)

aan de Raad

(9 juni 1995)

(95/C 340/08)

Betreft: Valutastroom van de Europese Unie naar Rusland

De Financial Crimes Enforcement Network in de Verenigde Staten heeft mij bevestigd dat de New York Federal Reserve Bank dagelijks circa 100 miljoen US-dollar naar Rusland overmaakt. Er is een onderzoek gestart om na te gaan welk percentage van deze valutastroom verband houdt met criminele activiteiten of bestemd is voor illegale gebruikers in de voormalige Sovjet-Unie.

Kan de Raad de omvang ramen van de huidige valutastroom van de Europese Unie naar Rusland? Is de Raad bereid in samenwerking met de nationale regeringen een soortgelijke studie uit te voeren?

Antwoord

(8 november 1995)

De enige op het Verdrag van Rome gebaseerde wetgeving die specifiek betrekking heeft op de bestrijding van criminele

activiteiten in de banksector is momenteel Richtlijn 91/308/EEG van de Raad tot voorkoming van het gebruik van het financieel stelsel voor het witwassen van geld. Uit hoofde van deze richtlijn legt de Commissie tenminste om de drie jaar een verslag over de toepassing van deze richtlijn voor aan het Europese Parlement en aan de Raad.

De Raad beschikt niet over andere informatie die verband houdt met de strekking van de vraag van de geachte Afgevaardigde.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1621/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(12 juni 1995)

(95/C 340/09)

Betreft: Financiering van programma's ten behoeve van Teokar NV

Het autoassemblagebedrijf Teokar NV te Volos heeft zijn werkzaamheden gestaakt met als resultaat dat er in deze regio weer honderden werklozen bij gekomen zijn.

Heeft de Commissie in het verleden subsidies verstrekt aan voornoemd bedrijf? Zo ja, op basis van welke programma's (GMP — eerste communautair bestek — medefinanciering van Griekse stimuleringsprogramma's, scholingsprogramma's voor werknemers, enz.) en welke bedragen waren hiermee gemoeid? Heeft het bedrijf in verband daarmee verplichtingen op zich genomen, en zo ja, welke?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies

namens de Commissie

(29 september 1995)

De Commissie heeft voor het autoassemblagebedrijf Teokar NV alleen een opleidingsprogramma gefinancierd waaraan in 1993 164 werknemers hebben deelgenomen en in 1994 185. Tecom, een dochterbedrijf van Teokar, heeft aan dit programma deelgenomen voor 11 werknemers in 1993 en 25 in 1994.

De overige informatie die nodig is voor een volledig antwoord op de schriftelijke vragen, is ons nog niet verstrekt door de Griekse autoriteiten. De Commissie geeft het geachte Parlements lid de verzekering dat de gevraagde informatie hem zal worden doorgegeven, zodra ze beschikbaar is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1623/95van **Cristiana Muscardini (NI)**

aan de Raad

(14 juni 1995)

(95/C 340/10)

Betreft: Het Comité van de Regio's en de verkiezingen in Italië

Sinds de installatie van het Comité van de Regio's op 15 maart 1994 hebben in Italië zowel algemene als provinciale en gemeenteraadsverkiezingen plaatsgevonden. De Italiaanse vaste en vervangende leden van het Comité weerspiegelen derhalve geenszins meer de politieke veranderingen die door de verkiezingen teweeg zijn gebracht. Sommige leden die in maart 1994 zijn benoemd, bekleeden niet meer de functie die zij destijds hadden en velen van hen zijn niet herkozen.

1. Is de Raad niet van mening dat deze situatie, artikel 198 A van het Verdrag ten spijt, de legitimiteit en geloofwaardigheid van het Comité van de Regio's aantast, aangezien de samenstelling daarvan niet meer strookt met de in alle opzichten democratische verkiezingsuitslag?
2. Is de Raad van mening dat het voorstel dat leden van het Comité van de Regio's een democratisch mandaat moeten vervullen in een regionale of plaatselijke vergadering, ervoor kan zorgen dat dergelijke problemen in de toekomst worden vermeden (zie resolutie Bourlanges/Martin)?
3. Acht de Raad de functie van lid van het Europees Parlement verenigbaar met die van lid van het Comité van de Regio's, gezien het feit dat het Parlement begrotingsautoriteit is en het Comité van de Regio's afhankelijk is van kredieten waartoe door het Parlement wordt besloten?

Antwoord

(8 november 1995)

1. De leden van het Comité van de Regio's worden op voordracht van de Lid-Staten door de Raad benoemd. De Lid-Staten besluiten wie de regionale en lokale lichamen vertegenwoordigen.

De leden worden door de Raad benoemd voor vier jaar. De Raad heeft niet de bevoegdheid om te besluiten dat een lid van dit Comité niet of niet meer de vertegenwoordiger is van een regionaal of lokaal lichaam. Hij kan een lid van dit Comité alleen vervangen volgens de voorschriften van het Verdrag.

2. De Raad kan zich niet over dit voorstel uitspreken. Het zou zo nodig behandeld kunnen worden door de Intergouvernementele Conferentie van 1996.

3. De voorschriften betreffende de onverenigbaarheid met de hoedanigheid van vertegenwoordiger in het Europees

Parlement staan in artikel 6 van de Akte van 20 september 1976. Het mandaat van lid van het Comité van de Regio's wordt in dit strikt te interpreteren artikel niet genoemd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1774/95van **Riccardo Nencini (PSE)**

aan de Raad

(26 juni 1995)

(95/C 340/11)

Betreft: Verlies van arbeidsplaatsen

In Midden-Italië wordt de onderneming „Acqua Panna” straks zonder duidelijke redenen overgebracht naar Tione, waardoor meer dan honderd arbeidsplaatsen verloren zouden gaan. Hoewel de produktie naar elders wordt verplaatst, zou het water de naam van de oorspronkelijke bron behouden. Kan de Raad de overbrenging tegenhouden, ook al omdat de naam „Acqua Panna” gebruikt zou worden voor een andere bron dan de oorspronkelijke?

Antwoord

(13 november 1995)

Het door de geachte Afgevaardigde ter sprake gebrachte onderwerp valt niet onder de bevoegdheid van de Raad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1889/95van **Alexandros Alavanos (GUE/NGL)**

aan de Commissie

(3 juli 1995)

(95/C 340/12)

Betreft: Röntgenlaboratoria in Griekenland

De Griekse overheid stelt als voorwaarde voor de verlenging van de exploitatievergunning voor particuliere „traditionele” röntgenlaboratoria dat de apparatuur wordt vervangen. De uitgaven hiervoor worden per laboratorium geraamd op 15 tot 40 miljoen drachme, een investering die gezien het algemene klimaat van besparingen en de ongeoorlooflijk lage overheidstarieven zwaar weegt. Daarbij komt dat de Griekse Vereniging van radiologen de eis de apparatuur te vervangen totaal ongegrond vindt, aangezien de opgelegde vernieuwingen helemaal niets of nagenoeg niets veranderen aan de stralingsdosis waaraan de patiënten normaal gezien worden blootgesteld, hetgeen blijkt uit studies en publikaties van de Europese Vereniging voor

stralingsbescherming en met name uit de brochure „Bescherm uzelf tegen straling” van januari 1993.

Kan de Commissie meedelen of de traditionele röntgenlaboratoria in de Lid-Staten van de Europese Unie verplicht worden hun apparatuur te vervangen vooraleer hun exploitatievergunning wordt verlengd, dan wel of zij een vergunning voor onbepaalde duur krijgen, met dien verstande dat de apparatuur op gezette tijden op haar goede werking moet worden gecontroleerd?

Zal zij onderzoeken of de vervanging van deze apparatuur medegefinancierd kan worden, hetzij via de operationele programma's op gezondheidsgebied uit hoofde van het tweede communautair bestek, hetzij met andere communautaire middelen?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(22 september 1995)

Voor radiologische laboratoria geldt de volgende communautaire regelgeving:

- de stralingsbescherming van medisch personeel op de werkplaats is geregeld bij Richtlijn 80/836/Euratom van de Raad van 15 juli 1980 betreffende de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren⁽¹⁾. De Lid-Staten moeten elke activiteit welke aan ioniserende straling verbonden gevaar meebrengt, aan een kennisgevings- en vergunningsplicht onderwerpen (artikel 3). De Lid-Staten moeten eveneens een inspectiesysteem invoeren teneinde toezicht op de naleving van de voorschriften van de richtlijn uit te oefenen (artikel 45);
- de veiligheids- en gezondheidsaspecten met betrekking tot ontwerp, fabricage, in de handel brengen en ingebruikneming van radiologische apparatuur vallen onder Richtlijn 93/42/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende medische hulpmiddelen⁽²⁾;
- de stralingsbescherming van patiënten is geregeld bij Richtlijn 84/466/Euratom van de Raad van 3 september 1984 tot vaststelling van fundamentele maatregelen met betrekking tot de stralingsbescherming van personen die medisch worden onderzocht of behandeld⁽³⁾.

Er is geen financiering van Griekse radiologische laboratoria in het kader van de Structuurfondsen gepland.

⁽¹⁾ PB nr. L 246 van 17. 9. 1980.

⁽²⁾ PB nr. L 169 van 12. 7. 1993.

⁽³⁾ PB nr. L 265 van 5. 10. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1890/95

van Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Commissie

(3 juli 1995)

(95/C 340/13)

Betreft: Communautaire steun voor de restauratie van de hospitia op de pelgrimsweg naar Santiago de Compostela

De pelgrimstocht naar Santiago de Compostela is een van de algemeen erkende symbolen van de identiteit van onze Europese beschaving, en wordt dan ook beschouwd als behorende tot het Europese erfgoed. De voortdurende trek van pelgrims over de hele route is het bewijs dat deze bedevaart door de opeenvolgende generaties is gezien als een bron van hoop en geloof in de historische waarden van ons continent.

Het is dan ook niet normaal dat vele van de hospitia die de bedevaartgangers op de weg naar Santiago de Compostela onderdak verschaffen, zich in een lamentabele staat van verval bevinden, in schril contrast met het hoge ideaal dat de gelovigen ertoe aanspoort de lastige pelgrimstocht tot het einde toe te volbrengen.

Vindt de Commissie niet dat zij een algemeen programma zou moeten voorstellen inzake de pelgrimsweg naar Santiago de Compostela, die over het grondgebied van verschillende Lid-Staten loopt, teneinde te komen tot een gemeenschappelijke actie van de diverse communautaire, nationale en regionale autoriteiten, met name met het oog op de restauratie van de voor de pelgrims bestemde hospitia, rekening houdend met de specifieke behoeften in elk van deze oorden, zodat de bedevaarders die willen getuigen van hun geloof door het volbrengen van de pelgrimstocht van een extra beproeving verschoond blijven?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(25 september 1995)

De Commissie is zich ten volle bewust van het belang van de culturele tradities die verband houden met de bedevaart naar Santiago de Compostela.

Met de Structuurfondsen kunnen in principe culturele maatregelen worden gefinancierd, maar deze moeten verband houden met economische ontwikkeling, zoals bijvoorbeeld toerisme.

In deze context is de Commissie bereid passende voorstellen van de autoriteiten van de betrokken Lid-Staten te onderzoeken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1894/95

van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

aan de Commissie

(3 juli 1995)

(95/C 340/14)

Betreft: Kredieten voor het bevorderen van gezonde eetgewoonten

Het Comité van gezinsorganisaties in de Europese Gemeenschappen (Coface) en de Europese Gemeenschap van consumentenverenigingen (Euro Coop) hebben kritiek geuit op het feit dat de Commissie in 1994/1995 de tien miljoen ecu waarin is voorzien voor acties en programma's ter bevordering van gezonde eetgewoonten niet volledig heeft aangewend, alsmede, in bepaalde gevallen, zoals ten aanzien van de campagne van de „Butter Council” tegen dierlijke vetten, op de criteria voor het gebruik van deze kredieten.

Kan de Commissie wat de periode 1994/1995 betreft mededelen hoe hoog het bedrag aan niet gebruikte kredieten is, waarom deze kredieten niet werden aangewend en wat ermee zal gebeuren?

Hoeveel miljoen ecu is er voor 1995/1996 uitgetrokken voor de bevordering van gezonde eetgewoonten, welke acties zullen ermee worden gefinancierd en op basis van welke criteria werden de projecten geselecteerd?

Antwoord van de heer Fischler

namens de Commissie

(15 september 1995)

De Commissie herinnert het geachte Parlementslid eraan dat de afzetbevorderingsmaatregelen van de Gemeenschap voor verschillende landbouwsectoren worden toegepast, waaronder die van melk en zuivelproducten. Voor deze sector is in 1995 een bedrag van 9 miljoen ecu uitgetrokken.

De goedkeuringsprocedure van de afzetbevorderingsprogramma's voor melk in het melkprijjsjaar 1994/1995 heeft langer geduurd dan was voorzien, omdat bijkomende informatie nodig was voor het onderzoek van de programma's.

Omdat de contracten pas in januari 1995 ondertekend konden worden, worden de afzetbevorderingsacties gefinancierd uit het budget voor 1995.

De Commissie heeft recentelijk aan de Raad het programma meegedeeld van de acties voor het melkprijjsjaar 1995/1996 ter bevordering van de consumptie van melk en zuivelproducten in de Gemeenschap ⁽¹⁾.

Uiterlijk op 31 augustus 1995 moeten de voorstellen zijn ingediend bij de bevoegde instanties, die deze uiterlijk op

30 september met een met redenen omkleed advies aan de Commissie moeten doen toekomen.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 230.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1900/95

van Honório Novo (GUE/NGL)

aan de Commissie

(3 juli 1995)

(95/C 340/15)

Betreft: Hervorming van de gemeenschappelijke marktordening in de sector bananen

Volgens berichten in de pers zou commissaris Franz Fischler tijdens zijn recente bezoek aan Washington positief gereageerd hebben op de wensen van de Noordamerikaanse Regering ten aanzien van de hervorming van de gemeenschappelijke marktordening in de bananensector, met als doel een verhoging van de quota voor de invoer in de Europese Unie.

Aangezien de EG-productie plaatsvindt in de ultraperifere regio's en een vermindering van deze productie tot nog meer economische en sociale problemen zou leiden in gebieden die het al moeilijk hebben door hun geïsoleerde ligging, wordt de Commissie verzocht aan te geven of deze informatie juist is en wat haar plannen zijn.

Antwoord van de heer Fischler

namens de Commissie

(1 augustus 1995)

Het standpunt van de Commissie over Wet nr. 301 is niet gewijzigd. De Commissie heeft immers altijd gezegd dat de doelstellingen en de fundamentele opzet van de gemeenschappelijke marktordening voor bananen niet ter discussie staan, wat evenwel aanpassingen op bepaalde punten niet uitsluit.

De Commissie heeft de Raad twee voorstellen voorgelegd voor wijziging ⁽¹⁾ van Verordening (EEG) nr. 404/93, met name betreffende de verhoging van het tariefcontingent naar aanleiding van de toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden en aanpassingen in de regeling voor de toekenning van vergunningen.

De Commissie zal bij haar pogingen om het geschil met de Amerikaanse administratie op te lossen zowel de nodige aandacht geven aan de noodzaak om de communautaire productie en die van de Staten in Afrika, de Caraïben en de Stille Oceaan te helpen, als aan de noodzaak om haar internationale verbintenissen na te leven.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 114 en doc. COM(95) 115.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1917/95

van Ana Miranda de Lage (PSE)

aan de Raad

(3 juli 1995)

(95/C 340/16)

Betreft: Verhoging van de EIB-leningen

Door de toetreding van drie nieuwe landen tot de Europese Unie overschrijdt het kredietplafond van de Europese Investeringsbank de 155 miljard ecu.

Ongeveer 10% van de kredieten gaat naar derde landen, zoals de Latijnsamerikaanse ontwikkelingslanden (PVD-ALA), Zuid-Afrika, het Middellandse-Zeegebied, Oost-Europa enz. Is de Raad eventueel bereid, gezien de uitstekende ontvangst van dit financieringsinstrument, een aanzienlijke verhoging, bijvoorbeeld verdubbeling, van de huidige begrotingslijn voor de PVD-ALA te overwegen?

Antwoord

(13 november 1995)

Er zij aan herinnerd dat de Raad op 15 februari 1993 heeft beslist de garantie van de Gemeenschapsbegroting te verlenen voor EIB-leningen in derde landen waarmee de Gemeenschap samenwerkingsovereenkomsten heeft gesloten. Het maximumbedrag van de gewaarborgde leningen belooft 250 miljoen ecu per jaar gedurende drie jaar.

Tevens heeft de Raad beslist dat het maximum voor deze lening na verloop van de periode van drie jaar opnieuw zal worden gezien.

De Raad acht het dus voorbarig zich nu reeds over de vraag van de geachte Afgevaardigde uit te spreken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1919/95

van Cristiana Muscardini (NI)

aan de Commissie

(3 juli 1995)

(95/C 340/17)

Betreft: Milieukeur

In Verordening (EEG) nr. 880/92 ⁽¹⁾ inzake een communautair systeem voor de toekenning van milieukeuren wordt bepaald dat elke Lid-Staat een bevoegde instantie aanwijst om de bepalingen van de verordening uit te voeren. Kennelijk heeft een aantal Lid-Staten nog niet aan deze verplichting voldaan.

1. Is de Commissie niet van oordeel dat dit in gebreke blijven de bedrijven benadeelt van de landen die verstoken blijven van een belangrijk instrument van het handels- en kwaliteitsbeleid?
2. Is de Commissie bovendien niet van mening dat het ontbreken van een dergelijke instantie objectief gezien vooral schade toebrengt aan het midden- en kleinbedrijf en leidt tot een verstoring van de mededinging?
3. Is de Commissie voornemens druk uit te oefenen op de landen die in gebreke blijven, teneinde de hierboven genoemde negatieve gevolgen te voorkomen?

⁽¹⁾ PB nr. L 99 van 11. 4. 1992, blz. 1.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(2 oktober 1995)

De Commissie is van mening dat de Lid-Staten die nog geen instantie hebben aangewezen welke verantwoordelijk is voor het uitvoeren van bepaalde taken zoals voorzien in Verordening (EEG) nr. 880/92 (milieukeur), inderdaad hun producenten, zowel de grote als de kleine, benadelen in de sectoren waarin criteria voor milieukeuren zijn opgesteld en waarin aanvragen voor een dergelijke keur kunnen worden ingediend. Voorts kunnen de Lid-Staten niet beginnen met het opstellen van criteria voor milieukeuren (artikel 5, lid 2, van de verordening) en zijn ze niet goed in staat om deel te nemen aan de werkzaamheden van dit milieukeursysteem. Tot slot wordt, bij gebrek aan daadwerkelijke uitvoering van het systeem in alle Lid-Staten, het communautaire karakter ervan aangetast.

De Commissie heeft bij herhaling gewezen op de noodzaak om milieukeurinstanties aan te wijzen en operationeel te maken. Mochten positieve ontwikkelingen uitblijven, dan is de Commissie voornemens inbreukprocedures in te leiden tegen Lid-Staten die deze bepaling van Verordening (EEG) nr. 880/92 schenden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1946/95

van Christine Crawley (PSE)

aan de Commissie

(6 juli 1995)

(95/C 340/18)

Betreft: Laagfrequent geluid

Ik dank de Commissie voor haar antwoord op mijn eerdere vraag over laagfrequent geluid (E-2307/94) ⁽¹⁾. Daarin verklaarde zij: „Het transport van aardgas via hogedrukleidingen wordt algemeen als onschadelijk beschouwd”; niettemin zijn er steeds meer aanwijzingen dat dit vervoer

allesbehalve onschadelijk is en steeds meer mensen er groot ongemak door ondervinden. Is de Commissie bereid om, nu dit onder haar aandacht is gebracht, in het belang van de gezondheid en de veiligheid dit probleem te onderzoeken?

(¹) PB nr. C 75 van 27. 3. 1995, blz. 31.

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie**
(29 september 1995)

Bij systemen met hogedrukleidingen kunnen in de buurt van pompen en op plaatsen waar de leidingen van richting veranderen, zeer laagfrequente trillingen voorkomen. Deze trillingen hebben een frequentie van minder dan 20 Hz en kunnen niet rechtstreeks worden gehoord.

Naar aanleiding van klachten in het Verenigd Koninkrijk voerde de „Building Research Establishment” (BRE) voor het Ministerie van Milieubeheer een twee jaar durende studie uit. In het verslag van oktober 1994 staat dat er geen aanwijzingen zijn voor een verband tussen klachten over laagfrequent geluid en gasinstallaties.

De Commissie is niet op de hoogte van klachten over laagfrequent geluid veroorzaakt door gasleidingen in andere Lid-Staten. Indien de „bewijzen” voor dit probleem beperkt zijn tot het Verenigd Koninkrijk, kan de zaak verder op nationaal niveau door de Britse autoriteiten worden behandeld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1950/95

van Johanna Maij-Weggen (PPE)
aan de Commissie
(6 juli 1995)
(95/C 340/19)

Betreft: Controle aan buitengrenzen

Van Nederlandse zijde is mij door bezorgde burgers medegedeeld dat zij bij een busreis (Praag—Dresden—Nederland) op zondag 28 mei bij de grens van Duitsland (Zinnwald) en Tsjechoë (Cinovec) geen enkele controle in de bus hebben gehad.

De betreffende burgers vragen zich terecht af hoe scherp de controle aan de buitengrenzen van de Unie is sinds de invoering van Schengen. Naar hun oordeel hadden zij rustig flink wat verboden goederen of mensen die niet voor toelating naar de Unie in aanmerking komen, mee kunnen smokkelen.

Wat is de reactie hierop van de Commissie?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(13 oktober 1995)

Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen goederencontrole en personencontrole enerzijds, alsmede tussen de bepalingen van het Akkoord van Schengen en die van de Unie anderzijds.

Wat de goederencontrole aangaat, hebben de Lid-Staten de plicht een behoorlijke douanecontrole te verzekeren voor de goederen die de Gemeenschap binnenkomen. Het verrichten van controles op de bagage van personen die de Gemeenschap binnenreizen, valt onder de verantwoordelijkheid van de nationale douane-autoriteiten, waarvan de meesten selectief, op basis van een risicoanalyse, goederencontroles aan de grens verrichten. Om die reden, en ook om onnodige vertraging aan de grens te voorkomen, wordt niet altijd de bagage van alle reizigers gecontroleerd.

Wat daarentegen de personencontrole aangaat, komen de enige, thans geldende bepalingen inzake systematische controle uitsluitend voort uit de toepassing van het Akkoord van Schengen en stelen tot dusverre niet op de toepassing van communautaire wetsinstrumenten of instrumenten die onder titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie vallen.

Soortgelijke bepalingen voor de Unie als geheel worden thans besproken in het kader van de samenwerking binnen de Unie op het gebied van justitie en binnenlandse zaken. Het ontwerp-verdrag inzake het overschrijden van de buitengrenzen is nog niet aangenomen. Alle Lid-Staten zijn het niettemin eens over de noodzaak van betrouwbare controles aan de buitengrenzen van de Unie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1965/95

van Jaak Vandemeulebroucke (ARE)
aan de Raad
(10 juli 1995)
(95/C 340/20)

Betreft: Accommodatie in gebouwen Unie

Mag ik van de Raad vernemen welke accommodatie er werd voorzien in de diverse gebouwen van de Raad ten voordele van zijn ambtenaren?

Kan de Raad per faciliteit weergeven in welk gebouw ze gelegen is en welke de openingsuren zijn van deze faciliteit? Kan tevens worden aangegeven of er voor de betreffende faciliteit deskundig personeel ter beschikking is en, zo ja, hoeveel en door wie dit personeel wordt betaald?

Kan tot slot medegedeeld worden welke infrastructuur er buiten de gebouwen van de Raad, maar op kosten van de begroting van de Unie, ter beschikking wordt gesteld, telkens met de kostprijs hiervan?

Antwoord

(8 november 1995)

In antwoord op zijn schriftelijke vraag E-1965/95 gaan hierbij voor de geachte Afgevaardigde enige gegevens over de accommodatie voor de ambtenaren in de gebouwen van de Europese Unie.

1. Bestaande diensten: restaurants, cafetaria's, krantenwinkel, sportzaal.
2. a) Deze diensten bevinden zich in de volgende gebouwen:
 - Justus Lipsius: 3 restaurants met elk 320 zitplaatsen, 2 cafetaria's met elk 320 zitplaatsen, 1 krantenwinkel, 1 sportzaal.
 - Frère Orban: 1 cafetaria met 120 zitplaatsen.
- b) Openingsuren van maandag tot en met vrijdag:
 - Voor de restaurants: 12.15 uur tot 14.15 uur.
 - Voor de cafetaria's: 8.30 uur tot 10.30 uur, 12.15 uur tot 14.15 uur, 15.30 uur tot 16.15 uur.
 - Voor de krantenwinkel: 7.45 uur tot 18.30 uur.
 - Voor de sportzaal: nog te bepalen.
- c) Het personeel van de restaurants en cafetaria's bestaat uit personeel voor de keuken, de bediening en de afwas. Dit personeel valt onder de categorie D. De kosten daarvan komen voor 50 % ten laste van de begroting en voor 50 % ten laste van de exploitatie van het restaurant.
3. Voor het personeel van de Gemeenschappen in de Instellingen die Brussel als zetel hebben is er een infrastructuur voor sport, sociale en culturele aspecten, namelijk het Interinstitutioneel Centrum, dat zich in Overijse bevindt. Daarvoor komt een bedrag van ongeveer 30 000 ecu per jaar ten laste van de begroting van de Raad van de Europese Unie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1993/95
van Juan Colino Salamanca (PSE) en
Jesús Cabezón Alonso (PSE)

aan de Raad
(10 juli 1995)
(95/C 340/21)

Betreft: Vergelijkend onderzoek voor administrateurs

Reeds eerder is de Commissie benaderd in verband met de bezorgdheid over het gebrek aan doorzichtigheid bij het recruterende van personeel voor openbare ambten.

In dit geval betreft het een algemeen vergelijkend onderzoek van de Raad A/338 voor administrateurs dat in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* werd bekendgemaakt.

Deze bekendmaking bevat zeer weinig informatie. Niettemin hebben vele personen hun tijd en geld voor opleidingen en boeken gegeven om zich op dit vergelijkend onderzoek voor te bereiden. Sedert maart 1995 gaat het gerucht dat bedoeld vergelijkend onderzoek niet zal worden gehouden.

Kan de Raad, gezien de eventuele veroorzaakte schade voor de betrokken personen, mededelen:

- welke de motieven zijn voor het niet houden van dit vergelijkend onderzoek?
- of hij zich ervan bewust is dat hiermede voor de betrokken personen schade is veroorzaakt?
- of hij niet van mening is dat de geïnteresseerde personen op zijn minst recht hebben op een betere en snellere informatie?

(¹) PB nr. C 15 van 18. 1. 1994.

Antwoord

(8 november 1995)

1. De geachte Afgevaardigden worden herinnerd aan het antwoord op hun schriftelijke vraag 985/95 (¹).
2. Wat betreft het informeren van de kandidaten over de annulering van het vergelijkend onderzoek kan het volgende opgemerkt worden:
 - de kennisgeving van deze annulering is gepubliceerd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* (²);
 - alle kandidaten zijn van de annulering van dit concours op de hoogte gebracht met een eind februari 1995 verstuurd brief (²).

(¹) PB nr. C 230 van 4. 9. 1995.

(²) PB nr. C 39 van 16. 2. 1995.

(³) Een kopie van deze brief is op aanvraag beschikbaar.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1995/95

van Jacques Donnay (UPE)

aan de Raad

(10 juli 1995)

(95/C 340/22)

Betreft: Gevolgen van de agri-monetaire wanorde voor de concurrentie tussen Europese havens

Het gemeenschappelijk landbouwbeleid en de tegenwoordige agri-monetaire wanorde hebben geleid tot een aanzienlijke concurrentievervalsing tussen Europese havens.

De exporteurs uit Noord-Europa bijvoorbeeld, die suiker en andere landbouwprodukten uitvoeren, kiezen daarvoor thans liever de Belgische havens dan Duinkerken, omdat ze zo grotere uitvoerrestituties ontvangen.

Zou de Raad kunnen mededelen welke maatregelen door de Europese Unie overwogen worden, om de voorwaarden voor een gezonde en loyale concurrentie tussen de Europese havens op dit gebied te herstellen?

Antwoord

(8 november 1995)

De agri-monetaire verordening waartoe de Raad in december 1994 heeft besloten, voorziet in een bevestigingsperiode vooraleer de landbouwomrekeningskoers (LOK) wordt verlaagd, wanneer een munt een positieve afwijking vertoont die groter is dan de franchise van 5 punten. Onder de turbulente omstandigheden die zich op monetair vlak hebben voorgedaan in de eerste maanden van 1995, was er gedurende betrekkelijk lange periodes sprake van grote afwijkingen van meer dan 7 procent, die de goede werking van het handelsverkeer in het gedrang kunnen brengen.

De Landbouwrraad van juni heeft besluiten genomen op het gebied van steun aan de producenten die schade ondervinden door een aanmerkelijke daling van de LOK wegens budgettaire beperkingen; als gevolg hiervan is de LOK verlaagd voor verscheidene sterke munten waaronder de Belgische en de Luxemburgse frank en de Duitse mark. De afwijkingen tussen bepaalde munten zijn dus veel kleiner geworden en moeten verlaagd zijn tot een niveau dat de door de geachte Afgevaardigde genoemde gevolgen niet veroorzaakt.

Mochten nieuwe monetaire turbulenties grotere afwijkingen veroorzaken, dan beschikt de Commissie via de agri-monetaire verordening over de nodige bevoegdheden om de bevestigingsperiode waarin deze grote afwijkingen gehandhaafd blijven, te verkorten teneinde concurrentievervalsing te vermijden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2004/95

van Peter Skinner (PSE)

aan de Commissie

(8 juli 1995)

(95/C 340/23)

Betreft: Gebruik van loslopende honden bij researchproeven

Naar ik verneem van de Britse Vereniging voor de afschaffing van vivisectie (BUAV) maken tenminste twee Portugese laboratoria nog steeds illegaal gebruik van loslopende honden bij proeven in het kader van onderzoek, ondanks Richtlijn 86/609/EEG ⁽¹⁾ waarbij het gebruik maken van loslopende honden bij proeven categorisch wordt verboden. Kan de Commissie deze informatie bevestigen, en indien zij op waarheid blijkt te berusten, aangeven wat zij denkt te doen om in deze situatie verandering te brengen?

(¹) PB nr. L 358 van 18. 12. 1986, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2073/95

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(12 juli 1995)

(95/C 340/24)

Betreft: Het gebruik van zwerfhonden voor onderzoekdoeleinden in Portugal (Richtlijn 86/609/EEG)

In 1994 werd de aandacht van de Commissie gevestigd op ernstige overtredingen van Richtlijn 86/609/EEG in verband met het gebruik van zwerfhonden voor onderzoekdoeleinden in Portugal. Een officiële klacht werd ingediend (nr. 94/4735). Verder onderzoek door de Britse Vereniging voor de afschaffing van vivisectie heeft dit jaar uitgewezen dat zwerfhonden hiervoor nog steeds worden gebruikt.

Wat gaat de Commissie ondernemen om een einde te maken aan deze wetsovertreding door een Lid-Staat?

Gecombineerd antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie**op de schriftelijke vragen E-2004/95 en E-2073/95**

(6 oktober 1995)

Richtlijn 86/609/EEG van de Raad van 24 november 1986 inzake de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten betreffende de bescherming van dieren die voor experimentele en andere wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt, is in Portugal niet op bevredigende wijze in nationale wetgeving omgezet en wordt in dit land niet correct ten uitvoer gelegd.

Wat de omzetting in nationale wetgeving betreft, heeft de Portugese overheid aan de Commissie kennisgeving gedaan van uitvoeringswetgeving die niet als afdoende kan worden beschouwd. De Commissie heeft daarom contact opgenomen met de Portugese autoriteiten, die haar recentelijk in kennis hebben gesteld van aanvullende wetgeving, welke momenteel door de Commissie wordt bestudeerd.

Wat de concrete vraag van het geachte Parlementslid betreft, is de Commissie ervan op de hoogte gebracht dat in bepaalde Portugese laboratoria op beperkte wijze loslopende honden voor proeven worden gebruikt. De Commissie buigt zich momenteel over een klacht in dat verband en heeft contact opgenomen met de Portugese autoriteiten en hen verzocht hun standpunt mede te delen. Tot dusverre is nog geen antwoord van de Portugese autoriteiten toegekomen.

De Commissie zal zich maximaal inspannen om, wanneer inbreuken op Richtlijn 86/609/EEG worden geconstateerd, die situatie te verhelpen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2009/95

van Brian Crowley (UPE)

aan de Commissie

(8 juli 1995)

(95/C 340/25)

Betreft: Drugsverslaafden in de Europese Unie

1. Kan de Commissie gegevens verstrekken over het huidige aantal bekende drugsverslaafden in ieder van de Lid-Staten, inclusief degenen die aan harddrugs verslaafd zijn? Kan zij tevens de dienovereenkomstige cijfers voor de jaren 1990, 1985 en 1980 geven, een en ander, indien mogelijk, uitgesplitst naar leeftijdsgroepen en geslacht?

2. Kan zij tevens gegevens verstrekken over de meest recente cijfers die op EU-niveau beschikbaar zijn over misdaden die met drugsgebruik in verband staan en over het aantal veroordelingen en ten uitvoer gelegde straffen?

**Antwoord van mevrouw Gradin
namens de Commissie**

(12 september 1995)

1. De Commissie kan het geachte Parlementslid niet de gevraagde informatie verstrekken. Er zijn immers nog geen objectieve, betrouwbare en vergelijkbare gegevens betreffende het aantal drugsverslaafden in de Gemeenschap voorhanden.

Naar verwachting zal in deze leemte worden voorzien dankzij het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving, een gedecentraliseerde communautaire instelling die werd opgericht bij Verordening (EEG) nr. 302/93⁽¹⁾. Dit Waarnemingscentrum zal elk jaar een verslag over de situatie van het drugsprobleem in Europa publiceren dat objectieve, betrouwbare en vergelijkbare informatie zal bevatten inzake drugs, drugsverslaving en de gevolgen hiervan. Het eerste jaarverslag zou in de loop van 1996 moeten worden gepubliceerd.

2. De Commissie verzamelt geen gegevens over met drugsgebruik in verband staande misdaden, aantal veroordelingen en ten uitvoer gelegde straffen.

Een systematische poging tot vergelijking van nationale gegevens over criminaliteit zou worden belemmerd door de zeer uiteenlopende statistische methoden, wetgeving en definities van strafrecht en strafsancities in de Lid-Staten.

(¹) PB nr. L 36 van 12. 2. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2038/95

van Karl-Heinz Florenz (PPE)

aan de Commissie

(12 juli 1995)

(95/C 340/26)

Betreft: Zuiveringsslib en compost

Op grond van Richtlijn 86/278/EEG van de Raad (¹) inzake de bescherming van het milieu en met name de grond bij het gebruik van zuiveringsslib is in voor landbouwgebruik bestemd zuiveringsslib de aanwezigheid van concentraties zware metalen geoorloofd, die tot een hoog gehalte zware metalen in de grond leiden.

1. Binnen welke periode worden bij volledige benutting van de toegestane gehalten aan zware metalen in zuiveringsslib en bij regelmatige bemesting met zuiveringsslib de grenswaarden voor concentraties van zware metalen in de grond bereikt?
2. Is de Commissie niet van mening dat bijna tien jaar na aanneming van de zuiveringsslibrichtlijn ter bescherming van de grond een duidelijke verlaging vereist is van de concentratiegrenswaarden voor zware metalen in voor landbouwgebruik bestemd zuiveringsslib?
3. Is de Commissie voornemens bij de dringend noodzakelijke herziening van de zuiveringsslibrichtlijn ook grenswaarden voor de concentraties organische schadelijke stoffen vast te stellen?

(¹) PB nr. L 181 van 4. 7. 1986, blz. 6.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(5 oktober 1995)

1. Het is niet mogelijk om deze vraag op eenduidige wijze te beantwoorden. Hoeveel tijd verloopt voordat bij gebruik van zuiveringsslib in de landbouw de grenswaarden voor de concentratie van zware metalen worden bereikt, hangt immers af van een hele reeks parameters die elk op zich kunnen variëren. Die parameters zijn:

- a) de kwaliteit en kwantiteit van het over de landbouwgrond verspreide zuiveringsslib. Bedoelde kwaliteit wordt beïnvloed door:
 - de kwantiteit en kwaliteit van het water dat in de waterzuiveringsinstallaties stroomt;
 - het type en de prestaties van die installaties;

- de fysische en chemische vorm, alsmede de concentratie van de zware metalen in het slib;
- b) de kwaliteit, de structuur en de scheikundige samenstelling van de grond en de oorspronkelijke concentratie van zware metalen daarin, waardoor het gedrag van de metalen uit het zuiveringsslib kan worden beïnvloed;
- c) het vermogen van de in en op de grond levende flora en fauna om die zware metalen op te nemen;
- d) het klimaat en met name de neerslag, waardoor de zware metalen uit de grond worden gespoeld.

Elk geval is dus uitermate specifiek. Zo hebben proeven met het op ongeregelde tijdstippen uitrijden van slib op een zware zandgrond die met verschillende graan- en loofgewassen was beplant, aangetoond dat naar gelang van de soorten zware metalen en hun concentratie (oorspronkelijk in de grond en variabel in het slib) de grenswaarden na 43 tot 315 jaar worden bereikt.

2 en 3. De Commissie is voornemens om tegen eind 1995 bij het Parlement een op verslagen van de Lid-Staten gebaseerd rapport in te dienen over de tenuitvoerlegging van de richtlijn.

Op basis van dit rapport kan worden besproken of de richtlijn eventueel moet worden herzien.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2059/95

van André Sainjon (ARE)

aan de Commissie

(12 juli 1995)

(95/C 340/27)

Betreft: Bergasol

Sinds het einde van de jaren '80 proberen de concurrenten van Bergasol, met inschakeling van deskundigen uit een aantal Lid-Staten, via het aanpassingscomité van de richtlijn en het Wetenschappelijk Kosmetica Comité, te bereiken dat psoraleen wordt verboden.

Bedoelde deskundigen hebben op 1 juni 1992 al een nederlaag geleden omdat de op 28 april 1995 door het aanpassingscomité goedgekeurde tekst door hen is verworpen.

Het grote internationale symposium, dat de instemming had van de Commissie en op 3 en 4 juni 1991 door Bergaderm werd georganiseerd, en waaraan werd deelgenomen door 40 specialisten uit de gehele wereld die proeven hadden genomen met Bergasol, is opzettelijk geboycot door een ambtenaar van de Commissie die belast is met consumentenbescherming. De leden van het aanpassingscomité en het wetenschappelijk comité werd verhinderd dit symposium bij te wonen omdat bedoelde ambtenaar op dezelfde dagen een werkvergadering van de twee comités had georganiseerd.

1. Is de Commissie niet van mening dat de gehele procedure opnieuw doorlopen moet worden met inachtneming van de criteria onafhankelijkheid, onpartijdigheid en objectiviteit, alvorens de richtlijn tot aanpassing van cosmetische produkten wordt goedgekeurd?
2. Kan de Commissie verklaren waarom het internationale symposium, dat op 3 en 4 juni 1991 met instemming van de Lid-Staten werd georganiseerd en waaraan werd deelgenomen door 40 deskundigen met een wereldwijde reputatie, die proeven hebben genomen met het Bergasol-eindprodukt, opzettelijk werd geboycot door de ambtenaar van de Commissie die belast is met consumentenbescherming, terwijl alle vertegenwoordigers van de Lid-Staten en de leden van het Wetenschappelijk Kosmetica Comité ervoor waren uitgenodigd?
3. Is de Commissie er zich van bewust dat zij door al deze onregelmatigheden in de procedure te tolereren een grote farmaceutische onderneming in de kaart speelt die alles op alles zet om een concurrerend cosmetica product van de markt te doen verdwijnen, zoals ook al gebeurd is in de kwestie van het pentachloorfenol van Rhône-Poulenc?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(4 oktober 1995)

De Commissie kan de geachte Afgevaardigde mededelen dat zij het Wetenschappelijk Comité voor cosmetologie (CSC) heeft geraadpleegd alvorens haar voorstel voor de 18e richtlijn tot aanpassing van de bijlagen bij de richtlijn „kosmetische produkten” aan de technische vooruitgang uit te werken, waarin onder andere een verbod op het verwerken van meer dan 1 mg/kg furocumarinen in zonnebrandcrèmes en bruiningsprodukten is opgenomen. Het CSC heeft tijdens zijn voltallige vergadering van 24 juni 1994 zijn standpunt van 1992 gehandhaafd, volgens hetwelk de maximale hoeveelheid 5-MOP in deze produkten tot 1 ppm dient te worden beperkt.

De werkgroep „kosmetische produkten”, die bestaat uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten, van de consumentenorganisaties en van de industrie, heeft tijdens zijn vergadering op 16 februari 1995 het ontwerp-voorstel voor de 18e richtlijn behandeld, alvorens dit werd voorgelegd aan het Comité voor de aanpassing aan de technische vooruitgang, dat het op zijn beurt heeft besproken en op 28 april 1995 een gunstig oordeel heeft uitgebracht.

De Commissie heeft overigens het internationale symposium op 3 en 4 juni 1991 niet geboycot, en de leden van het CSC zijn wel degelijk geïnformeerd over de resultaten van dit symposium.

De Commissie acht derhalve de derde vraag van de geachte Afgevaardigde ongegrond.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2063/95**van Jaak Vandemeulebroucke (ARE)****aan de Commissie***(12 juli 1995)**(95/C 340/28)**Betreft:* Europees-Latijnsamerikaans Instituut

Kan de Commissie mededelen welke werkzaamheden het Europees-Latijnsamerikaans Instituut in het werkjaar 1994 heeft verricht?

Kan de Commissie de personeelsformatie van dit instituut mededelen?

Beschikt het instituut naast de subsidiëring door de Europese Unie nog over andere inkomsten? Zo ja, van wie en wat is de verhouding van deze inkomsten tot de subsidiëring door de Unie?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(4 oktober 1995)

In 1994 organiseerde het Europees-Latijnsamerikaans Instituut (Irela) acht conferenties in Europa en Latijns-Amerika met 426 deelnemers uit beide regio's. In totaal zagen 21 publikaties het licht (37 als ook de vertalingen worden meegerekend), waaronder boeken, dossiers, werkdocumenten en rapporten. Het Instituut heeft tevens zes projecten opgezet in samenwerking met de Commissie, het Latijns-amerikaans Economisch Stelsel en de Panamerikaanse Gezondheidsorganisatie. Uitgebreidere informatie over het werkprogramma van het Instituut is opgenomen in het jaarprogramma over 1994, waarin een completer beeld van de bereikte resultaten wordt gegeven. Dit rapport wordt rechtstreeks naar het geachte Parlementslid en naar het Secretariaat-generaal van het Parlement gezonden.

Bij het Instituut zijn 18 personen werkzaam: een directeur, twee onderdirecteuren, een bedrijfsleider, academisch en ondersteunend personeel. Het organogram kan bij het Instituut worden aangevraagd.

De middelen van het Instituut kunnen worden verdeeld in een subsidie uit hoofde van begrotingslijn A-3020 van de algemene begroting van de Gemeenschappen en de financiering van projecten die het Instituut ontwikkelt op verzoek van de Commissie of de Interamerikaanse Bank voor ontwikkeling. Het Instituut krijgt tevens een kleine subsidie van de Luxemburgse Regering en heeft enige inkomsten uit de verkoop van zijn publikaties. Hieruit blijkt dat het grootste deel van de financiële middelen van het Instituut direct van de communautaire Instellingen afkomstig is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2072/95**van Anita Pollack (PSE)****aan de Commissie***(12 juli 1995)**(95/C 340/29)**Betreft:* De oprichting van een Europees netwerk voor het onderzoek naar primaten

Het Europees netwerk voor het onderzoek naar primaten (Eupren) werd in 1994 opgericht en omvat vijf fokcentra voor onderzoekdieren in Europa. Een van de doeleinden van het netwerk is het waarborgen van de beschikbaarheid van onderzoekdieren door uitbreiding van de fokcapaciteit van deze centra, via het coördineren van onderzoek van primaten en het vergemakkelijken van een bundeling van onderzoek die in aanmerking kan komen voor kredieten uit de onderzoekbegroting van de Commissie.

Kan de Commissie mededelen of Directoraat-generaal XI middelen voor dit netwerk zal vrijmaken? Zo ja, hoe valt zo'n besluit dan te rijmen met het doel van de Commissie de proeven met gewervelde dieren in het jaar 2000 met 50 % terug te brengen, zoals in het vijfde milieu-actieprogramma is vastgelegd? Kan de Commissie de redenen opgeven voor alle besluiten die op dit terrein worden genomen?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(5 oktober 1995)

Het Directoraat-generaal Milieuzaken, nucleaire veiligheid en civiele bescherming van de Commissie (DG XI) is niet voornemens Eupren te financieren.

DG XI is wel van plan een conferentie te cofinancieren die in maart 1996 wordt gehouden over het communautaire beleid dat erop gericht is het algehele gebruik van proefdieren tegen het jaar 2000 met 50 % te beperken.

Het doel van die conferentie is de voornaamste betrokkenen met verantwoordelijkheden en belangen op het gebied van proefdierenexperimenten bijeen te brengen om te bespreken hoe een programma voor aanzienlijke beperking kan worden opgesteld, uitgevoerd en aangehouden. Het doel van de conferentie bestaat er dan ook in het debat te stimuleren over de tenuitvoerlegging van de hoofddoelstellingen van het vijfde milieuprogramma.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2075/95

van Alex Smith (PSE)

aan de Commissie

(12 juli 1995)

(95/C 340/30)

Betreft: Het dumpen van chemische wapens

Bij de beantwoording van vraag nr. 87 van Christine Crawley (H-293/95) ⁽¹⁾ inzake het dumpen van chemische wapens, verklaart de Commissie dat de betrokken autoriteiten informatie moeten verschaffen en een onderzoek moeten instellen naar de gevaren voor het milieu en voor de mens en deze zoveel mogelijk moeten beperken.

Wat gaat de Commissie ondernemen om de Britse Regering te bewegen een dergelijk onderzoek uit te voeren, nu blijkt dat voor het dumpen van chemische wapens in de zee tussen Schotland en Ierland door de Britse Regering een dergelijk onderzoek niet is uitgevoerd?

⁽¹⁾ Volledig verslag van de vergaderingen van het Europees Parlement nr. 4 (mei 1995).

Antwoord van mevrouw Bjerregaard

namens de Commissie

(6 oktober 1995)

Overeenkomstig artikel 155 van het EG-Verdrag ziet de Commissie toe op de toepassing zowel van de bepalingen van dit Verdrag als van de bepalingen welke de Instellingen krachtens dit Verdrag vaststellen. In de zin van dit artikel mag de Commissie uitsluitend toezien op de naleving van het Verdrag voor zover inbreuken op de communautaire wetgeving worden vastgesteld of, tenminste, worden vermoed.

Aangezien het momenteel overeenkomstig het Verdrag en de huidige communautaire wetgeving niet verboden is om chemische wapens uit de Tweede Wereldoorlog in zee te dumpen, is de Commissie niet bevoegd om op te treden en een Lid-Staat te verplichten bepaalde specifieke activiteiten op dit gebied te ondernemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2124/95

van Mathias Reichhold (NI)

aan de Commissie

(19 juli 1995)

(95/C 340/31)

Betreft: Gevaarlijke toevoegingen in veevoer

Tijdens de vergadering van de Landbouwcommissie op 27 juni 1995 heeft de heer Fischler, lid van de Commissie, erop gewezen dat er nog gevaarlijker toevoegsels in veevoer zijn dan hormonen.

Kan de Commissie mededelen wat hier in concreto werd bedoeld?

Antwoord van de heer Fischler

namens de Commissie

(27 september 1995)

Er werd vooral gedacht aan beta-agonisten, en met name clenbuterol, waarvan de onrechtmatige toediening de voorbije jaren tot ernstige intoxicaties bij mensen heeft geleid. Bovendien lijkt bepaalde informatie erop te wijzen dat momenteel cocktails van stoffen (mengsels van met name beta-agonisten en corticosteroiden) in strijd met de voorschriften via het voeder aan mestdieren worden toegevend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2128/95

van Gerhard Schmid (PSE)

aan de Commissie

(19 juli 1995)

(95/C 340/32)

Betreft: Caleidoscoop — schriftelijke vraag E-332/95

1. Waarom heeft de Commissie schriftelijke vraag E-332/95 ⁽¹⁾ niet precies beantwoord hoewel het doel van de vraag heel duidelijk was?
2. Hoe hoog zijn de kosten voor de drie volledige taken (twee ambtenaren en één secretaresse) van de voor Caleidoscoop verantwoordelijke medewerkers van de Commissie in 1994?
3. Welke materiële kosten zijn in 1994 ongeveer (globale schatting) voor het beheer van het programma ontstaan?
4. Hoe hoog schat de Commissie ongeveer de kosten voor de talrijke personen van de diensten die om onduidelijke redenen bij het beheer van toekenning van de kredieten voor Caleidoscoop in het jaar 1994 hebben deelgenomen?

⁽¹⁾ PB nr. C 175 van 10. 7. 1995, blz. 33.

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**

(16 oktober 1995)

1 en 2. De Commissie betreurt het dat het geachte Parlementslid niet tevreden was met haar vroegere antwoord. Zij is echter volkomen bereid de volgende aanvullende informatie te verstrekken.

Het proefproject Caleidoscoop wordt momenteel beheerd door een ambtenaar met de rang A, een met de rang B en een met de rang C, die zich ook van andere taken binnen het directoraat kwijten. De bezoldigingstabellen die betrekking hebben op de ambtenaren van de Commissie en die regelmatig in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* worden bekendgemaakt alsmede de persberichten betreffende het proefproject Caleidoscoop 1994 en 1995 worden aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegezonden.

Het beheer van het proefproject Caleidoscoop omvat een periode van intensieve werkzaamheden van ongeveer zes maanden en een periode van voorbereiding en informatie waarin de ambtenaren ook andere taken in verband met de culturele actie verrichten. Het is daarom moeilijk om een nauwkeurige raming te doen van de kosten betreffende het bij dit proefproject betrokken personeel.

3 en 4. Gedurende de zes maanden van volledig beheer van het proefproject moet een beroep worden gedaan op de medewerking van andere leden van de dienst, die thans als extern personeel zijn aangeworven, omdat het proefproject Caleidoscoop op beroepsbeoefenaren uit de culturele sector in alle Lid-Staten is gericht en daarvoor een omvangrijke en ingewikkelde correspondentie moet worden gevoerd en uitwisseling van informatie moet plaatsvinden over de in de elf communautaire talen ingediende projecten. Deze kennis die in het linguïstische vlak ligt en bovendien specifiek verband houdt met de culturele actie, kan niet uitsluitend worden geveerd van de drie personen die met het programma zijn belast. De Commissie beschikt op dit moment zeker niet over een groot personeelsbestand en wordt eerder geconfronteerd met een tekort aan personeel voor de culturele sector.

Ook het bedrag van de uitgaven voor het materieel (fax, telefoon, papier, computer, enz.) in verband met het proefproject is moeilijk vast te stellen, aangezien deze uitgaven vallen onder de algemene uitgaven van het Directoraat-generaal Voorlichting, communicatie, cultuur en audiovisuele sector.

Gezien het bovenstaande kan het bedrag dat betrekking heeft op het beheer van het proefproject Caleidoscoop 1994 (kosten voor het personeel en materiële uitgaven) op ongeveer 130 000 ecu worden geraamd, d.w.z. minder dan 4 % van zijn totale begroting die voor 1994 3 360 000 ecu bedraagt. Hierbij zij echter aangetekend dat deze uitgaven uit de aard der zaak niet zijn aangewezen op de begroting van het proefproject dat valt onder begrotingslijn B 3-2001 „Maatregelen ter bevordering van culturele initiatieven met een Europese uitstraling”.

Deze gegevens kunnen gewijzigd worden wanneer het Parlement en de Raad het nieuwe door de Commissie

voorgestelde programma Caleidoscoop hebben goedgekeurd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2141/95

van Spalato Belleré (NI)

aan de Commissie

(19 juli 1995)

(95/C 340/33)

Betreft: Auteurs- en uitvoeringsrecht voor muzikale composities

Gelet op het bestaan van auteursrechten voor muziekcomponisten en tekstdschrijvers van songs, die worden beschermd door de BUMA's van de verschillende Lid-Staten, luidt de vraag aan de Commissie of het niet opportuun is de bestaande toestand onder de loep te nemen en richtlijnen uit te vaardigen om ook de eerste uitvoerder(s) van een onuitgegeven stuk muziek althans gedurende een passende periode te beschermen.

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(3 oktober 1995)

Zoals het geachte Parlementslid zegt, worden tekstdschrijvers en componisten beschermd door auteursrechten, als gedefinieerd door de Berner Conventie voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst, waartoe met name muziekcomposities behoren.

De voor de uitvoerende kunstenaars voorziene bescherming wordt op internationaal niveau geregeld door het Verdrag van Rome inzake de bescherming van uitvoerende kunstenaars, van producenten van fonogrammen en van omroeporganisaties. In dit Verdrag worden voor deze categorieën rechthebbenden een aantal prerogatieven gecodificeerd, die algemenerwijze bekend staan als „naburige rechten”.

Op communautair niveau heeft Richtlijn 92/100/EEG⁽¹⁾ „Verhuur- en uitleenrecht” op grond van het Verdrag van Rome bepaalde met het auteursrecht verwante rechten geharmoniseerd. Voor een aantal daarvan is de harmonisatie op hoger niveau gerealiseerd dan die welke in het Verdrag van Rome is voorzien. Hierdoor heeft deze richtlijn in de Gemeenschap het stelsel van bescherming van rechthebbenden van naburige rechten en dientengevolge van uitvoerende kunstenaars aanzienlijk versterkt.

De duur van de verleende bescherming is geharmoniseerd bij Richtlijn 93/98/EG⁽²⁾ waarbij op communautair niveau voor de naburige rechten een beschermingsduur van 50 jaar na de gebeurtenis die het recht doet ontstaan is ingesteld.

⁽¹⁾ PB nr. L 346 van 27. 11. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 290 van 24. 11. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2143/95

van Nuala Ahern (V)

aan de Commissie

(19 juli 1995)

(95/C 340/34)

Betreft: Verzekering van nucleaire installaties

Voor welk bedrag zijn de niet-militaire nucleaire installaties in de Europese Unie verzekerd?

Antwoord van de heer Papoutsis

namens de Commissie

(5 oktober 1995)

De Commissie beschikt niet over de gevraagde informatie. Het afsluiten van een verzekering voor nucleaire installaties is een commerciële transactie tussen de exploitant van de nucleaire installatie en de verzekeringsmaatschappij en als zodanig een vertrouwelijke zaak. Er zijn wettelijk geen grenzen gesteld aan een dergelijke verzekering. Niettemin is bekend dat de verzekeringscapaciteit die de nucleaire verzekeringspools wereldwijd kunnen opbrengen niet voldoende is om te voorzien in een verzekering tegen volle waarde van een nieuwe grote kerncentrale, en dat het kan voorkomen dat exploitanten van nucleaire installaties om commerciële redenen verzekerd zijn beneden de maximaal beschikbare capaciteitsomvang. Er is daarom niet noodzakelijk uniformiteit wat de bedragen betreft waarvoor nucleaire installaties verzekerd zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2144/95

van Nuala Ahern (V)

aan de Commissie

(19 juli 1995)

(95/C 340/35)

Betreft: Maximum aansprakelijkheid

Wat is het maximumbedrag waarvoor een exploitant van een kerncentrale in de Europese Unie in geval van een ongeval aansprakelijk is?

Antwoord van de heer Papoutsis

namens de Commissie

(4 oktober 1995)

Alle Lid-Staten die kerncentrales op hun grondgebied hebben, zijn toetreden tot het Verdrag van Parijs inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie. Overeenkomstig dit verdrag is de exploitant van een kerninstallatie aansprakelijk voor schade aan of de dood van enige personen, en schade aan of verlies van eigendom indien schade of verlies veroorzaakt zijn door een kernongeval waarbij ofwel splijtstoffen of radioactieve afvalstoffen in, of nucleaire stoffen afkomstig van, de installatie zijn betrokken.

Voor schade aan de nucleaire installatie zelf, en aan de transportmiddelen in geval van een kernongeval gedurende het transport, zijn exploitanten niet aansprakelijk. Ter dekking van zijn, beperkte, aansprakelijkheid is de exploitant gehouden een verzekering of andere financiële zekerheid te hebben.

De aansprakelijkheid van de exploitant is binnen de bij het Verdrag van Parijs toegestane grenzen vastgesteld door de nationale wetgeving op het gebied van kernenergie in de Lid-Staten, die dan ook bepalend is voor de schadevergoeding die door de verzekeraar wordt uitbetaald. De maximumbedragen die door de verzekering wat grote kerninstallaties betreft momenteel worden vergoed zijn:

	(in miljoen BTR ⁽¹⁾)
België	86
Duitsland	90
Spanje	127
Frankrijk	75
Italië	18
Nederland	200
Finland	150
Zweden	175
Verenigd Koninkrijk	150

⁽¹⁾ BTR: bijzondere trekkingsrechten van het Internationaal Monetair Fonds.

Al deze Lid-Staten zijn ook partij bij het Verdrag van Brussel tot aanvulling van het Verdrag van Parijs. Wanneer de nationale wetgeving op het gebied van kernenergie de aansprakelijkheid van de exploitant beperkt tot minder dan 175 miljoen BTR, vergoedt de Staat waar de installatie is gevestigd het verschil tussen het verzekerde maximumbedrag en 175 miljoen BTR. Het Verdrag van Brussel bepaalt voorts — en dat is het derde onderdeel van de schadevergoedingsregeling — dat schadevergoeding plaatsvindt tussen 175 en 300 miljoen BTR, welke de partijen uit openbare middelen ter beschikking stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2145/95**van Nuala Ahern (V)****aan de Commissie***(19 juli 1995)**(95/C 340/36)**Betreft: Landbouwgrond en Tsjernobyl*

Welke beperkingen werden er ingevoerd met betrekking tot landbouwgrond en landbouwproducten in de Europese Unie ten tijde van het ongeval in Tsjernobyl en welke beperkingen zijn nog van kracht?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie***(2 oktober 1995)*

Gelet op het feit dat het rechtstreekse gezondheidsrisico ten gevolge van contaminatie van landbouwgrond niet significant was en om voor de hand liggende praktische redenen, waren het niet de landbouwgronden op zich maar wel de landbouwproducten die na het ongeval in Tsjernobyl aan beperkingen in de Gemeenschap werden onderworpen. Op 6 mei 1986, enkele dagen na het ongeval en na overleg met de Lid-Staten, heeft de Commissie Aanbeveling 86/156/EEG ⁽¹⁾ aan alle Lid-Staten gedaan met het oog op het coördineren van de nationale maatregelen op het gebied van landbouwproducten. In deze aanbeveling, die voornamelijk gericht was op radioactieve besmetting met jood-131, een radionuclide met een relatief korte halfwaardetijd (ongeveer acht dagen), werden in de tijd afnemende maximale activiteitswaarden vastgesteld voor melk en melkproducten alsook voor fruit en groenten op de Gemeenschapsmarkt en werd er bij de Lid-Staten op aangedrongen om dezelfde grenswaarden toe te passen op voor de uitvoer bestemde producten.

Kort nadien, op 12 mei 1986, stelde de Raad Verordening (EEG) nr. 1388/86 ⁽²⁾ vast inzake de schorsing van de invoer van bepaalde landbouwproducten (fruit, groenten, melk en melkproducten, vlees, vis, enz.) van oorsprong uit bepaalde derde landen (Sovjet-Unie, Bulgarije, Tsjechoslowakije, Hongarije, Polen, Roemenië en Joegoslavië) die van kracht was tot en met 31 mei 1986.

Op 30 mei 1986 stelde de Raad Verordening (EEG) nr. 1707/86 ⁽³⁾ vast waarin de maximale gecumuleerde toleranties van cesium 134 en 137 (de meest actieve radionucliden op middellange en op lange termijn) in landbouwproducten voor invoer in de Gemeenschap werden vastgelegd (370 Bq/kg voor melk, melkproducten en voedingsmiddelen bestemd voor zuigelingen en 600 Bq/kg voor andere producten).

Ten tijde van de onderhandelingen in de Raad in 1986 over de verordening inzake de invoer van landbouwproducten, hebben de Lid-Staten zich ertoe verbonden in het algemeen dezelfde grenswaarden toe te passen voor hun eigen

produktie alsook voor de handel met de andere Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB nr. L 118 van 7. 5. 1986.⁽²⁾ PB nr. L 127 van 13. 5. 1986.⁽³⁾ PB nr. L 146 van 31. 5. 1986.**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2148/95****van Mark Killilea (UPE)****aan de Commissie***(19 juli 1995)**(95/C 340/37)**Betreft: Milieuprogramma — werken om de kust tegen erosie te beschermen*

In het kader van de voorstellen voor de toewijzing van de middelen die de Ierse Regering uit hoofde van het milieuprogramma heeft gereserveerd voor maatregelen ter bescherming van de kust tegen erosie, heeft het Ministerie van Milieubeheer alle graafschapsbesturen in het land gevraagd een lijst van prioritaire projecten toe te zenden.

In het geval van het graafschapsbestuur van Galway zijn de twee prioritaire projecten Inishboffin Island en Tawin Island. Deze projecten zijn door het graafschapsbestuur formeel goedgekeurd en met de relevante gegevens toegezonden aan het Ministerie van Milieubeheer. Het ministerie is echter kennelijk niet bereid de betreffende middelen vrij te maken voor de uitvoering van de voor deze twee projecten hoogstnoodzakelijke werkzaamheden, ondanks het feit dat het de betreffende middelen van de Europese Unie reeds in zijn bezit heeft.

Kan de Commissie mededelen of haar ter kennis is gebracht dat er bij het Ministerie van Milieubeheer problemen bestaan om deze middelen vrij te geven, en zo nee, kan zij dan bij het ministerie navragen waarom een dergelijke vertraging plaatsvindt?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie***(2 oktober 1995)*

Voor de maatregel ter bescherming van de kust in het kader van het Ierse operationeel programma ten gunste van het milieu voor de periode 1995—1999 is een totaal bedrag van 6,3 miljoen ecu uitgetrokken, waarvan 4,7 miljoen ecu afkomstig is uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling. Hoewel de bestedingen voor deze maatregel in 1994 langzamer verliepen dan verwacht omdat met de lokale autoriteiten in het kustgebied uitgebreid moest worden overlegd en veel bijstand werd aangevraagd, is de Commissie niet op de hoogte van enig probleem wat betreft het vrijmaken van de middelen. Verwacht wordt dat de geringe vertraging die zich in 1994 heeft voorgedaan, in 1995 ongedaan zal worden gemaakt. Het Ministerie voor

het Zeewezen is verantwoordelijk voor de uitvoering van de maatregel, het Ministerie voor Milieuzaken bevoegd voor het toezicht op de uitvoering van het programma in het algemeen.

De middelen die voor 1995 beschikbaar waren, zijn al grotendeels toegewezen. Een tweede subsidieronde zal waarschijnlijk volgende maand worden aangekondigd. Aangezien de aangevraagde bijstand de beschikbare middelen echter verre overtreft, krijgen niet alle ingediende projecten steun in het kader van het programma. De voorkeur gaat naar de projecten die de meeste economische en andere voordelen bieden voor Ierland.

Vragen over individuele projecten moeten door de betrokken lokale autoriteit schriftelijk aan het Ministerie voor het Zeewezen worden gericht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2154/95

van Giuseppe Rauti (NI)

aan de Commissie

(28 juli 1995)

(95/C 340/38)

Betreft: Dumping van radioactief afval

Is de Commissie ervan op de hoogte dat in Italië een gerechtelijk onderzoek is ingesteld op grond van het vermoeden dat het centrum ENEA te Trisaia (provincie Matera) radioactief afval dumpst?

Acht de Commissie het niet noodzakelijk ook een onderzoek te laten instellen, aangezien genoemd centrum gedeeltelijk door de Europese Unie wordt gefinancierd en de dumping een groot gedeelte van de Ionische Zee zou bestrijken langs de kust van de regio Basilicata, d.w.z. een van de uit toeristisch oogpunt veelbelovende gebieden van de Middellandse Zee?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(13 oktober 1995)

De Commissie is op de hoogte van een gerechtelijk onderzoek betreffende de behandeling van radioactief afval in de Itrec-proefcentrale voor opwerking van gebruikte splijtstof gelegen in het Trisaia-onderzoekcentrum in de provincie Matera in Italië.

De proefcentrale werd uit gebruik genomen in 1979. De Commissie heeft, binnen haar onderzoek- en ontwikkelingsprogramma voor gezamenlijke rekening inzake ontmanteling van nucleaire installaties, het „testen en de demonstratie van ontmanteling op afstand in de Itrec-opwerkingscentrale” medegefinancierd. De resultaten zijn door het Bureau voor officiële publikaties in Luxemburg als verslag EUR 14640 gepubliceerd.

Voor zover de Commissie weet, is de behandeling en opslag van radioactief afval in de proefcentrale veilig en er zijn geen inbreuken op de Gemeenschapswetgeving, in het bijzonder inzake de basisnormen voor stralingsbescherming, of op de Italiaanse wetgeving inzake stralingsbescherming, onder de aandacht van de Commissie gebracht.

De administratieve aspecten van de vergunning van de centrale vallen niet onder de bevoegdheid van de Gemeenschapswetgeving.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2170/95

van Marianne Thyssen (PPE)

aan de Commissie

(28 juli 1995)

(95/C 340/39)

Betreft: Etikettering van levensmiddelen: adresvermelding

Artikel 3, lid 1, punt 6 van Richtlijn 79/112/EEG⁽¹⁾ betreffende de etikettering en presentatie van levensmiddelen bestemd voor de eindverbruikers verplicht het vermelden op de etikettering van „de naam of de handelsnaam en het adres van de fabrikant of van de verpakker of van een in de Gemeenschap gevestigde verkoper”.

Volgens het overwegende gedeelte wordt bij iedere etiketteringsreglementering uitgegaan van een dubbele noodzaak: de voorlichting van de consument en de bescherming van de consument.

Mag uit de noodzaak tot bescherming van de consument worden afgeleid dat de ratio legis van de verplichte adresvermelding onder meer de zorg omvat om de toezichthoudende overheidsinstantie de mogelijkheid te geven de fabrikant, de verpakker of de in de Gemeenschap gevestigde verkoper snel en effectief op te sporen?

Bevestigt de Commissie mijn standpunt dat niet kan worden volstaan met de eenvoudige vermelding op het etiket van een postbusadres, maar dat een volledig adres moet worden opgegeven waar de aanspreekbare persoon effectief aanspreekbaar is?

⁽¹⁾ PB nr. L 33 van 8. 2. 1979, blz. 1.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(28 september 1995)

De verplichting om op het etiket van levensmiddelen naam en adres van de fabrikant, de verpakker of de verkoper aan te brengen dient in de eerste plaats om de consument de mogelijkheid te bieden contact op te nemen met een persoon die of bedrijf dat verantwoordelijk is voor de fabricage of de distributie van het betrokken produkt, zodat hij daar eventueel terecht kan met positieve of negatieve reacties betreffende het gekochte produkt.

Deze informatie kan eveneens nuttig zijn voor de keuringsdiensten maar is niet direct voor hen bestemd, aangezien de verantwoordelijke persoon of firma in een ander land kan zijn gevestigd dan waar het produkt wordt verkocht.

Het zal duidelijk zijn dat het op het etiket vermelde adres een werkelijk contact mogelijk dient te maken en dus moet voldoen aan de regels van de postdiensten die gangbaar zijn in de verschillende Lid-Statens. Het gebruik van een postbusnummer is toelaatbaar voor zover onder dat nummer een van de verantwoordelijke personen bereikbaar is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2217/95

van John McCartin (PPE)

aan de Commissie

(28 juli 1995)

(95/C 340/40)

Betreft: Benadeelde agrarische gebieden in Ierland

Is de Commissie zich ervan bewust dat de gebieden waar compensatoire bedragen worden betaald in Ierland, nu verspreid zijn over een groot gedeelte van het land? Als gevolg daarvan is door vertegenwoordigers van de landbouwers voorgesteld dat ernstig benadeelde gebieden in berggebieden en langs de westkust dienen te worden geherclassificeerd om in aanmerking te komen voor enige uitkering.

Kan de Commissie mededelen of zij een dergelijke mogelijkheid thans overweegt?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(27 september 1995)

De compenserende vergoedingen worden betaald aan veehouders in zones die als probleemgebied zijn aangewezen, in Ierland samen zo'n 71 % van de OCG (oppervlakte cultuurgrond). Deze gebieden worden gekenmerkt door relatief onvruchtbare grond die ongeschikt is voor de verbouw van gewassen en die vooral wordt gebruikt in de extensieve veehouderij (minder dan één volwassen GVE (grootvee-eenheid) per hectare).

Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2328/91 van de Raad ⁽¹⁾ en in het bijzonder de artikelen 17 tot en met 19, betreffende de compenserende vergoedingen, stellen de Ierse autoriteiten de vergoeding vast, op basis van de ernst van de permanente natuurlijke handicaps. Daardoor geldt voor de gebieden in Ierland met de ergste handicaps momenteel een vergoeding die 10 ecu per vee-eenheid hoger ligt. Hiertoe behoren ook de door het geachte Parlementslid bedoelde gebieden aan de westkust. Dit extra voordeel wordt voor ongeveer 70 % van de probleemgebieden uitgekeerd.

In de zones waar de omstandigheden voor de beoefening van de landbouw bijzonder ongunstig zijn, mogen de nationale autoriteiten op grond van de communautaire voorschriften binnen de reeds bestaande probleemgebieden gebieden met de zwaarste handicaps aanwijzen als de Commissie daarmee instemt.

⁽¹⁾ PB nr. L 218 van 6. 8. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2231/95

van José Gil-Robles Gil-Delgado (PPE)

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(95/C 340/41)

Betreft: Onderzoek en ontwikkeling in de industrie voor veterinaire produkten

In 1980 vond 40 % van de mondiale investeringen in de sector onderzoek en de ontwikkeling van veterinaire produkten plaats in de Europese Gemeenschap. Thans is dit percentage teruggelopen tot 18 % door de starre Europese wetgeving op dit gebied die tot gevolg heeft dat ondernemingen in andere sectoren investeren waar de wetgeving minder restrictief is. Deze vermindering van de investeringen heeft op sociaal gebied en op het gebied van de werkgelegenheid en de handel duidelijk nadelige gevolgen voor de industrie in deze Europese sector en levert voordelen op voor de Verenigde Staten en Japan waar wetgeving en bureaucratie minder strikt zijn, die investeringen bevorderen door het verlagen van de kosten.

Kan de Commissie mededelen of zij deze situatie nader bestudeert en zo ja, welke maatregelen zij ten aanzien hiervan denkt te nemen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(29 september 1995)

De Commissie is voorstander van een sterke, onderzoekintensieve industrie in Europa om de best mogelijke diergeneesmiddelen te ontwikkelen, en van de opheffing van onnodige belemmeringen.

Het is van essentieel belang dat farmaceutische produkten veilig en doeltreffend zijn en de vereiste kwaliteit hebben, gelet op het feit dat levensmiddelen afkomstig van dieren die behandeld zijn met een geneesmiddel in de menselijke voedselketen kunnen terechtkomen. De regelgevende instanties in de Gemeenschap, de Verenigde Staten en Japan staan in voortdurend contact met elkaar met het oog op het harmoniseren van de eisen op internationaal niveau.

De Commissie werkt samen met de industrie om uiteenlopende nationale eisen te vervangen door geharmoniseerde bepalingen. Door de recente oprichting van het Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling worden de vergunningen voor het in de handel brengen van nieuwe diergeneesmiddelen nu op Gemeenschaps- in plaats van op nationaal niveau verleend. Daardoor krijgen deze producten nu eenvoudiger en sneller toegang tot de markt van de gehele Gemeenschap, zodat de industrie de kosten van onderzoek en ontwikkeling op de eenheidsmarkt kan terugwinnen.

Bij de cijfers die door het geachte Parlementslid worden aangehaald, kunnen vragen worden gesteld. Veel ondernemingen maken geen onderscheid tussen uitgaven voor onderzoek naar geneesmiddelen voor menselijk of diergeneeskundig gebruik. Daardoor is enkel informatie beschikbaar voor de farmaceutische sector in zijn geheel. Volgens de meeste bronnen waren de uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling van geneesmiddelen in de Verenigde Staten en in de Gemeenschap in de desbetreffende periode ongeveer dezelfde. Er is echter geen reden tot zelfgenoegzaamheid, en de Commissie onderzoekt mogelijkheden om de onderzoekinspanningen van de Gemeenschap doeltreffender te maken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2235/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(95/C 340/42)

Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor Centraal-Macedonië

In het regionaal operationeel programma voor Centraal-Macedonië (maatregel 7.2) zijn werkzaamheden gepland ten bedrage van 461 000 ecu voor de voortzetting van projecten die waren opgenomen in het eerste communautaire bestek (geïntegreerd mediterrane programma — regionaal operationeel programma) zonder dat deze tijdens de looptijd ervan waren afgerond.

Kan de Commissie, overwegende dat deze projecten uiterlijk per 31 juli 1995 een minimale functionele autonomie moeten hebben en in gebruik moeten zijn genomen, de volgende vragen beantwoorden:

1. Wat zijn de concrete projecten die onder bovengenoemde maatregel vallen?
2. Welke projecten zijn tijdens de looptijd van het eerste communautaire bestek aangevangen en niet afgerond en vallen niet onder bovengenoemde maatregel?
3. Welke projecten uit hoofde van maatregel 7.2 zijn afgerond per 31 juli 1995?
4. Welke zijn niet afgerond, en welke aanlegfasen resteren nog?
5. In hoeverre is uitputtend gebruik gemaakt van maatregel 7.2?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2236/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(95/C 340/43)

Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor Sterea Ellas

Het regionaal operationeel programma voor Sterea Ellas (maatregel 7.3) omvat de voltooiing van niet-afgeronde projecten uit het eerste communautaire bestek voor de provincie Evrytania, die moeten bijdragen tot de opheffing van het isolement van deze provincie en de ontwikkeling ervan. De projecten belopen een totaalbedrag van 17 897 000 ecu, ter voortzetting van de projecten die waren opgenomen in het eerste communautaire bestek.

Kan de Commissie, overwegende dat deze projecten uiterlijk per 31 juli 1995 een minimale functionele autonomie moeten hebben en in gebruik moeten zijn genomen, de volgende vragen beantwoorden:

1. In welke fase verkeren de wegenbouwwerkzaamheden voor de aanleg van de wegen Karpenisi-Lamia en Karpenisi-Karditsa?
2. Wat zijn de concrete projecten die onder bovengenoemde maatregelen vallen?
3. Welke projecten zijn tijdens de looptijd van het eerste communautaire bestek aangevangen en niet afgerond en vallen niet onder bovengenoemde maatregel?
4. Welke projecten uit hoofde van maatregel 7.3 zijn afgerond per 31 juli 1995?
5. Welke zijn niet afgerond, en welke aanlegfasen resteren nog?
6. In hoeverre is uitputtend gebruik gemaakt van maatregel 7.3?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2237/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(95/C 340/44)

Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor de regio Peloponnesos (EFRO)

In het regionaal operationeel programma voor de Peloponnesos (subprogramma 7) zijn werkzaamheden gepland ten bedrage van 9 815 000 ecu voor de voortzetting van projecten die waren opgenomen in het eerste communautaire bestek (geïntegreerd mediterrane programma — regi-

onaal operationeel programma) zonder dat deze tijdens de looptijd ervan waren afgerond.

Kan de Commissie, overwegende dat deze projecten uiterlijk per 31 juli 1995 een minimale functionele autonomie moeten hebben en in gebruik moeten zijn genomen, de volgende vragen beantwoorden:

1. Wat zijn de concrete projecten die onder bovengenoemde maatregel vallen?
2. Welke projecten zijn tijdens de looptijd van het eerste communautaire bestek aangevangen en niet afgerond en vallen niet onder bovengenoemde maatregel?
3. Welke zijn niet afgerond, en welke aanlegfasen resteren nog?
4. In hoeverre is uitputtend gebruik gemaakt van subprogramma 7?
5. Waar is de weg Tripolis-Kalamata, tracé Tsakonas-Paradisio ondergebracht? Met welk bedrag en welke wegdoorsnede?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2238/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(95/C 340/45)

Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor de regio Kreta

In het regionaal operationeel programma voor Kreta (subprogramma 7) zijn werkzaamheden gepland ten bedrage van 10 628 000 ecu voor de voortzetting van projecten die waren opgenomen in het eerste communautaire bestek (geïntegreerd mediterrane programma — regionaal operationeel programma) zonder dat deze tijdens de looptijd ervan waren afgerond.

Kan de Commissie, overwegende dat deze projecten uiterlijk per 31 juli 1995 een minimale functionele autonomie moeten hebben en in gebruik moeten zijn genomen, de volgende vragen beantwoorden:

1. Wat zijn de concrete projecten die onder bovengenoemde maatregel vallen?
2. Wat zijn de projecten die terwijl zij begonnen zijn tijdens de looptijd van het eerste communautaire bestek niet zijn afgerond en niet onder bovengenoemd subprogramma vallen?
3. Welke projecten uit hoofde van subprogramma 7 zijn afgerond per 31 juli 1995?
4. Welke zijn niet afgerond, en welke aanlegfasen resteren nog?

5. In hoeverre is uitputtend gebruik gemaakt van subprogramma 7?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2240/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(95/C 340/46)

Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor West-Griekenland (EFRO)

In het regionaal operationeel programma voor West-Griekenland zijn onder code VII.1 werkzaamheden gepland ten bedrage van 6 050 000 ecu voor de voortzetting van projecten die niet zijn afgerond tijdens de looptijd van het eerste communautaire bestek.

Deze hebben betrekking op:

- a) elf wegenbouwprojecten, en een project voor de haven van Patras,
- b) zes waterleidingnetten, een rioleringsnet, een biologisch reinigingssysteem en een zuiveringsinstallatie,
- c) stimulering van toeristische gebieden,
- d) verbetering van het opleidingsniveau.

Kan de Commissie, in de overweging dat deze projecten per 31 juli 1995 moeten zijn voltooid, de volgende vragen beantwoorden:

1. Welke van de genoemde projecten zijn afgerond?
2. Welke van de overige projecten zijn niet afgerond, en welke uitvoeringsfasen resteren nog?
3. In hoeverre is uitputtend gebruik gemaakt van genoemd programma?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2241/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(95/C 340/47)

Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor Sterea Ellas

In het regionaal operationeel programma voor Sterea Ellas (maatregel 7.2) zijn werkzaamheden gepland ten bedrage van 1 755 000 ecu ter voltooiing van de functionele fasen van de infrastructuurprojecten die waren opgenomen in het eerste communautaire bestek. De voor de realisatie van het project verantwoordelijke instanties zijn organen voor plaatselijk zelfbestuur.

Kan de Commissie, overwegende dat deze projecten uiterlijk per 31 juli 1995 een minimale functionele autonomie moeten hebben en in gebruik moeten zijn genomen, de volgende vragen beantwoorden:

1. Wat zijn de concrete projecten die onder bovengenoemde maatregel vallen?
2. Welke projecten zijn tijdens de looptijd van het eerste communautaire bestek aangevangen en niet afgerond en vallen niet onder bovengenoemde maatregel?
3. Welke projecten uit hoofde van maatregel 7.2 zijn afgerond per 31 juli 1995?
4. Welke zijn niet afgerond, en welke aanlegfasen resteren nog?
5. In hoeverre is uitputtend gebruik gemaakt van maatregel 7.2?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2242/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(95/C 340/48)

Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor de regio Kreta

In het regionaal operationeel programma voor Kreta (subprogramma 7) zijn werkzaamheden gepland ten bedrage van 4 411 000 ecu voor de voortzetting van de projecten die waren opgenomen in het eerste communautaire bestek (geïntegreerd mediterranean programma — regionaal operationeel programma) zonder dat deze tijdens de looptijd ervan waren afgerond.

Kan de Commissie, overwegende dat deze projecten uiterlijk per 31 juli 1995 een minimale functionele autonomie moeten hebben en in gebruik moeten zijn genomen, de volgende vragen beantwoorden:

1. Wat zijn de concrete projecten die onder bovengenoemde maatregel vallen?
2. Welke projecten zijn tijdens de looptijd van het eerste communautaire bestek aangevangen en niet afgerond en vallen niet onder bovengenoemde maatregel?
3. Welke projecten uit hoofde van subprogramma 7 zijn afgerond per 31 juli 1995?
4. Welke zijn niet afgerond, en welke aanlegfasen resteren nog?
5. In hoeverre is uitputtend gebruik gemaakt van het subprogramma?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2243/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(95/C 340/49)

Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor Centraal-Macedonië (EFRO)

In het regionaal operationeel programma voor Centraal-Macedonië (maatregel 7.1) zijn werkzaamheden gepland ten bedrage van 30 953 000 ecu voor de voortzetting van projecten die waren opgenomen in het eerste communautaire bestek (geïntegreerd mediterranean programma — regionaal operationeel programma) zonder dat deze tijdens de looptijd ervan waren afgerond.

Kan de Commissie, overwegende dat deze projecten uiterlijk per 31 juli 1995 een minimale functionele autonomie moeten hebben en in gebruik moeten zijn genomen, de volgende vragen beantwoorden:

1. Wat zijn de concrete projecten die onder bovengenoemde maatregel vallen?
2. Welke projecten zijn tijdens de looptijd van het eerste communautaire bestek aangevangen en niet afgerond en vallen niet onder bovengenoemde maatregel?
3. Welke projecten uit hoofde van maatregel 7.1 zijn afgerond per 31 juli 1995?
4. Welke zijn niet afgerond, en welke aanlegfasen resteren nog?
5. In hoeverre is uitputtend gebruik gemaakt van maatregel 7.1?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2244/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(95/C 340/50)

Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor de regio Epirus

In het regionaal operationeel programma voor de regio Epirus (subprogramma 6) zijn werkzaamheden gepland ten bedrage van 8 095 000 ecu voor de voortzetting van projecten die waren opgenomen in het eerste communautaire bestek (geïntegreerd mediterranean programma — regionaal operationeel programma) zonder dat deze tijdens de looptijd ervan waren afgerond.

Kan de Commissie, overwegende dat deze projecten uiterlijk per 31 juli 1995 een minimale functionele autonomie moeten hebben en in gebruik moeten zijn genomen, de volgende vragen beantwoorden:

1. Wat zijn de concrete projecten die onder bovengenoemde maatregel vallen?
2. Welke projecten zijn tijdens de looptijd van het eerste communautaire bestek aangevangen en niet afgerond en vallen niet onder bovengenoemde maatregel?
3. Welke projecten uit hoofde van subprogramma 6 zijn afgerond per 31 juli 1995?
4. Welke zijn niet afgerond, en welke aanlegfasen resteren nog?
5. In hoeverre is uitputtend gebruik gemaakt van het subprogramma?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2245/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie
(31 juli 1995)
(95/C 340/51)

Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor oostelijk Macedonië-Thracië

In het regionaal operationeel programma voor oostelijk Macedonië-Thracië zijn werkzaamheden gepland ten bedrage van 47 586 000 ecu voor de voortzetting van projecten die waren opgenomen in het eerste communautaire bestek (geïntegreerd mediterranean programma — regionaal operationeel programma) zonder dat deze tijdens de looptijd ervan waren afgerond.

Kan de Commissie, overwegende dat deze projecten uiterlijk per 31 juli 1995 een minimale functionele autonomie moeten hebben en in gebruik moeten zijn genomen, de volgende vragen beantwoorden:

1. Wat zijn de concrete projecten die onder bovengenoemde maatregelen vallen?
2. Welke projecten zijn tijdens de looptijd van het eerste communautaire bestek aangevangen en niet afgerond en vallen niet onder bovengenoemde maatregel?
3. Welke projecten zijn afgerond per 31 juli 1995?
4. Welke zijn niet afgerond, en welke aanlegfasen resteren nog?
5. In hoeverre is uitputtend gebruik gemaakt van de maatregel?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2246/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)
aan de Commissie

(31 juli 1995)
(95/C 340/52)

Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor Sterea Ellas

In het regionaal operationeel programma voor Sterea Ellas (maatregel 7.4) zijn werkzaamheden gepland voor de voltooiing van niet-voltooiden projecten in de provincie Fokis. Het gaat om een bedrag van 2 754 000 ecu voor de voortzetting van projecten die waren opgenomen in het eerste communautaire bestek.

Kan de Commissie, overwegende dat deze projecten uiterlijk per 31 juli 1995 een minimale functionele autonomie moeten hebben en in gebruik moeten zijn genomen, de volgende vragen beantwoorden:

1. Wat zijn de concrete projecten die onder bovengenoemde maatregel vallen?
2. Welke projecten zijn tijdens de looptijd van het eerste communautaire bestek aangevangen en niet afgerond en vallen niet onder bovengenoemde maatregel?
3. Welke projecten uit hoofde van maatregel 7.4 zijn afgerond per 31 juli 1995?
4. Welke zijn niet afgerond, en welke aanlegfasen resteren nog?
5. In hoeverre is uitputtend gebruik gemaakt van maatregel 7.4?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2247/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)
aan de Commissie

(31 juli 1995)
(95/C 340/53)

Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor Sterea Ellas

In het regionaal operationeel programma voor Sterea Ellas (maatregel 7.1) zijn werkzaamheden gepland ten bedrage van 30 288 000 ecu voor de voltooiing van functionele fasen van infrastructuurprojecten die waren opgenomen in het eerste communautaire bestek.

Kan de Commissie, overwegende dat deze projecten uiterlijk per 31 juli 1995 een minimale functionele autonomie moeten hebben en in gebruik zijn genomen, de volgende vragen beantwoorden:

1. Wat zijn de concrete projecten die onder bovengenoemde maatregel vallen?
2. Welke projecten zijn tijdens de looptijd van het eerste communautaire bestek aangevangen en niet afgerond en vallen niet onder bovengenoemde maatregel?
3. Welke projecten uit hoofde van maatregel 7.1 zijn afgerond per 31 juli 1995?
4. Welke zijn niet afgerond, en welke aanlegfasen resteren nog?
5. In hoeverre is uitputtend gebruik gemaakt van maatregel 7.1?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2248/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie
(31 juli 1995)
(95/C 340/54)

Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor Attika (EFRO)

In het regionaal operationeel programma voor Attika (subprogramma 7) zijn werkzaamheden gepland ten bedrage van 65 259 000 ecu voor de voortzetting van projecten die waren opgenomen in het eerste communautaire bestek (geïntegreerd mediterrane programma — regionaal operationeel programma) zonder dat deze tijdens de looptijd ervan waren afgerond.

Kan de Commissie, overwegende dat deze projecten uiterlijk per 31 juli 1995 een minimale functionele autonomie moeten hebben en in gebruik moeten zijn genomen, de volgende vragen beantwoorden:

1. Wat zijn de concrete projecten die onder bovengenoemde maatregel vallen?
2. Wat zijn de projecten die terwijl zij begonnen zijn tijdens de looptijd van het eerste communautaire bestek niet zijn afgerond en niet onder bovengenoemd subprogramma vallen?
3. Welke projecten uit hoofde van subprogramma 7 zijn afgerond per 31 juli 1995?
4. Welke zijn niet afgerond, en welke aanlegfasen resteren nog?
5. In hoeverre is uitputtend gebruik gemaakt van subprogramma 7?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2249/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie
(31 juli 1995)
(95/C 340/55)

Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor de zuidelijke Aegeïs

In het regionaal operationeel programma voor de zuidelijke Aegeïs (subprogramma 7) zijn werkzaamheden gepland ten bedrage van 10 700 000 ecu voor de voortzetting van projecten die waren opgenomen in het eerste communautaire bestek zonder dat deze tijdens de looptijd ervan waren afgerond.

Kan de Commissie, overwegende dat deze projecten uiterlijk per 31 juli 1995 een minimale functionele autonomie moeten hebben en in gebruik moeten zijn genomen, de volgende vragen beantwoorden:

1. Wat zijn de concrete projecten die onder bovengenoemde maatregel vallen?
2. Wat zijn de projecten die terwijl zij begonnen zijn tijdens de looptijd van het eerste communautaire bestek niet zijn afgerond en niet onder bovengenoemd subprogramma vallen?
3. Welke projecten uit hoofde van subprogramma 7 zijn afgerond per 31 juli 1995?
4. Welke zijn niet afgerond, en welke aanlegfasen resteren nog?
5. In hoeverre is uitputtend gebruik gemaakt van subprogramma 7?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2250/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie
(31 juli 1995)
(95/C 340/56)

Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor de Ionische eilanden

In het regionaal operationeel programma voor de Ionische eilanden (subprogramma 6) zijn werkzaamheden gepland ten bedrage van 20 967 248 ecu voor de voortzetting van projecten die waren opgenomen in het eerste communautaire bestek zonder dat deze tijdens de looptijd ervan waren afgerond.

Kan de Commissie, overwegende dat deze projecten uiterlijk per 31 juli 1995 een minimale functionele autonomie moeten hebben en in gebruik moeten zijn genomen, de volgende vragen beantwoorden:

1. Wat zijn de concrete projecten die onder bovengenoemde maatregel vallen?

2. Wat zijn de projecten die terwijl zij begonnen zijn tijdens de looptijd van het eerste communautaire bestek niet zijn afgerond en niet onder bovengenoemd subprogramma vallen?
3. Welke projecten uit hoofde van subprogramma 6 zijn afgerond per 31 juli 1995?
4. Welke zijn niet afgerond, en welke aanlegfasen resteren nog?
5. In hoeverre is uitputtend gebruik gemaakt van subprogramma 6?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2251/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(95/C 340/57)

Betreft: Voltooiing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor de regio Thessalië

In het regionaal operationeel programma voor de regio Thessalië (subprogramma 8) zijn werkzaamheden gepland ten bedrage van 5 059 000 ecu voor de voortzetting van projecten die waren opgenomen in het eerste communautaire bestek zonder dat deze tijdens de looptijd ervan waren afgerond.

Kan de Commissie, overwegende dat deze projecten uiterlijk per 31 juli 1995 een minimale functionele autonomie moeten hebben en in gebruik moeten zijn genomen, de volgende vragen beantwoorden:

1. Wat zijn de concrete projecten die onder bovengenoemde maatregel vallen?
2. Wat zijn de projecten die terwijl zij begonnen zijn tijdens de looptijd van het eerste communautaire bestek niet zijn afgerond en niet onder bovengenoemd subprogramma vallen?
3. Welke projecten uit hoofde van subprogramma 8 zijn afgerond per 31 juli 1995?
4. Welke zijn niet afgerond, en welke aanlegfasen resteren nog?
5. In hoeverre is uitputtend gebruik gemaakt van subprogramma 8?

Gecombineerd antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie op de schriftelijke vragen E-2235/95 tot en met E-2238/95, E-2240/95 en E-2241/95 tot en met E-2251/95 (18 september 1995)

De Commissie herinnert eraan dat het systeem van de financiering per programma gebaseerd is op de instemming van de partners (Commissie, Lid-Staat, regio) met de doelstellingen van elk programma en met de criteria voor de selectie van de afzonderlijke projecten. De in het kader van

de programma's te financieren projecten worden door de Lid-Staat gekozen.

In dit geval worden voor de selectie van de projecten die in het kader van de „clean up”-subprogramma's worden gefinancierd, de volgende criteria gehanteerd:

- a) voor de projecten moet financiële bijstand zijn verleend in het kader van het eerste communautaire bestek (CB), maar de projecten mogen nog geen functionele autonomie hebben bereikt;
- b) de financiering via het tweede CB mag alleen betrekking hebben op de voltooiing van een afgeronde functionele fase;
- c) in de regel mag de financiering in het kader van het tweede programma ten hoogste 50 % bedragen van de financiering in het kader van het eerste programma;
- d) 30 september 1995 wordt als afsluitingsdatum voor deze maatregelen beschouwd.

Eind mei 1995 konden voor deze „clean up”-subprogramma's de volgende bestedingsgraden per regio worden geconstateerd:

Zuiden van de Egeïsche Zee	82 %
Noorden van de Egeïsche Zee	34,6 %
Attika	71 %
Ipiros	70 %
Kreta	78 %
Macedonië — Thracië	65 %
Thessalië	79 %
Ionische eilanden	56 %
Continentaal-Griekenland	72 %
Centraal-Macedonië	59 %
West-Macedonië	37 %
Peloponnesos	45 %
West-Griekenland	76 %.

De Commissie zal er zich, met het oog op een goed beheer van de financiële middelen van de Gemeenschap, te geleger tijd van vergewissen dat alle via het eerste CB gefinancierde projecten werkelijk een functionele autonomie hebben bereikt.

Voor de andere gevraagde inlichtingen wordt het geachte Parlementslid verzocht zich tot de autoriteiten van de Lid-Staat te wenden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2254/95

van Joaquim Miranda (GUE/NGL)

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(95/C 340/58)

Betreft: Melkinvoer Portugal

De afgelopen tijd is in Portugal de invoer van melk uit andere Lid-Staten, die vooral voor grote supermarkten is bestemd,

aanzienlijk toegenomen. Het ziet er naar uit dat deze invoer in de toekomst alleen nog maar zal stijgen.

Het valt te betwijfelen of dit onder normale en doorzichtige concurrentievoorwaarden geschiedt omdat de prijs die de Portugese producent ontvangt, niet hoger ligt dan die welke in de andere Lid-Statens geldt en het vervoer de prijs van het ingevoerde produkt vanzelfsprekend zwaar onder druk zet.

Kan de Commissie bevestigen dat hier geen sprake is van dumping of andere illegale concurrentiepraktijken binnen de Europese Unie die ten koste van een van de Lid-Statens gaan? Zo niet, welke maatregelen denkt zij hier dan tegen te treffen?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**
(27 september 1995)

De Commissie beschikt over geen enkel gegeven dat het bestaan van oneerlijke concurrentie in de handel in vloeibare melk tussen Portugal en andere Lid-Statens bewijst.

Bovendien heerst sinds enkele jaren op de communautaire markt voor consumptiemelk een zeer hevige concurrentie, zowel tussen de producenten als tussen de groothandelaren. Niet alleen op de Portugese markt wordt dus consumptiemelk tegen zeer lage prijzen aangeboden.

Indien de Commissie over aanwijzingen inzake onwettige concurrentie op dit gebied zou beschikken, zou zij in het kader van haar bevoegdheden op het gebied van de mededinging een grondig onderzoek kunnen instellen en eventueel de desbetreffende procedures inleiden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2261/95
van Susanne Riess-Passer (NI)
aan de Commissie
(31 juli 1995)
(95/C 340/59)

Betreft: ORF-monopolie in Oostenrijk

In Oostenrijk heeft de overheid nog altijd een monopolie op de radio- en televisiesector.

In 1993 heeft het Europees Hof voor de rechten van de mens de Oostenrijkse monopoliepositie in de radio- en tv-sector als een „schending van het recht op vrije meningsuiting” gelaakt. Tot op heden zijn echter de staatsmonopolies in de radio- en tv-sector niet opgeheven.

1. Kunnen Oostenrijkse staatsburgers via de rechter schadevergoeding eisen wegens „schending van het recht van vrije meningsuiting”?
2. Kunnen ondernemingen die, op grond van de — door de Oostenrijkse Bondsregering bij wet verboden — liberalisering van de radiosector reeds aanloopinvesteringen hebben gedaan en door de niettemin in stand gehouden monopoliepositie schade hebben geleden, schadevergoeding eisen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**
(21 september 1995)

Vorderingen uit hoofde van arresten van het Europees Hof voor de rechten van de mens vallen onder de bepalingen van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en het intern fecht van de verdragsluitende partij die partij is bij het arrest van het Hof, in dit geval Oostenrijk.

De Commissie beschikt derhalve niet over rechtsbevoegdheid voor de behandeling van dit vraagstuk, dat onder de nationale autoriteiten ressorteert, alsmede onder het Comité van ministers van de Raad van Europa dat toezicht houdt op de uitvoering van het arrest van het Hof (artikel 54 van het Verdrag).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2272/95
van Elly Plooij-van Gorsel (ELDR)
aan de Commissie
(31 juli 1995)
(95/C 340/60)

Betreft: Toegang tot de interne markt voor het MKB

Uit de voortgangsrapportage van de Commissie over de interne markt over 1994 blijkt dat het voor het MKB nog steeds moeilijk is een plaats op de Europese markt te veroveren.

Dit blijkt met name te liggen aan verschillende interpretaties van Europese regels in de diverse Lid-Statens, een te bureaucratische uitwerking hiervan in nationale wetgeving en aan technische barrières, vooral in sectoren waarvoor geen regelgeving bestaat.

Het indienen van klachten is vaak een kommersvrije weg die veel geld kost, lang duurt en vaak negatief uitpakt voor het imago van het bedrijf.

1. Is het de Commissie bekend dat kleine ondernemers liever produceren dan procederen?
2. Is de Commissie van mening dat kleine en middelgrote ondernemingen juist moeten profiteren van de interne markt, in plaats van te worden belemmerd?

3. Zo ja, acht de Commissie het dan wenselijk een ombudsman speciaal voor het MKB aan te wijzen, die genoemde klachten c.q. problemen op een voor het MKB betaalbare, acceptabele en snelle wijze kan analyseren en oplossen?

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie**

(27 oktober 1995)

De Commissie is zich volkomen bewust van de moeilijkheden waarmee kleine en middelgrote ondernemingen bij de interpretatie van de regelgeving worden geconfronteerd en van de administratieve gevolgen daarvan in de Lid-Staten. Dit komt zelfs nog sterker tot uiting wanneer kleine ondernemingen zich op de interne markt begeven.

Dit probleem stond centraal in het geïntegreerd programma van de Commissie ten behoeve van het MKB en de ambachtelijke sector ⁽¹⁾ waarvan een element betrekking heeft op een gezamenlijke actie met de Lid-Staten inzake administratieve en juridische vereenvoudiging voor het bedrijfsleven. De Commissie werd door de Raad verzocht om samen met de Lid-Staten en de Europese MKB-organisaties een comité op te richten voor de verbetering en vereenvoudiging van het administratieve en juridische ondernemingsklimaat.

Het comité heeft op 19 en 20 juni 1995 een eerste forum gehouden om na te gaan welke de beste werkwijze is voor de oprichting van nieuwe ondernemingen. Soortgelijke fora zullen worden georganiseerd om andere fasen in de levenscyclus van ondernemingen te onderzoeken.

Wat het voorstel betreft om een ombudsman voor het MKB aan te wijzen, die klachten kan analyseren en oplossen, zou de Commissie de geachte Afgevaardigde willen attenderen op de volgende punten:

- de Commissie heeft een voorstel ingediend voor een beschikking van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een procedure voor uitwisseling van informatie over nationale maatregelen waarbij wordt afgeweken van het beginsel van het vrije verkeer van goederen binnen de Gemeenschap ⁽²⁾. Het doel van deze procedure is de Lid-Staten en de Commissie informatie te verstrekken over gevallen waarin een Lid-Staat maatregelen neemt om het vrije verkeer van goederen te verhinderen, hoewel deze goederen rechtmatig zijn geproduceerd of op de markt van een andere Lid-Staat zijn gebracht. Een dergelijke beschikking, waarover in de Raad een gemeenschappelijk standpunt werd bereikt, zou de Lid-Staten en de Commissie geschikte oplossingen moeten helpen vinden voor problemen die zich op niet-geharmoniseerde gebieden voordoen, zonder te wachten op klachten van voornamelijk kleine en middelgrote ondernemingen. Voorts dienen de Lid-Staten volgens dit voorstel te streven naar de oprichting van een contactpunt of een netwerk van contactpunten dat moet fungeren als eerste referentiepunt voor alle inrichtingen omtrent de vraag waarom andere nationale regels niet worden erkend;

- momenteel wordt een voorstel voorbereid voor een richtlijn over de verhaalsmogelijkheden waarmee de nationale beroepsorganisaties zullen worden gemachtigd klachten in andere Lid-Staten in te dienen, ten einde een doeltreffende uitvoering van de communautaire wetgeving inzake consumentenbescherming te waarborgen en concurrentiedistorsies te vermijden. Deze ontwikkeling zou voor de kleine en middelgrote ondernemingen een hulp moeten zijn, aangezien de klacht anoniem kan blijven en deze ondernemingen beter invloed kunnen uitoefenen op hun organisatie om de zaak efficiënt en snel af te handelen;

- het Parlement heeft krachtens het EG-Verdrag een ombudsman aangesteld tot wie klachten kunnen worden gericht. Voorts heeft een aantal Lid-Staten reeds een dergelijke structuur opgericht en de Commissie zou het zeker op prijs stellen als andere Lid-Staten dat ook deden;

- als de moeilijkheid een inbreuk vormt op de communautaire wetgeving, kan een klacht worden ingediend bij de Commissie, die erop zal toezien dat de nodige maatregelen worden genomen om de situatie te verhelpen; bovendien is het netwerk van Euro Info Centres bereid de benadeelde partij bij te staan bij de formulering van de klacht, zowel op het niveau van de nationale als van de Europese wetgeving.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 207 def.

⁽²⁾ Doc. COM(94) 250 def. tot wijziging van doc. COM(93) 670 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2278/95

van **David Martin (PSE)**

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(95/C 340/61)

Betreft: De Commissie en de stemprocedure in de Raad

In antwoord op schriftelijke vraag E-1534/95 ⁽¹⁾ deelde de Commissie mede dat haar voorstel over de rekeningseenheid en omrekeningskoersen die moeten worden toegepast voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽²⁾ werden behandeld in de Raad en het onderwerp was van een politieke oriëntatie op basis van een compromisoplossing.

Door wie werd de compromisoplossing voorgesteld, zo deze niet van de Commissie afkomstig was?

Werd de politieke oriëntatie in enige formele of informele vorm door de Raad goedgekeurd alvorens de Commissie haar voorstel wijzigde om het aan het compromis aan te passen?

⁽¹⁾ PB nr. C 257 van 2. 10. 1995, blz. 52.

⁽²⁾ Doc. COM(94) 498 def.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**
(27 september 1995)

Tijdens de vergadering van de Raad van 12—15 december 1994, heeft de voorzitter een mogelijke compromisoplossing voorgesteld, gebaseerd op de voorstellen van de Commissie en enkele aanpassingen, met name wat het agromonetaire voorstel betreft.

Bij de discussie daarover is gebleken dat een gekwalificeerde meerderheid van de Lid-Staten en de Commissie het compromis konden goedkeuren.

Daarom wijzigde de Commissie haar agromonetaire voorstel op grond van artikel 189 A, lid 2, van het EG-Verdrag.

Op grond van het advies van het Parlement van 20 januari 1995 heeft de Raad op 23 januari 1995 formeel het gewijzigde voorstel van de Commissie goedgekeurd met gekwalificeerde meerderheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2285/95
van Giuseppe Rauti (NI)
aan de Commissie

(31 juli 1995)
(95/C 340/62)

Betreft: Kinderarbeid in India en de derde wereld

De Commissie volgt de positieve ontwikkelingen in India waar op 13 juli 1995 een „certificaat” is goedgekeurd dat moet bewijzen dat daardoor „gegarandeerde” tapijten niet door kinderarbeid zijn geproduceerd. Kinderarbeid is een ernstige sociale misstand in India en ook in allerlei andere landen van Zuidoost-Azië en de derde wereld in het algemeen. Nog maar twee maanden geleden was de machtige Vereniging van tapijtfabrikanten (de „All India Carpet Manufactures Association”) erin geslaagd wetgeving op dit terrein tegen te houden. Het probleem is evenwel niet uit de wereld, want ook in veel andere sectoren bestaat kinderarbeid — en ook vrouwenarbeid — onder omstandigheden die lijken op echte slavernij. Men gaat ervan uit dat alleen al op het Indiase subcontinent van de 450 miljoen kinderen onder de 15 jaar tenminste 80 miljoen slachtoffer zijn van deze schandelijke uitbuiting. Onlangs heeft de nieuwe regering van Tamil Nadu officieel op haar programma de prioritaire doelstelling opgenomen om voor het jaar 2000 een eind te maken aan arbeid van kinderen van onder de 12 jaar.

Heeft de Commissie plannen om de „sociale clausule” in te voeren voor alle export uit landen van de derde wereld waar deze vormen van arbeid helaas nog voorkomen?

Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie

(12 oktober 1995)

Sinds de inwerkingtreding van het nieuwe stelsel van algemene tariefpreferenties (SAP) in de industriële sector (Verordening (EG) nr. 3281/94), kan de Gemeenschap, onder bepaalde voorwaarden en na een grondig onderzoek, besluiten om maatregelen te nemen om de preferentiële regeling tijdelijk in te trekken voor een bepaald land, waarvan bewezen is dat er vormen van slavernij zoals omschreven in de Conventies van Genève van 25 september 1926 en 7 september 1956 en de Verdragen nr. 29 en nr. 105 van de Internationale Arbeidsorganisatie (zie artikel 9 van voornoemde verordening) ⁽¹⁾ voorkomen.

De in Verordening (EG) nr. 3281/94 opgenomen sociale clausule roept namelijk, in de vorm van aanvullende preferenties in de artikelen 7 en 8, een speciale stimuleringsregeling in het leven voor de begunstigde derde landen die progressieve sociale beleidsmaatregelen nemen en nog niet de middelen hebben om de kosten daarvan te dragen. Deze preferenties zullen met name vanaf 1 januari 1998 kunnen worden toegekend aan de voor het schema in aanmerking komende landen die de normen toepassen van de Verdragen nr. 87 en nr. 98 van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO), betreffende de toepassing van de beginselen van het verenigingsrecht en het recht collectief te onderhandelen, en van Verdrag nr. 138 betreffende de minimumleeftijd voor toelating tot het arbeidsproces (kinderarbeid).

Met het oog hierop zal de Raad overgaan tot een heroverweging van het stelsel van algemene preferenties, die gebaseerd is op het verslag dat de Commissie hem zal hebben voorgelegd over de resultaten van de analyses van de betrekkingen tussen de handel en de rechten van de werknemers die uitgevoerd zullen worden door de IAO, de Wereldhandelsorganisatie (WTO) en de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO). In het licht van deze heroverweging zal de Commissie de Raad een voorstel voorleggen voor een besluit betreffende de omvang en de wijze van toepassing van deze stimuleringsregeling.

⁽¹⁾ PB nr. L 348 van 31. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2295/95
van Georg Jarzembowski (PPE)
aan de Commissie

(25 juli 1995)
(95/C 340/63)

Betreft: Verordening (EEG) nr. 1893/91

Schriftelijke vraag P-381/95 ⁽¹⁾ is door de Commissie niet afdoende beantwoord (15 juni 1995). De verwijzing naar paragraaf 9, lid 3, eerste en tweede zin van het Allgemeine Eisenbahngesetz (algemene wet spoorwegen) overeenkomstig artikel 5 van het Eisenbahnneuordnungsgesetz (wet herstructurering der spoorwegen) van 27 december 1993 en artikel 1, lid 5, tweede alinea van Verordening (EEG) nr. 1191/69 (gewijzigde versie) ⁽²⁾ evenals de constatering

dat deze met elkaar verenigbaar zijn, gaat voorbij aan de vraag. Het Allgemeine Eisenbahngesetz is overeenkomstig paragraaf 1 van toepassing op het openbare korte-afstands-personeelvervoer per spoor, bijvoorbeeld op de door de Deutsche Bundesbahn geëxploiteerde sneltrams en -metro's, evenals op de dienovereenkomstige spoorwegmaatschappijen van de deelstaten. Bovengenoemde schriftelijke vraag had echter betrekking op ondernemingen op het gebied van het stads-, voorstads- en streekvervoer die onder het Personenbeförderungsgesetz (wet personenvervoer) vallen. Uitsluitend voor deze ondernemingen wordt door de in bovengenoemde vraag aangehaalde bepaling van paragraaf 8, lid 4, tweede zin van het Personenbeförderungsgesetz het begrip economische zelfstandigheid in zoverre verruimd dat de mogelijkheid wordt geboden in bepaalde omstandigheden (bij gemeentelijke vervoersamenwerkingsverbanden of bij fiscale eenheden met winstpoolingovereenkomsten) openbare-dienstverplichtingen niet overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1191/69 (gewijzigde versie) op te heffen, nieuw in te stellen of contractueel vast te leggen, maar deze te handhaven en de daarbij ontstane verliezen te compenseren door bijvoorbeeld winsten van verbonden ondernemingen of door toevoer van eigen kapitaal ten laste van de overheid. Mocht dit betekenen dat hiermee voorschriften worden omzeild, dan zou een en ander vanaf 1 januari 1996 niet meer worden gedekt door artikel 1, lid 2, tweede zin van Verordening (EEG) nr. 1191/69 (gewijzigde versie), omdat de vrijstelling overeenkomstig de wijzigingsverordening van de Duitse Regering van 29 november 1994 tot vastlegging van het toepassingsgebied van de genoemde EEG-verordening op 31 december 1995 afloopt.

Mogen overdrachten van eigen kapitaal uit de overheidsbegroting en/of winsten van als fiscale eenheid opererende verbonden ondernemingen na 31 december 1995 worden gebruikt voor het compenseren van verliezen van openbare ondernemingen voor personenvervoer over de korte afstand, en wel als derde vorm van de financiering van het personenvervoer over de korte afstand, naast de in artikel 1, leden 4 en 5, van Verordening (EEG) nr. 1191/69 (gewijzigde versie) vastgestelde mogelijkheden? Zo ja, in welke verhouding staat deze derde mogelijkheid tot artikel 1, lid 3, van de genoemde verordening en tot de in de preambule daarvan verankerde beginselen van het scheppen van gelijke mededingingsvoorwaarden en de „commerciële zelfstandigheid van de vervoerondernemingen”?

(¹) PB nr. C 270 van 16. 10. 1995, blz. 2.

(²) PB nr. L 156 van 28. 6. 1969, blz. 1.

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**

(12 september 1995)

De Commissie is van mening dat de Duitse overheid, wat haar met de openbare dienstverlening verbonden verplichtingen betreft, heeft voldaan aan de voorschriften van Verordening (EEG) nr. 1893/91 van de Raad van 20 juni 1991 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1191/69 betreffende het optreden van de Lid-Staten ten aanzien van met het begrip openbare dienst verbonden verplichtingen op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren (¹). Dit geldt voor alle onder de verordening

vallende openbare diensten, hoewel het de Lid-Staten krachtens artikel 1, lid 1, van deze verordening toegestaan is ondernemingen waarvan de activiteiten uitsluitend bestaan uit de exploitatie van stads-, voorstads- en streekvervoerdiensten van de werkingssfeer van deze verordening uit te sluiten. Het door het geachte Parlementslid opgeworpen probleem van eventuele kruissubsidiëring tussen verschillende ondernemingen in de overheidssector, is op juridisch en boekhoudkundig gebied zeer ingewikkeld. De Commissie zal dit probleem opnieuw bespreken met de Duitse autoriteiten.

(¹) PB nr. L 169 van 29. 6. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2306/95

van **Nuala Ahern (V)**

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 340/64)

Betreft: Conferentie over het Non-proliferatieverdrag

Kan de Commissie naar aanleiding van haar antwoord op mijn vraag E-1522/95 (¹) over de resultaten van de Conferentie over het Non-proliferatieverdrag verklaren waarom Hoofdkommissie II van de conferentie geen overeenstemming heeft kunnen bereiken? Kan de Commissie tevens mededelen wat zij precies in samenwerking met het Internationale Agentschap voor Atoomenergie onderneemt om de nucleaire beschermingsmaatregelen doeltreffender te maken?

(¹) PB nr. C 230 van 4. 9. 1995, blz. 47.

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie**

(4 oktober 1995)

De voornaamste taak van Hoofdkommissie II tijdens de Conferentie over de herziening en verlenging van het Non-proliferatieverdrag, die van 17 april tot 12 mei 1995 in New York is gehouden, bestond erin de tenuitvoerlegging van de bepalingen van het Verdrag betreffende de non-proliferatie van kernwapens, beschermingsmaatregelen en kernwapenvrije zones te herzien. Onderwerp van discussie waren hoofdzakelijk de artikelen I, II en de desbetreffende rechtsoverwegingen in samenhang met de artikelen II en IV; artikel III en de desbetreffende rechtsoverwegingen in samenhang met artikel IV; en artikel VII.

Bij die besprekingen zijn verscheidene gecompliceerde kwesties aan de orde gesteld, waaronder exportcontroles, beschermingsmaatregelen in kernmogendheden, beschermingsmechanismen voor opwerkingsinstallaties, de problemen in verband met de toepassing van beschermingsmaatregelen in Irak en Noord-Korea en een kernwapenvrije zone in het Midden-Oosten. Over sommige van deze gevoelige onderwerpen was het niet mogelijk een consensus te bereiken wegens een gebrek aan politieke overeenstemming tussen de partijen.

Het is weliswaar moeilijk te zeggen waarom dit niet mogelijk was, maar tijdsgebrek was ongetwijfeld een factor. In dat verband moet er echter op worden gewezen dat ondanks het feit dat over het rapport van Hoofdkommissie II geen consensus kon worden bereikt, het een belangrijk werkdocument blijft. Bovendien bevat de politieke beslissing die door de conferentie werd genomen over principes en doelstellingen op het gebied van non-proliferatie en ontwapening, bepalingen die de internationale gemeenschap met betrekking tot die kwesties de komende jaren als leidraad zullen dienen.

Wat het tweede deel van de vraag betreft: er bestaan tussen de Gemeenschap en haar Lid-Staten, en het Internationale Agentschap voor Atoomenergie drie controleakkoorden waarbij beschermingsmaatregelen inzake non-proliferatie in de Gemeenschap ten uitvoer worden gelegd. Beide organisaties werken nauw samen om de kwaliteit van hun activiteiten op het gebied van de beschermingsmaatregelen in het kader van de akkoorden te verbeteren. Het recente akkoord tussen de Commissie en het Internationale Agentschap voor Atoomenergie betreffende de „nieuwe partnerschapsaanpak” zal ook bijdragen tot effectievere en efficiëntere beschermingsmaatregelen. Het geachte Parlementslid wordt voor meer details verwezen naar de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Parlement van 12 april 1995 ⁽¹⁾ over een memorandum betreffende de activiteiten van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie die verband houden met de doelstellingen van de artikelen III en IV van het Non-proliferatieverdrag; het memorandum is opgesteld met het oog op de in 1995 te houden Conferentie over de herziening en de verlenging van dat verdrag.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 127 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2330/95

van Glyn Ford (PSE)
aan de Commissie
(1 september 1995)
(95/C 340/65)

Betreft: BSkyB- en Nirex-telewerk

Is de Commissie ervan overtuigd dat bovengenoemde overeenkomst voor de levering van programma's niet tegen de mededingingsregels indruist?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(21 september 1995)

De Commissie neemt aan dat het geachte Parlementslid doelt op de kabeldoorgifteovereenkomsten tussen BSkyB en de kabeltelevisie-exploitanten Nirex en Telewest. Dienaangaande is door enkele kabelexploitanten in het Verenigd Koninkrijk een klacht ingediend tegen BSkyB. De Commissie onderzoekt thans deze klacht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2333/95

van Jaak Vandemeulebroucke (ARE)
aan de Commissie
(1 september 1995)
(95/C 340/66)

Betreft: Financiële steun in Paraguay

In het kader van de door de Unie ondersteunde projecten in Paraguay, onderhoudt de Commissie vanzelfsprekend contacten met lokale autoriteiten en organisaties.

Kan de Commissie medelen wie haar gesprekspartners zijn in het kader van de projecten in het Chako-gebied? Kan de Commissie mij tevens medelen of ze van oordeel is dat het in casu om representatieve organisaties gaat, en, zo ja, waarop ze zich hiervoor baseert?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(16 oktober 1995)

Tot op heden heeft de Commissie in haar samenwerking met Paraguay slechts één project ontwikkeld in het Chako-gebied: „duurzame ontwikkeling van Chako”. De desbetreffende financieringsovereenkomst wordt momenteel ondertekend.

Voor de uitwerking van dit project gaat de Commissie samenwerken met verschillende partners, vertegenwoordigers van de verschillende partijen:

- officiële instellingen:
 - de in 1993 democratisch gekozen Regering van Paraguay,
 - de ad hoc-commissie voor de uitwerking van een project voor duurzame ontwikkeling van Chako, afhankelijk van het presidentschap van de Republiek,
 - INDI, „Instituto Paraguayo del Indígena”,
 - IBR, „Instituto de Bienestar Rural”,
 - Sserma, „Sub-Secretaría de Recursos Naturales y Medio Ambiente”,
 - Ascim, „Asociación de Servicios de Cooperación Indígena Mennonita”,
 - IAP, „Iglesia Anglicana Paraguaya”;
- Europees niveau:
 - de delegatie van de Commissie in Paraguay,
 - de ambassadeurs van de Lid-Staten,
 - GTZ, „Duits Samenwerkingsagentschap”,
 - antropologen (dr. Volker von Bremen);
- inheemse vertegenwoordiging:
 - uitgaande van de opvatting dat de niet-democratische vertegenwoordiging van de inheemsen het stamhoofd is, heeft de delegatie van de Commissie tijdens het ontwerp van het project een bezoek

gebracht aan de verschillende etnische groepen en gesproken met de verschillende stamhoofden om bij dit project rekening te kunnen houden met hun mening.

Tijdens de week van 18 september hadden 9 stamhoofden van de etnische groep „Enxet” een onderhoud met de delegatie om uiting te geven aan hun levendige belangstelling voor dit project en kennis te nemen van de mogelijke startdatum.

De genoemde organisaties zijn zonder enige twijfel representatief. De representativiteit van de inheemsen is hiermee echter niet gelijk te stellen; tegen de achtergrond van de aard ervan dient hier echter wel rekening mee te worden gehouden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2338/95

van Jürgen Schröder (PPE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 340/67)

Betreft: Post- en telefoontarieven binnen de Europese Unie

Wordt voor de nabije toekomst gepland telefoontarieven en portokosten (met name voor pakjes en pakketten) binnen de Europese Unie te verlagen?

Zo ja, voor wanneer is de tariefverlaging gepland?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(27 september 1995)

Post- en telefoontarieven worden niet vastgesteld op Gemeenschapsniveau maar in elke Lid-Staat, overeenkomstig de voorschriften en procedures die daar van kracht zijn, en afhankelijk van de marktwerking in Lid-Staten waar deze diensten openstaan voor concurrentie.

De Commissie verwacht aanzienlijke tariefverlagingen voor telefoondiensten, in het bijzonder voor internationale telefoongesprekken, naarmate zich een daadwerkelijke concurrentie ontwikkelt. De openbare telefoondiensten zijn reeds geliberaliseerd in Finland, Zweden en het Verenigd Koninkrijk en zullen volledig worden opengesteld voor concurrentie in de rest van de Gemeenschap tegen begin 1998, met bijkomende overgangperiodes voor Lid-Staten met minder ontwikkelde netwerken.

Naarmate de concurrentie zich ontwikkelt, zijn prijsverlagingen voor internationale gesprekken met 30 à 40% te verwachten. Over de laatste twee jaar is de gemiddelde prijs van internationale gesprekken nominaal met ongeveer 12% gedaald.

De Commissie heeft geen kennis van een algemene tariefverlaging in de nabije toekomst voor postdiensten, en meer in het bijzonder voor pakjes en pakketten. In dit verband

moet worden opgemerkt dat gewone pakketten in alle Lid-Staten geliberaliseerd zijn, en kleine postpakketten in de meeste, zodat deze diensten niet enkel aangeboden worden door concessie-dienstverleners, maar ook door concurrerende particuliere postondernemingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2346/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 340/68)

Betreft: Opschorting van betalingen uit het Cohesiefonds

Op de Ecofin-Raad van 11 juli 1995 is na een desbetreffende stemming tot de Cohesielanden de waarschuwing geuit dat er opschorting van de betalingen uit het Cohesiefonds zal plaatsvinden wanneer de overheidstekorten niet zullen worden beperkt.

Kan de Commissie in dit verband meedelen:

1. wanneer zal worden nagegaan of de hand wordt gehouden aan de voorwaarden inzake het overheidstekort;
2. welke criteria daarbij zullen worden gehanteerd;
3. met ingang van welke datum men van plan is de geldverstrekking stop te zetten;
4. of hierbij alle projecten uit het Cohesiefonds zijn betrokken, ook die welke momenteel in uitvoering zijn;
5. op welke voorwaarden in een dergelijk geval de geldverstrekking weer zal worden hervat, en wanneer?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(25 september 1995)

1. De convergentie-eisen waarop het geachte Parlements-lid doelt, vloeien rechtstreeks voort uit het EG-Verdrag en uit het Protocol betreffende de economische en sociale samenhang. Zo is in dat protocol bepaald dat de Lid-Staten die in aanmerking komen voor steun uit het Cohesiefonds, een programma moeten hebben opgezet dat leidt tot het voldoen aan de voorwaarden van economische convergentie, omschreven in artikel 104 C van het EG-Verdrag. Het is de taak van de Raad te beslissen of sprake is van een buitensporig overheidstekort in de zin van het Verdrag.

2. De criteria zijn geformuleerd in artikel 104 C, lid 2, van het EG-Verdrag.

3. In artikel 6, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1164/94 van de Raad tot oprichting van een Cohesiefonds is bepaald dat de schorsing van verdere financiering niet eerder dan twee jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie, dus 1 november 1995, kan ingaan.

4. De schorsing van de financieringen van het Cohesiefonds betreft de nieuwe projecten, of, bij belangrijke projecten in meerdere stadia, de nieuwe stadia, maar niet de projecten waarvoor reeds een besluit van de Commissie is vastgesteld. De projecten of projectstadia die in uitvoering zijn op grond van een beschikking van de Commissie tot verlening van bijstand uit het Cohesiefonds, zullen normaal worden afgewerkt.

5. De schorsing van de financieringen vervalt zodra de Raad overeenkomstig artikel 104 C, lid 12, het op grond van artikel 104 C, lid 6, genomen besluit intrekt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2355/95

van Karla Peijs (PPE), Peter Pex (PPE) en Bartho Pronk (PPE)

aan de Commissie
(1 september 1995)
(95/C 340/69)

Betreft: Steunverlening aan de Duitse scheepsbouw

Is het u bekend dat het gemeentebestuur van de stad Bremen 250 miljoen DM financiële steun geeft aan „Bremer Vulkan”, een conglomeraat van scheepsbouwbedrijven in Bremen en Bremerhaven?

Acht u dit in overeenstemming met de regels die in het kader van Richtlijn 94/73/EG van de Raad ⁽¹⁾, naar aanleiding van de OESO-overeenkomst van 17 juli 1994, zijn gesteld, te meer daar deze steun rechtstreeks tekort doet aan de goede werking van de interne markt?

Is het niet noodzakelijk op korte termijn maatregelen te nemen om aan voornoemde situatie een eind te maken?

(1) PB nr. L 351 van 31. 12. 1994, blz. 10.

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie

(10 oktober 1995)

De Commissie heeft kennis genomen van tal van artikelen in de pers over plannen van de regionale Regering van Bremen om herstructureringssteun te verlenen aan de scheepswerven van Bremer Vulkan in Bremen en Bremerhaven. In antwoord op een verzoek om inlichtingen van de Commissie verklaarde de Duitse Regering dat de plannen om een dergelijke steun te verlenen nog steeds in bespreking zijn bij de Regering van Bremen, die de onderneming uitdrukkelijk te verstaan heeft gegeven dat de herstructureringssteun zou moeten voldoen aan de communautaire wetgeving en regels inzake staatssteun. De Duitse Regering heeft bevestigd dat

een eventueel steunvoornemen op de vereiste wijze ter kennis zal worden gebracht.

De Commissie zal nauwlettend toezicht houden op alle verdere ontwikkelingen in deze zaak.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2361/95

van Concepció Ferrer (PPE)

aan de Commissie
(1 september 1995)
(95/C 340/70)

Betreft: Vierde actieprogramma van de Europese Unie voor de gelijkheid van kansen

De Europese Federatie van vakverenigingen (EFV) heeft ter gelegenheid van de viering van de Internationale Dag van de vrouw in een verklaring te kennen gegeven dat de doelstelling van een betere arbeidsplaats alleen kan worden bereikt met een rechtvaardige verdeling van de gezins- en beroepsverantwoordelijkheden tussen mannen en vrouwen.

Kan de Commissie mededelen of in het vierde gemeenschappelijk actieprogramma van de Europese Unie voor de gelijkheid van kansen, dat door de Raad vóór het einde van het Spaanse voorzitterschap moet worden goedgekeurd, een gemengde aanpak is opgenomen waarbij een rechtvaardiger verdeling wordt nagestreefd van de tijd die aan de gezinsverantwoordelijkheden is gewijd om een betere deelneming van de vrouw in het beroepsleven en het arbeidsproces mogelijk te maken?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(15 september 1995)

De Commissie erkent al lang het belang van de verdeling van de gezins- en beroepsverantwoordelijkheden tussen mannen en vrouwen, met name als middel om vrouwen in staat te stellen een grotere rol in het beroepsleven en het arbeidsproces te spelen. Het vierde actieprogramma inzake gelijke kansen voor vrouwen en mannen, dat door de Commissie op 19 juli is goedgekeurd, zet deze aanpak voort. Het beveelt een gemengde aanpak aan voor de ontwikkeling van het beleid, met name ten aanzien van de werktijden en de vakantie-regelingen, om zowel vrouwen als mannen aan te moedigen gebruik te maken van hun echte mogelijkheden op de arbeidsmarkt en een volledige rol in het gezinsleven te spelen. De Commissie waardeert de ervaring die de sociale partners, waaronder het Europees Verbond van vakverenigingen, kunnen aandragen ten behoeve van dit beleidsontwikkelingsproces.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2382/95

van Glyn Ford (PSE)
aan de Commissie
(1 september 1995)
(95/C 340/71)

Betreft: Openbare aanbestedingen in Frankrijk

Is de Commissie zich ervan bewust dat in Frankrijk bij openbare aanbestedingen criteria worden toegepast die een subjectief element ten gunste van Franse overheidsondernemingen bevatten, zoals in het documentatiemateriaal dat separaat zal worden voorgelegd wordt verduidelijkt en gestaafd? Heeft de Commissie overwogen, of overweegt zij nu, onderzoek te doen naar deze gang van zaken?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**
(5 oktober 1995)

De vraag van het geachte Parlementslid is gebaseerd op door een onderneming, die reeds een klacht bij de Commissie heeft ingediend, verstrekte gegevens.

De klagster is van oordeel dat zij stelselmatig gediscrimineerd wordt door alle aanbestedende diensten en instanties bij inschrijvingen voor leveringscontracten op de Franse markt. Ter ondersteuning van haar klacht heeft zij gewezen op een groot aantal opdrachten waarbij uiteenlopende juridische problemen rijzen, die kunnen worden gezien uit het oogpunt van de Richtlijnen betreffende de overheidsopdrachten 93/36/EEG⁽¹⁾ (opdrachten voor leveringen) en 93/38/EEG⁽¹⁾ (in de bijzondere sectoren geplaatste opdrachten) van de Raad, van artikel 30 van het EG-Verdrag met betrekking tot de technische discriminaties en van de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag met betrekking tot het geheel van de Franse markt. De Commissie onderzoekt nauwletend de verschillende vraagstukken in verband met deze zeer ingewikkelde zaak, en verricht de nodige verificaties.

Wat de opdrachten betreft die in de door het geachte Parlementslid bijgevoegde documentatie worden genoemd, kan de Commissie zich niet a priori uitspreken over de beknopt door de gelaedeerde onderneming beschreven situaties, zonder dat deze haar de gegevens ter rechtvaardiging van haar beweringen verstrekt. De richtlijnen Overheidsopdrachten voorzien in de toewijzing van de opdrachten op grond van de laagste prijs, hetgeen zeer dikwijls strookt met het geval van de klagende vennootschap, doch ook aan de hand van de „economisch voordeligste aanbidding” die andere elementen omvat zoals de kwaliteit of de technische waarde van het voorstel. Voor het overige brengt de klagster soms moeilijk vast te stellen gegevens betreffende een technische discriminatie naar voren, zoals zijzelf in het verstrekte document erkent.

De Commissie zal niet nalaten het geachte Parlementslid in kennis te stellen van het resultaat van het onderzoek en het aan de procedure gegeven gevolg.

(¹) PB nr. L 199 van 9. 8. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2388/95

van Cristiana Muscardini (NI)
aan de Raad
(1 september 1995)
(95/C 340/72)

Betreft: Bosnië en de politieke overlevingskansen van de Europese Unie

Ondanks de val van de muur van Berlijn zijn de Verenigde Naties er niet in geslaagd de rol te spelen die hun toekwam, namelijk handhaving van de vrede in de wereld; integendeel, de plaatselijke conflicten zijn toegenomen, het karakter ervan heeft zich sterk verscherpt en de conflicten vinden plaats in gebieden waar men zich geen oorlogen kon voorstellen.

De NAVO is zonder de doorslaggevende steun van de Verenigde Staten niet in staat te functioneren.

De Europese Unie heeft geen verantwoordelijkheidsgevoel getoond ten aanzien van de dramatische gebeurtenissen die zich aan haar grenzen afspelen.

De som van al deze gebreken mondt uit in de tragedie in Bosnië.

In Bosnië staat het op het recht gebaseerde waardensysteem op het spel, dat wil zeggen het systeem dat ten grondslag ligt aan de democratische samenlevingen; en dus staat de toekomst van Europa op het spel en dat niet alleen. De tijd werkt in het voordeel van de Serviërs, de agressie en de barbaarsheid.

Er moeten dringend definitieve en snelle besluiten worden genomen: mocht er gekozen worden voor militaire interventie, dan moeten alle Lid-Staten hieraan noodzakelijkerwijs deelnemen, ongeacht de neutraliteit van bepaalde landen en de lacunes in de Verdragen, omdat niet alleen de overlevingskansen van Bosnië op het spel staan, maar ook die van de Europese Unie en van ons model van een liberale maatschappij. Het morele gewicht van een vastbesloten en werkelijk eensgezinde Europese Unie kan de Verenigde Staten en Rusland — maar vooral Servië — ervan overtuigen dat er niet meer gewicht wordt.

Is de Raad bereid stappen in deze richting te ondernemen bij de Lid-Staten?

Antwoord
(13 november 1995)

Zoals de geachte Afgevaardigde weet, heeft de Europese Unie zich sinds het begin van de crisis in het voormalige Joegoslavië krachtig ingezet voor een oplossing door onderhandelingen, alsmede voor humanitaire hulp aan de door de consequenties van het conflict tragisch getroffen burgerbevolking.

De Unie is zich altijd ten volle bewust geweest van de implicaties van deze crisis en van de waarden die daarbij op het spel staan. Dit bewustzijn is vanaf het begin van de crisis tot uitdrukking gekomen in een niet-aflatende diplomatieke activiteit (van de Unie als zodanig en van haar Lid-Staten), in een doorslaggevende bijdrage aan de inspanningen om de vrede te handhaven die onder auspiciën van de Verenigde Naties plaatsvinden, in de vastbeslotenheid om het hoofd te bieden aan de door het conflict ontstane humanitaire crisis, alsmede in het besluit om alle druk uit te oefenen die noodzakelijk is om de partijen ertoe te bewegen dit conflict, dat al zo lang duurt, door onderhandelingen op te lossen.

De politieke en diplomatieke vooruitzichten die ontstaan zijn door de bijeenkomst te Genève van 8 september 1995 zijn een eerste belangrijk resultaat van een plan waartoe de Unie in het kader van de Contactgroep in grote mate heeft bijgedragen. De Europese Unie is, onder andere via haar bemiddelaar, de heer Bildt, volop betrokken in het proces dat hopelijk zal leiden tot herstel van de vrede en wederopbouw van de Staten die uit het voormalig Joegoslavië zijn ontstaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2416/95

van Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 340/73)

Betreft: Aanhiring en contractering van Portugese werknemers voor bouwplaatsen in andere Lid-Staten

In oktober 1994 heb ik de Commissie een vraag gesteld over de contractering van werknemers op grond van het beginsel van vrij verkeer (E-2184/94 ⁽¹⁾). Hoewel haar antwoord op deze vraag alle gevraagde informatie bevatte, heeft dit in de praktijk geen enkel effect gehad.

Aangezien bouwbedrijven en onderaannemers van allerlei pluimage onder één hoedje spelen, worden Portugese werknemers met contracten van twijfelachtig gehalte (een aanfluiting van Richtlijn 91/533/EEG ⁽²⁾) nog steeds naar het buitenland gelokt — zoals alle dagen uit de advertenties in Portugese kranten blijkt. Ze worden onder de meest belabberde omstandigheden vervoerd en ter plaatse ontvangen en genieten geen enkele vorm van sociale zekerheid.

We hebben hier dus niet alleen te maken met handel in en uitbuiting van arbeidskrachten, maar ook met het aanwakken van racisme en vreemdelingenhaat. Kan de Commissie in het licht hiervan mededelen wat zij van deze situatie vindt en welke maatregelen zij in overleg met de regeringen van de Lid-Staten (in dit geval Portugal en met name Duitsland) kan

treffen om de economische en sociale rechten te beschermen van EG-burgers die in andere Lid-Staten werken?

⁽¹⁾ PB nr. C 36 van 13. 2. 1995, blz. 50.

⁽²⁾ PB nr. L 288 van 18. 10. 1991, blz. 32.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(2 oktober 1995)

De Commissie blijft zeer bezorgd over het gevaar van uitbuiting van werknemers dat verband houdt met de ontwikkeling van transnationale onderaannemingspraktijken. De geachte Afgevaardigde is al eerder op de hoogte gesteld van het bestaan van communautaire bepalingen die beogen dergelijke misbruiken te ontmoedigen en te verhinderen.

De Lid-Staten zijn nauw betrokken bij de daadwerkelijke en doeltreffende tenuitvoerlegging van deze bepalingen, waarbij de autoriteiten van de Lid-Staten zich moeten vergewissen van de integrale naleving van de communautaire wetgeving.

Wat Richtlijn 91/533/EEG van de Raad betreft, die met name betrekking heeft op de voorlichting van de in een andere Lid-Staat tewerkgestelde werknemer, en de voorwaarden die op zijn contract of op zijn arbeidsverhouding van toepassing zijn, deze is in Portugal door Decreet-wet nr. 5/94 van 11 januari 1994 in het interne recht omgezet. Het toezicht op de toepassing van de bepalingen van deze decreet-wet valt in eerste instantie onder de autoriteiten en de geldende procedures in Portugal.

Overigens bevestigt de Commissie opnieuw de noodzaak van de goedkeuring van de richtlijn betreffende de detachering van werknemers, die juist beoogt misbruiken te voorkomen die de belangen van de werknemers, maar eveneens die van de ondernemingen schaden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2423/95

van Alex Smith (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 340/74)

Betreft: Veiligheid van de leden van de Cambodjaanse Nationale Vergadering

Is de Commissie op de hoogte van de bezorgdheid die is geuit over de veiligheid van leden van de Cambodjaanse Nationale Vergadering?

De internationale mensenrechtenorganisatie Amnesty International heeft erop gewezen dat sommige leden van de

Nationale Vergadering met de dood zijn bedreigd nadat zij verklaringen hadden afgelegd ter verdediging van voormalig minister van Economische Zaken en Financiën Sam Rainsy, die op 22 juni 1995 uit de Nationale Vergadering is gezet. Er wordt ook gevreesd voor de veiligheid van journalisten, die blijkbaar zijn bedreigd omdat zij uiting hebben gegeven aan hun politieke mening.

Amnesty International heeft in juni 1995 een beroep gedaan op de Cambodjaanse Regering om de veiligheid van alle gekozen afgevaardigden en hun familieleden te garanderen en de vrijheid van meningsuiting in het land te handhaven.

Over welke informatie beschikt de Commissie ter zake? Is zij van plan de oproep van Amnesty International te steunen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(11 oktober 1995)**

De Commissie wordt regelmatig op de hoogte gebracht van de bezorgdheid omtrent de veiligheid van de leden van de Cambodjaanse Nationale Vergadering.

In dit verband vormen de analyses en initiatieven van Amnesty International een belangrijke informatiebron die kan bijdragen tot een vollediger kennis van de gebeurtenissen en die een hulp kan betekenen bij de oriëntatie van de acties ter plaatse, met name die met onmiddellijke gevolgen voor de eerbiediging van het recht op vrije meningsuiting in Cambodja.

Sinds 1992 volgt de Commissie de evolutie van de politieke situatie in Cambodja op de voet. In dit verband, en parallel met de talrijke bestaande rehabilitatieactiviteiten, volgde de Commissie met bijzondere aandacht de problemen omtrent de bevordering van de mensenrechten en het functioneren van de nieuwe instellingen van de koninklijke regering.

De Commissie heeft kennis genomen van de informatie waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, hoofdzakelijk via het Bureau voor technische coördinatie in Phnom Penh (sinds één jaar operationeel), de regionale delegatie van Bangkok, en directe contacten met leden van de Vergadering, ex-minister Sam Rainsy en de Khmerse of Europese NGO's die werkzaam zijn in Cambodja in opdracht van de Gemeenschap.

De oproep van Amnesty International zal de Commissie nog meer aanzetten om de dialoog met de leden van de Vergadering en de Khmer-autoriteiten kracht bij te zetten; om de steun aan het Cambodjaanse Parlement vaste vorm te geven door middel van gepaste bijstand aan de parlementaire Commissie voor de mensenrechten en om een gezamenlijke actie aan te moedigen met het Centrum voor mensenrechten van de Verenigde Naties ten gunste van de vertegenwoordigers van de Cambodjaanse media.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2427/95

van Peter Crampton (PSE)
aan de Commissie
(1 september 1995)
(95/C 340/75)

Betreft: Zin van het milieukeurmerk

Is de Commissie het ermee eens dat het milieukeurmerk voorgesteld is voor haarspray die op dieren is uitgetest, rekening houdend met het feit dat 1998 vastgesteld is als deadline voor het verbieden van cosmetische proeven in de hele Europese Unie?

Acht de Commissie deze twee standpunten verenigbaar?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie
(6 oktober 1995)**

De Commissie heeft geen criteria voor een milieukeur voor haarlak vastgesteld.

In het kader van Verordening (EEG) nr. 880/92 ⁽¹⁾ heeft de voor de toekenning van milieukeuren bevoegde instantie van het Verenigd Koninkrijk een voorstel voor dergelijke criteria ingediend bij de Commissie.

Momenteel is de bespreking en de eventuele aanvaarding van die criteria voor de Commissie geen prioriteit op het gebied van milieukeuren.

De Commissie is voornemens het verband tussen de zuiver ecologische milieukeurcriteria, zoals bedoeld in Verordening (EEG) nr. 880/92, en andere gewenste doelstellingen, zoals het welzijn van dieren of de gezondheid op het werk, te verduidelijken wanneer zij genoemde verordening in de nabije toekomst herziet.

(¹) PB nr. L 99 van 11. 4. 1992.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2430/95
van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR)
aan de Commissie
(1 september 1995)
(95/C 340/76)**

Betreft: Compatibiliteit van de Spaanse wetgeving inzake vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid met het Gemeenschapsrecht

Is de Commissie van mening dat er sprake is van discriminatie in de zin van het Gemeenschapsrecht wanneer in de wetgeving van een Lid-Staat is vastgesteld dat bij een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid de statuten van de onderneming kunnen bepalen dat vennoten die in het buitenland wonen alleen persoonlijk worden opgeroepen

wanneer zij een plaats in de betrokken Lid-Staat hebben opgegeven voor kennisgeving?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(2 oktober 1995)

De Commissie meent dat het feit dat de statuten van een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid bepalen dat in het buitenland woonachtige vennoten een adres op het grondgebied van de betrokken Lid-Staat moeten opgeven waaraan individuele convocaties tot deelneming aan een algemene vergadering zullen worden toegezonden, geen inbreuk vormt op het Gemeenschapsrecht.

De Commissie is namelijk van oordeel dat een dergelijke bepaling van vennootschapsstatuten gerechtvaardigd zou kunnen worden door de noodzaak de procedure voor de convocatie van de algemene vergadering snel en prompt te doen verlopen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2432/95

van Florus Wijsenbeek (ELDR)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 340/77)

Betreft: De Unie in de Olympische Spelen

Heeft de Commissie kennis genomen van de kandidatuur van het Brusselse Gewest tot onderbrenging van de Olympische Spelen?

Is de Commissie bereid en van zins deze kandidatuur en de daaruit voortkomende verplichtingen daadwerkelijk te ondersteunen en zo ja, hoe?

Is de Commissie niet van oordeel dat voor het geval de Brusselse kandidatuur gehonoreerd wordt aan die Spelen dan ook een gezamenlijke Unievertegenwoordiging zou moeten deelnemen en is de Commissie bereid reeds thans daartoe de nodige stappen te ondernemen, zo ja, welke, zo neen, waarom niet?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**

(12 oktober 1995)

Volgens informatie die de Commissie ter beschikking staat, heeft de idee van een kandidatuur van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tot onderbrenging van de Olympische Spelen inderdaad in sportkringen de ronde gedaan en in de nationale en internationale pers de aandacht gekregen.

De federale Belgische autoriteiten en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hebben onlangs afwijzend gereageerd en daarom moeten de Belgische Olympische autoriteiten nu beslissen, of een formele kandidatuur zal worden gesteld.

Bij de laatste Olympische Spelen van 1992 in Albertville en Barcelona heeft de Commissie vooral gedurende de openings- en afsluitingsceremoniën belangrijke publiciteitscampagnes gehouden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2465/95

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 340/78)

Betreft: Inkoopbeleid voor informaticaproducten

Heeft de Commissie een beleid of strategie waarbij wordt gekozen voor één leverancier van informaticaproducten? Zo ja, voor welke technologieën of diensten? Hoe lang wordt dit beleid reeds gevoerd? Wat is de rechtvaardiging voor een dergelijk beleid?

Wat zijn volgens de Commissie de voor- en nadelen van een dergelijk beleid?

Antwoord van de heer Liikanen

namens de Commissie

(25 oktober 1995)

De Commissie past een beleid toe waarbij voor één leverancier wordt gekozen wanneer het om technische redenen noodzakelijk is dat de verantwoordelijkheid voor de implementatie door één contractant wordt gedragen. Dit is voornamelijk het geval bij de opbouw en exploitatie van het intern netwerk voor de overdracht van gegevens.

In alle andere gevallen past de Commissie een inkoopbeleid toe waarbij voor verschillende leveranciers wordt gekozen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2466/95

van Pieter Dankert (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(95/C 340/79)

Betreft: Aanbestedingsprocedure Structuurfondsen Flevoland

In de Nederlandse pers, in het blad Vrij Nederland van 10 juni 1995, is sprake van een bijeenkomst te Lelystad op 10 april 1995, waarin subsidiebemiddelaars en andere intermediairs door de provincie Flevoland werden geïnformeerd over beschikbare gelden in het kader van de Structuurfondsen (doelstelling 1). Volgens het artikel heeft de desbetreffende ambtenaar gezegd dat „wie zelf wat geld meebrengt, goede kansen maakt op opdrachten voor subsidiebemiddeling” en „Een van de accountantskantoren heeft al voor honderdduizend gulden toegezegd”.

Vallen deze opdrachten, naar het oordeel van de Commissie, onder Richtlijn 92/50/EEG ⁽¹⁾ of een andere vergelijkbare regeling? Zo ja, is een procedure conform die richtlijn of andere regeling gevolgd?

Is de Commissie, in het geval dat het artikel op waarheid berust en er een procedure gevolgd is, van mening dat de procedure correct gevolgd is?

Indien er (nog) geen procedure gevolgd is, terwijl dit wel moet of had moeten gebeuren, welke stappen zal de Commissie dan ondernemen?

Indien naar het oordeel van de Commissie geen procedure conform Richtlijn 92/50/EEG of enige andere regeling gevolgd hoeft te worden, is er dan, naar het oordeel van de Commissie, niet toch sprake van ongeoorloofde concurrentievervalsing of anderszins van een inbreuk op het communautaire recht? Zo ja, welke stappen zal de Commissie in dat geval ondernemen?

(1) PB nr. L 209 van 24. 7. 1992, blz. 1.

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie
(26 september 1995)**

In het gecombineerd programmeringsdocument voor Flevo-land voor de periode 1994—1999 is een maatregel „Adviesdiensten voor het klein- en middenbedrijf” opgenomen. Op grond van deze maatregel is een subsidieregeling voor dienstverleningscontracten opgesteld, die weldra operationeel zal worden. Klein- en middelbedrijven kunnen dan een subsidie aanvragen voor door consultants verstrekt advies inzake o.a. afzet en de ontwikkeling van nieuwe producten en nieuwe procédés. Alleen contracten voor maximaal 15 000 Hfl. komen voor de subsidie in aanmerking. Richtlijn 92/50/EEG is niet van toepassing op deze contracten, aangezien zij geldt voor openbare-dienstverleningscontracten voor een geraamd bedrag, exclusief BTW, van niet minder dan 200 000 ecu.

Aangezien de dienstverleningscontracten waarvoor de bovenbedoelde subsidieregeling geldt, niet onder Richtlijn 92/50/EEG of enige andere soortgelijke richtlijn vallen, hoeven geen specifieke communautaire procedures te worden gevolgd.

Aangezien de aanvrager van een subsidie voor een met een consultant te sluiten dienstverleningscontract de consultant vrij kan kiezen en de voorschriften van de subsidieregeling dezelfde zijn voor alle consultants, kan er geen sprake zijn van concurrentievervalsing of een inbreuk op de communautaire wetgeving.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2476/95

van Hans-Gert Poettering (PPE)

aan de Commissie

(11 september 1995)

(95/C 340/80)

Betreft: Postverkeer in enkele EU-Lid-Statens

Ondanks de opening van de interne markt in 1993 en de daarmee verbonden harmonisatie in de dienstverleningssector moet er juist bij de overheden en de postdiensten nog het een en ander gebeuren.

Ik vraag de Commissie daarom:

1. Is het juist dat in enkele EU-Lid-Statens in het postverkeer de internationaal gangbare landenafkortingen, zoals NL voor Nederland, ontoereikend zijn, maar bovendien de volledige naam van het land in het adres moet worden opgenomen?
2. Wordt in de bedoelde Lid-Statens de post even snel behandeld wanneer alleen de landenafkorting, maar niet het land van het adres in het adres is aangegeven?
3. Wat denkt de Commissie met het oog op een harmonisatie te ondernemen tegen de op dit gebied kennelijk overbodige nationale postvoorschriften?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(9 oktober 1995)

Het is juist dat de interne markt — een ruimte zonder binnengrenzen waarin het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal wordt gewaarborgd — voor de postsector nog niet volledig gerealiseerd is. De postdiensten zijn nog steeds in hoge mate onderhevig aan nationale regelgeving, zoals blijkt uit de grote verschillen in de wijze waarop de praktische verwerking van de post binnen de Gemeenschap plaatsvindt.

De Commissie heeft echter op 26 juli 1995 een pakket maatregelen goedgekeurd dat bestaat uit een voorstel voor een richtlijn van het Parlement en de Raad inzake de gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienstverlening en een ontwerp voor een kennisgeving inzake de toepassing van de concurrentieregels in de postsector. Met deze maatregelen wordt gewaarborgd dat er een op communautair niveau geharmoniseerde universele dienst wordt verstrekt en dat tegelijkertijd de markt wordt ontsloten voor meer concurrentie.

Overigens heeft de Commissie meer in het bijzonder ten aanzien van de initiatieven met het oog op de technische harmonisatie in de postsector in 1994 de Europese Normalisatiecommissie (CEN) opdracht gegeven voor een bestudering van de normalisatiemaatregelen die kunnen bevorderen dat de netwerken van de postdiensten beter op elkaar aansluiten en tevens de kwaliteit van de dienstverlening aan de gebruikers kunnen verbeteren.

Een van de momenteel bestudeerde onderwerpen is de wijze waarop de adressering van de post (de vorm en de inhoud van het adres) op communautair niveau kan worden geharmoniseerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2478/95

van Peter Crampton (PSE)

aan de Commissie

(11 september 1995)

(95/C 340/81)

Betreft: Harmonisering van de veiligheidsbranche

Bestaan er plannen voor harmonisatie van de wetgeving voor de veiligheidsbranche, in het bijzonder ten aanzien van privé-detectives, in de Europese Unie?

Antwoord van de heer Monti

namens de Commissie

(13 oktober 1995)

Er bestaan geen voornemens tot invoering van wetgeving tot harmonisatie van de beveiligingsindustrie, noch in algemene zin noch met betrekking tot het beroep van privé-detective.

In Lid-Staten waarin beroepen in de beveiligingssector worden gereguleerd, is de erkenning van de beroepsbekwaamheid mogelijk uit hoofde van de twee algemeenstelselrichtlijnen inzake de erkenning van beroepsopleiding en -opleiding, Richtlijn 89/48/EEG ⁽¹⁾ inzake het algemeen stelsel voor de erkenning van hoger-onderwijsdiploma's na voltooiing van beroepsopleidingen van tenminste drie jaar, en Richtlijn 92/51/EEG ⁽²⁾ inzake een tweede algemeen stelsel voor de erkenning van beroepsopleidingen, dat Richtlijn 89/48/EEG aanvult.

⁽¹⁾ PB nr. L 19 van 24. 1. 1989.

⁽²⁾ PB nr. L 209 van 24. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2490/95

van Jannis Sakellariou (PSE)

aan de Commissie

(11 september 1995)

(95/C 340/82)

Betreft: Blindmakende laserwapens

1. Is het de Commissie bekend dat

— de volgende in de Verenigde Staten ontwikkelde laserwapensystemen: Laser Countermeasure System (LCMS), Saber 203, Stingray, Outrider, Dazer, Cobra, Perseus, Coronet Prince, Compass Hammer en Cameo Bluejay (alle codenamen) tot de zogenoemd potentieel blindmakende laserwapens behoren;

— de Regering van de Verenigde Staten er in de komende maanden over zal besluiten of een deel van deze wapensystemen in serieproductie wordt genomen;

— deze wapenproductie de eerste op deze schaal in de Verenigde Staten, zo niet in de gehele wereld, zou zijn?

2. Welke maatregelen denkt de Commissie in deze kwestie te nemen? Indien de Commissie geen maatregelen overweegt, welke motieven heeft zij dan daarvoor?

3. Is het de Commissie bekend dat ook andere landen, zoals Rusland, China, de Bondsrepubliek Duitsland, het Verenigd Koninkrijk en Israël, over onderzoek- en ontwikkelingsprogramma's voor tactische laserwapens beschikken?

4. Is het de Commissie bovendien bekend dat meer dan 20 verschillende Europese landen er onder Zweedse leiding naar streven om door middel van een internationale overeenkomst (in de vorm van een protocol bij de Conventional Weapons Convention van 1980) blindmakende laserwapens te verbieden?

5. Bestaan er overwegingen binnen de Commissie om dit streven te ondersteunen? Zo ja, welke? Zo nee, waarom niet?

Antwoord van Sir Leon Brittan

namens de Commissie

(9 oktober 1995)

De Commissie is zich bewust van de noodzaak de invoering van nieuwe categorieën wapens te voorkomen en is op de hoogte van het potentiële probleem van blindmakende laserwapens. De Conferentie van Wenen die binnenkort zal worden gehouden om het Verdrag inzake Conventionele Wapens van 1980 te herzien biedt een unieke gelegenheid om dit probleem aan de orde te stellen. De Commissie heeft zich volledig aangesloten bij het gemeenschappelijk standpunt van de Lid-Staten en propageert actief de goedkeuring van een aanvullend protocol bij het verdrag dat betrekking heeft op blindmakende laserwapens.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2493/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(11 september 1995)

(95/C 340/83)

Betreft: Mensenrechten

Is de Commissie bereid,

gezien het standpunt van de heer Antonio Matarrese, voorzitter van de Italiaanse voetbalbond „Gioco Calcio”, die verklaard heeft niet bereid te zijn het nationale Italiaanse voetbalteam naar Split te sturen voor de in het voorjaar 1996 te houden wedstrijd tegen Kroatië in het kader van de kwalificatie voor het Europese kampioenschap,

gezien de tegenstrijdige reacties van de publieke opinie en de gehele Italiaanse sportwereld,

gezien het feit dat Kroatië nog steeds in staat van oorlog verkeert en dat de Kroaten zich de afgelopen maand tijdens het verschrikkelijke Balkanconflict, afgezien van de betreurenswaardige oorlogshandelingen, schuldig hebben gemaakt aan „etnische zuiveringen”, die in strijd zijn met de mensenrechten die door de Europese Unie vastberaden worden verdedigd,

mede gezien de niet te verwaarlozen veiligheidsproblemen die deze wedstrijd zou kunnen opleveren,

en vooral gezien het feit dat de wedstrijd gehouden zou worden in een land dat in staat van oorlog verkeert,

stappen te ondernemen bij het bestuursorgaan van het Europese voetbal (UEFA), opdat de wedstrijd wordt geannuleerd, uitgesteld of liever nog in een land wordt gehouden dat niet in staat van oorlog verkeert?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(16 oktober 1995)

De Commissie volgt de ontwikkeling op het gebied van de eerbiediging van de mensenrechten in Kroatië aandachtig. Zij heeft er een basisvoorwaarde van gemaakt voor het aanknopen van op een overeenkomst berustende betrekkingen met dit land. Door de politiek-militaire gebeurtenissen die zich onlangs voordeden in de Krajina zag de Commissie zich verplicht de onderhandelingen over een samenwerkingsovereenkomst met Kroatië evenals de toepassing van het Phare-programma op te schorten.

De Commissie hoopt dat het positieve resultaat van het vredesproces dat begin september in Genève van start ging vlug een einde zal maken aan het conflict in voormalig Joegoslavië en aan de onveiligheid die hierdoor heerst in sommige delen van Kroatië.

Wat meer in het bijzonder de door het geachte Parlementslid bedoelde plaats en datum van de voetbalwedstrijd betreft, beschikt de Commissie niet over de vereiste bevoegdheid om stappen te ondernemen op een terrein waarvoor een particuliere Europese federatie verantwoordelijk is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2494/95

van Yannis Kranidiotis (PSE)

aan de Commissie

(6 september 1995)

(95/C 340/84)

Betreft: Tijdschema voor voorstellen van de Commissie over de situatie in de Griekse textielindustrie

In het antwoord van de Raad op mijn schriftelijke vraag 1168/95 ⁽¹⁾ over de aanpak van de situatie in de Griekse textiel- en kledingindustrie wordt vermeld dat de Raad deze kwestie nog niet heeft onderzocht, aangezien de Commissie nog geen voorstellen heeft ingediend.

De Commissie moge eraan herinnerd worden dat zij in haar antwoord op dezelfde, nu aan haar gestelde vraag (1169/95) ⁽²⁾ verzekerd heeft dat zij deze kwestie zo snel mogelijk in samenwerking met de Griekse Regering zou onderzoeken en dat zij voorstellen zou indienen die rekening houden met de belangen en de problemen van de gehele textiel- en kledingsector in de Gemeenschap.

Hierbij moge zij er tevens rekening mee houden dat de situatie in deze branche in Griekenland nog steeds verergert, zoals wordt aangetoond door de recente gebeurtenissen in de spinnerij van Filiates, waar de bedrijvigheid werd stopgezet.

Kan de Commissie medelen wanneer zij haar desbetreffende voorstellen bij de Raad zal indienen?

⁽¹⁾ PB nr. C 230 van 4. 9. 1995, blz. 29.

⁽²⁾ PB nr. C 213 van 17. 8. 1995, blz. 37.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(5 oktober 1995)

Om de verbintenissen na te komen die voortvloeien uit de gemeenschappelijke verklaring van de Raad en de Commissie van maart 1995, heeft de Commissie de situatie in de Griekse textiel- en kledingindustrie geanalyseerd en in verband hiermee contacten gelegd met de Griekse autoriteiten en het Griekse bedrijfsleven.

De Commissie bevestigt haar bedoeling zoals afgesproken vóór eind dit jaar met voorstellen te komen, daarbij rekening houdend met de toestand van de sector in de gehele Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2499/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(15 september 1995)

(95/C 340/85)

Betreft: Automobielrijzen

De Commissie heeft drie fundamentele redenen aangegeven voor de prijsverschillen:

1. Hoewel de wisselkoersschommelingen niet al te groot zijn (ongeveer 3,5 % ten opzichte van de ecu), hebben de devaluatie van de Italiaanse lire (-11,5 %) en die van het pond sterling (-6,3 %) de Italiaanse automobieltmarkt verstoord, aangezien de meeste buitenlandse fabrikanten de prijzen in lire ongewijzigd hebben gehandhaafd, ondanks de devaluatie, om te kunnen concurreren met de Italiaanse automodellen. Derhalve is Italië de Lid-Staat waar de prijzen in ecu voor 51 van de 75 automodellen het laagst zijn.

2. De fabrikanten hebben hun prijzen over het algemeen verhoogd in de Lid-Staten waar de prijzen reeds zeer hoog waren: Duitsland, Frankrijk, België en Luxemburg.
3. Sinds 1 januari 1995 is Oostenrijk lid van de Europese Unie en de Oostenrijkse markt is al sinds geruime tijd een van de markten met hoge prijzen (voor 33 van 75 modellen).

Wat denkt de Commissie te doen om de verschillen tussen de automobielprijzen in de diverse Lid-Staten zo veel mogelijk te verkleinen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(16 oktober 1995)

De prijsverschillen in de Gemeenschap zijn in het eerste halfjaar 1995 opnieuw groter geworden, zoals de Commissie in haar recente studie inzake de autoprijzen in de Europese Unie per 1 mei 1995 heeft geconstateerd.

Ook heeft de Commissie kunnen vaststellen dat de meeste buitenlandse producenten tussen 1 november 1994 en 1 mei 1995 hun aanbevolen prijzen in Italië hebben verhoogd, zonder het negatieve gevolg van de ontwaarding van de lire geheel te kunnen neutraliseren. Tenslotte moet worden opgemerkt dat de koers van de lire onlangs duidelijk is gestegen, hetgeen dan ook een duidelijke vermindering van de prijsverschillen ten gevolge zou moeten hebben.

Door middel van de nieuwe Verordening (EG) nr. 1475/95 van 28 juni 1995 betreffende afzet- en klantenserviceovereenkomsten inzake motorvervoer ⁽¹⁾ heeft de Commissie de bepalingen van de verordening zodanig versterkt dat parallelle invoer van eindverbruikers wordt bevorderd, waardoor het mogelijk wordt voordeel te trekken uit prijsverschillen, ten gevolge waarvan deze verschillen zullen kunnen dalen. De producenten hebben niet het recht deze invoer te blokkeren of af te remmen.

Er dient eveneens aan te worden herinnerd dat de Commissie het in aanmerking komen voor de toepassing van de verordening kan intrekken, wanneer bij voortduring prijzen of voorwaarden worden toegepast, die tussen de Lid-Staten aanzienlijk uiteenlopen. Wel moet dan worden vastgesteld dat deze verschillen in hoofdzaak gebaseerd zijn op verbandenissen die door deze verordening zijn vrijgesteld en niet op conjuncturele factoren zoals wisselkoersschommelingen. De mededeling van de Commissie van 18 december 1991 betreffende haar Verordening (EEG) nr. 123/85 ⁽²⁾ die o.a. beoogde uiteen te zetten welke prijsverschillen tussen Lid-Staten aanvaardbaar worden geacht en welke niet, blijft nog steeds van kracht.

In hun verklaring van 24 juli 1995 hebben de Commissieleden De Silguy en Monti de moeilijkheden erkend, die bepaalde sectoren (bijvoorbeeld de auto-industrie) en bepaalde grensoverschrijdende regio's doormaken wegens recente wisselkoersbewegingen, en hebben zij erop gewezen dat het noodzakelijk is de oorzaken van het gebrek aan monetaire stabiliteit aan te pakken. Dit gebrek aan stabiliteit kan niettemin niet als een rechtvaardigingsgrond voor

praktijken worden beschouwd, die zouden bestaan uit de belemmering van parallelle invoer en uitvoer binnen de eengemaakte markt.

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 29. 6. 1995.

⁽²⁾ PB nr. L 15 van 18. 1. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2507/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(15 september 1995)

(95/C 340/86)

Betreft: Gezondheidszorg

In heel Europa nemen de kosten voor de gezondheidszorg een steeds grotere plaats in op de overheidsbegroting en dus wordt er gezocht naar besparingsmogelijkheden die de kwaliteit van deze dienstverlening niet aantasten.

Een belangrijk initiatief in deze richting schijnt de thuiszorg te zijn, die echter niet is voorzien in het communautaire programma betreffende bevordering, informatie, bewustmaking en opleiding op het gebied van de gezondheidszorg.

Acht de Commissie het niet wenselijk een onderzoek in te stellen teneinde een duidelijk beeld te krijgen van de rol van de thuiszorg in de diverse gezondheidsstelsels in de Unie en acht zij het niet noodzakelijk een richtlijn uit te werken die dit soort dienstverlening regelt en de regels inzake de concurrentie en de prijzen voor geneesmiddelen harmoniseert?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(30 oktober 1995)

De controle van de stijgende kosten van de gezondheidszorg is een belangrijk onderwerp van bezorgdheid in de hele Gemeenschap en er bestaat ongetwijfeld een toenemende tendens om, waar mogelijk, de mensen buiten de ziekenhuizen te verzorgen, niet in het minst als een manier om de kosten te verminderen.

Het verlenen van gezondheidszorgdiensten, met inbegrip van verzorging en behandeling thuis, is een kwestie van de afzonderlijke Lid-Staten. De Commissie is evenwel bezig een aantal acties te ondernemen die beogen de Lid-Staten te helpen om de doelmatigheid en de doeltreffendheid van hun gezondheidsstelsels te maximaliseren, bijvoorbeeld door kwaliteitsverbetering van informatie en gegevens over gezondheid en gezondheidsdiensten en door het bevorderen van de uitwisseling van ervaringen en goede praktijken, in het bijzonder op het gebied van ziektepreventie en gezondheidsbevordering.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2513/95**van Amedeo Amadeo (NI)****aan de Commissie***(15 september 1995)**(95/C 340/87)**Betreft: Geweld tegen minderjarigen*

De laatste tijd lezen wij in de Europese pers over een onvoorstelbare serie gevallen van geweld tegen minderjarigen in heel de wereld, ook in de landen van de Europese Unie. Het is een thema dat al eerder onder de aandacht is gebracht. Het fenomeen neemt nu echter dermate zorgwekkende afmetingen aan dat een daadwerkelijke aanpak ervan niet mag uitblijven. Het is absoluut noodzakelijk dat de Raad, de Commissie of het Europees Parlement dringend iets ondernemen. Het is immers zonneklaar dat de bescherming van een van de meest natuurlijke rechten van de mens op grote schaal moet worden aangepakt.

Welke initiatieven denkt de Commissie in dit verband te nemen?

Is het teveel gevraagd om ter gelegenheid van de intergouvernementele conferentie na te gaan of in het Verdrag betreffende de Europese Unie een hoofdstuk kan worden opgenomen dat geheel gewijd is aan geweld en andere misdrijven tegen minderjarigen?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(12 oktober 1995)

De Commissie maakt zich, evenals het geachte Parlementslid, ernstig zorgen over deze schrijnende en soms onduidelijke situatie die kinderen in talrijke landen van de wereld én in de Lid-Staten van de Gemeenschap moeten ondergaan.

Om tegemoet te komen aan de meest ernstige situaties, leidt de Commissie reeds een aantal acties ter bevordering van de hulp aan en de bescherming van kinderen, hun revalidatie en hun opvoeding.

Volgens de huidige stand van het Gemeenschapsrecht valt de wetgeving omtrent de rechten van het kind hoofdzakelijk onder de bevoegdheid van de Lid-Staten. Wat betreft de opname in het Verdrag betreffende de Europese Unie van een hoofdstuk dat geheel gewijd is aan geweld en ander misbruik tegen minderjarigen, kan de Commissie op dit moment niet vooruitlopen op de resultaten van de werkzaamheden van de Intergouvernementele Conferentie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2517/95**van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)****aan de Commissie***(15 september 1995)**(95/C 340/88)**Betreft: Humanitaire hulp voor Sierra Leone*

Volgens een bericht in „Agence Europe” van 1 augustus jl. verleent de Commissie aan Sierra Leone levensmiddelenhulp ten behoeve van 700 000 ecu. In concreto betekent dit dat de humanitaire dienst van de Europese Gemeenschap (ECHO) voor een periode van zes maanden de bevolking van Freetown van rijst en spijsole voorziet.

Waar (in welk land of in welke regio) en tegen welke prijzen worden deze levensmiddelen aangekocht?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(20 oktober 1995)

De Commissie heeft inderdaad besloten tot de verlening van voedselhulp aan Sierra Leone. Er werd een contract ondertekend met de niet-gouvernementele organisatie (NGO) Catholic Relief Services (CRS) voor een bedrag van 700 000 ecu voor de aankoop en distributie van rijst en olie bestemd voor de bevolking van Freetown die voornamelijk is samengesteld uit ontheemden die de burgeroorlog in de provincies ontvluchten en volstrekt zonder middelen zijn in een stad waar de prijzen voortdurend stijgen.

De openbare aanbestedingsprocedure van CRS is aan de gang en voor de olie werd door de leveranciers nog geen definitieve keuze gemaakt. De uit Pakistan afkomstige rijst zal worden geleverd door Euronaid voor de prijs van 447 ecu per ton DDP (delivery duty paid).

De Commissie maakt van de gelegenheid gebruik om in herinnering te brengen dat zij de tenuitvoerlegging van concrete projecten in het kader van humanitaire acties normaliter aan NGO's en internationale organisaties (het Hoge Commissariaat van de Verenigde Naties voor vluchtelingen (HCR) en het Internationaal Comité van het Rode Kruis (ICRK)) toevertrouwt.

De internationale organisaties en de NGO's doen uitschrijvingen voor aanbestedingen voor de aankoop van hun benodigdheden overeenkomstig hun huishoudelijk reglement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2531/95

van **Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)**
aan de Commissie
(12 september 1995)
(95/C 340/89)

Betreft: Humanitaire hulp voor Bangladesh

Volgens een bericht van „Agence Europe” van 5 augustus 1995 verstrekt de Europese Commissie aan de slachtoffers van de recente overstromingen in Bangladesh humanitaire hulp ter waarde van 1,4 miljoen ecu. Dit bedrag dient ter financiering van medische, logistieke en voedselhulp.

Wat voor levensmiddelen worden er ter beschikking gesteld?

Waar (in welk land of in welke regio) zijn/worden deze levensmiddelen gekocht en tegen welke prijzen?

Worden er in het kader van de medische hulp ook geneesmiddelen beschikbaar gesteld?

Zo ja, waar zijn/worden deze geneesmiddelen aangeschaft en tegen welke prijzen?

Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie
(5 oktober 1995)

De Commissie heeft humanitaire steun verleend ten behoeve van de slachtoffers van de overstromingen in Bangladesh, die het gevolg waren van de wolkbreuken die afgelopen juni en juli plaatsvonden en waardoor miljoenen mensen dakloos werden.

Met behulp van deze steun ten bedrage van 1,4 miljoen ecu kon een aantal niet-gouvernementele organisaties (NGO's) worden gefinancierd die op deze wijze de meest getroffen regio's konden helpen.

Gefinancierd werden ondermeer levensmiddelen die door de Ierse NGO Concern werden uitgedeeld in de provincie Tangail, ten noordwesten van Dakka. Deze produkten werden plaatselijk gekocht: het betreft rijst (220 ton à 0,27 ecu/kg) en bonen (9 200 kg à 0,65 ecu/kg).

De medische steun bestond inderdaad voor een deel uit geneesmiddelen die vallen onder het programma ter bestrijding van malaria-epidemieën dat door Caritas-Duitsland wordt uitgevoerd. De prijzen van de ter plaatse gekochte geneesmiddelen zijn:

(in ecu)

Omschrijving	Prijs per eenheid	Hoeveelheid
5 % dextrose in aqua — 500 cc	0,83	12 000
5 % dextrose in aqua — 1 000 cc	1,04	12 000
Jesuquine-injecties — 2 %	0,40	24 000
Oradexone-injecties	0,25	12 000
Diphen-injecties	0,22	12 000
Jesuquine-tabletten	5,56	9 000
Salfamine-tabletten	2,04	6 000
Primaquine-tabletten	2,22	6 000
Cloroquine-siroop	0,30	12 000

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2550/95

van **Richard Balfe (PSE)**
aan de Commissie
(20 september 1995)
(95/C 340/90)

Betreft: Overeenkomst EEG-Turkije van 1963 — nieuwe Lid-Staten

Wanneer legt de Commissie aan de drie nieuwe Lid-Staten het aanvullende protocol voor over aanvaarding van de bepalingen in de overeenkomst van 1963 tussen de EEG en Turkije en de daarop aansluitende besluiten van de Associatieraad EEG-Turkije?

Welke maatregelen kan de Commissie, gezien de relatief grote Turkse gemeenschap in Oostenrijk en de nogal beperkende wetgeving inzake verblijfs- en werkvergunningen in dat land, eventueel nemen indien ondertekening en ratificatie van dit protocol tot de volgende eeuw worden uitgesteld?

Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie
(13 oktober 1995)

Het protocol dat naar aanleiding van de toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden moet worden toegevoegd aan de overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Gemeenschap en Turkije, wordt op dit ogenblik bij de Raad nog besproken. Een aantal technische kwesties moet namelijk nog worden geregeld. Dat protocol zou evenwel toch tegen het einde van het jaar 1995 moeten worden goedgekeurd en zal dan ter ondertekening aan de Lid-Staten van de Gemeenschap en aan Turkije worden voorgelegd.

Het moet vervolgens door de Gemeenschap worden gesloten en door de Lid-Staten en Turkije worden bekrachtigd. De voor die bekrachtiging benodigde termijnen zijn afhankelijk van de daartoe in iedere Lid-Staat en in Turkije vastgestelde grondwettelijke procedures.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2551/95

van Richard Balfe (PSE)

aan de Commissie

(20 september 1995)

(95/C 340/91)

Betreft: EEG-associatieovereenkomsten — niet-discriminatiebepalingen

In welke Lid-Staten gelden de EEG-Associatieovereenkomsten met Algerije, Marokko en Tunesië, met name de bepalingen inzake niet-discriminatie van burgers van deze landen die legaal in een Lid-Staat verblijven in de sectoren werkomstandigheden of beloning en sociale voorzieningen?

Welke stappen overweegt de Commissie om ervoor te zorgen dat deze clausules in de andere Lid-Staten van de Europese Unie worden toegepast?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(12 oktober 1995)

De samenwerkingsovereenkomsten met Algerije, Marokko en Tunesië ⁽¹⁾ zijn bindend voor de Gemeenschap en al haar Lid-Staten. Het daarin opgenomen beginsel van non-discriminatie op het gebied van de arbeidskrachten, de bezoldiging en de sociale zekerheid geldt derhalve in iedere Lid-Staat.

De concrete toepassing van dit beginsel is gebaseerd op diverse uitspraken van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen waarin de rechtstreekse werking wordt erkend van de bepaling in deze overeenkomsten die betrekking heeft op de gelijke behandeling van Tunesische, Marokkaanse en Algerijnse werknemers ⁽²⁾.

Voorts heeft de Commissie de Lid-Staten onlangs verzocht alle ter zake dienende informatie te verstrekken over wetsteksten, administratieve nota's en, voor zover van toepassing, uitspraken van rechtbanken met betrekking tot de gelijke behandeling op het gebied van de sociale zekerheid.

⁽¹⁾ PB nr. L 263, 264 en 265 van 27. 9. 1978.

⁽²⁾ Zaak C-18/90, Kziber, Jur. 1991, blz. 199; zaak C-58/93, Yousfi, Jur. 1994, blz. 1353; zaak C-43/93, Vander Elst, Jur. 1994, blz. I-3803; zaak C-103/94, Krid, arrest van 5. 4. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2560/95

van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

aan de Commissie

(22 september 1995)

(95/C 340/92)

Betreft: Anti-dumpingrechten voor Noordamerikaans natriumcarbonaat

Op verzoek van de Europese Federatie van de chemische nijverheid (Cefic), waarvan de bedrijven Solvay en Brunner Mond (voorheen ICI), die samen het grootste aandeel van de Europese productie van natriumcarbonaat beheersen, lid zijn, heeft de Europese Commissie op 10 maart 1995 voorlopige anti-dumpingrechten vastgesteld tegen de Noordamerikaanse producenten van natriumcarbonaat. Die rechten schommelen tussen 5,4 % en 14,3 % en zullen zes maanden van kracht blijven na hun goedkeuring door het Europees Parlement, waarschijnlijk tijdens de volgende herfst. In het licht van deze gebeurtenissen vrezet het „Permanent Comité van de glasnijverheid van de Europese Economische Gemeenschap” (CPIV) en de nationale verenigingen van glasproducenten van de Europese Unie dat, naar analogie met wat is gebeurd toen in 1983 en 1990 anti-dumpingmaatregelen werden getroffen, opnieuw duidelijk concurrentiebeperkende activiteiten, die zouden bijdragen tot een verscherping van de schaarste van dit product en tot prijsstijgingen, in de hand gewerkt zullen worden.

Welke redenen heeft de Commissie, gezien de enorme negatieve gevolgen die de vaststelling van deze maatregel kan hebben voor de Europese glasindustrie, om die maatregel te treffen?

Het CPIV beweert dat de economische en handelsgegevens waarop de Commissie zich heeft gebaseerd voor het onderzoeken van het door de Cefic ingediende verzoek volledig verouderd zijn, aangezien ze betrekking hebben op een economische conjunctuur die verschillend is van de huidige situatie, waarin de meeste Europese producenten van natriumcarbonaat grote winsten maken. Kan de Commissie, in het licht van die bewering, meedelen of zij op het ogenblik dat zij dat besluit heeft genomen, rekening heeft gehouden met de meest recente gegevens?

Is de Commissie, gezien het feit dat zij in 1990 de Europese producenten van natriumcarbonaat veroordeeld heeft voor concurrentiebeperkend gedrag en dat zij Solvay en ICI zware boetes heeft opgelegd, niet bang dat die bedrijven alleen maar proberen de Europese markt te beschermen en de concurrentie te beperken?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(13 oktober 1995)

Het voorlopige anti-dumpingrecht op de invoer van natriumcarbonaat uit de Verenigde Staten werd ingesteld na een onderzoek van de Commissie waarbij was gebleken dat het

betrokken produkt met dumping (0,1 % à 14,3 %) werd ingevoerd, de bedrijfstak van de Gemeenschap ernstige schade leed (in de vorm van een aanzienlijke inkrimping van het marktaandeel, een verslechtering van de financiële resultaten en verlies van arbeidsplaatsen) en dat er een oorzakelijk verband was tussen de dumping en de geleden schade. Tevens werd vastgesteld dat de betrokken maatregelen in het belang waren van de Gemeenschap. De Commissie heeft bij haar onderzoek in het bijzonder aandacht besteed aan de mogelijke gevolgen van de maatregel voor de produktiekosten van de glasindustrie in de Gemeenschap en stelde vast dat deze gevolgen onbeduidend zijn.

In de basisverordening betreffende anti-dumping is bepaald dat, teneinde de Commissie in staat te stellen de dumpingmarge en de schademarge vast te stellen, het onderzoek een bepaalde, onmiddellijk aan de opening van de procedure voorafgaande periode dient te bestrijken, in casu de periode van 1 januari 1992 tot 30 juni 1993. De conclusies met betrekking tot het belang van de Gemeenschap zijn evenwel op meer recente omstandigheden gebaseerd.

Wat de ontwikkeling van de situatie op de markt voor natriumcarbonaat in de Gemeenschap betreft, wijst niets erop dat de instelling van definitieve maatregelen nadelig zal zijn voor de concurrentie op deze markt. Integendeel, het wegnemen van de onrechtmatig verkregen voordelen van de invoer met dumping zal de verslechtering van de situatie in de bedrijfstak van de Gemeenschap tegengaan en, zodoende, ertoe bijdragen dat op de betrokken markt een groot aantal producenten aanwezig blijft en er voldoende concurrentie is. Bovendien zouden factoren als de relatief zwakke positie van de dollar ten opzichte van de Europese valuta's en de mogelijkheid het produkt uit andere bronnen, meer bepaald de landen in het Oosten, te betrekken eveneens bevorderlijk moeten zijn voor de concurrentie op deze markt.

De gevolgen van de in december 1990 genomen besluiten waarbij de discriminerende praktijken van bepaalde producenten van natriumcarbonaat werden bestraft, werden aan een diepgaand onderzoek onderworpen. Deze besluiten hebben de mededinging op de markt van de Gemeenschap voor natriumcarbonaat ongetwijfeld versterkt. De Commissie acht het uitgesloten dat de vorengenoemde anti-dumpingmaatregelen deze positieve resultaten in gevaar brengen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2570/95

van Glyn Ford (PSE)

aan de Commissie

(22 september 1995)

(95/C 340/93)

Betreft: Europese regels voor hulp aan slachtoffers van misdaden

De verschillende Lid-Staten hebben zeer uiteenlopende systemen om de slachtoffers van misdaden met geweldpleging te helpen, en hoe langer hoe meer worden burgers van de Unie betrokken bij geweldsmisdrijven in een andere dan

hun eigen Lid-Staat. Welke stappen zou de Commissie voorstellen om in de Europese Unie de ontwikkeling van een gemeenschappelijk wettelijk kader voor dit soort kwesties te stimuleren?

**Antwoord van mevrouw Gradin
namens de Commissie**

(24 oktober 1995)

Het is de Commissie bekend dat burgers problemen kunnen ondervinden bij de toekenning van schadevergoeding in het geval zij slachtoffer zijn van geweldpleging in andere Lid-Staten. Zij ondersteunt volledig de ontwikkeling van schadevergoedingsregelingen voor slachtoffers van geweldsmisdrijven en zal er zich voor inzetten dat geen discriminatie op grond van nationaliteit plaatsvindt.

Het zou wenselijk zijn deze regelingen op elkaar af te stemmen of een gemeenschappelijk rechtskader op Gemeenschapsniveau te creëren, maar de Commissie heeft echter geen directe bevoegdheid op dit gebied, dat tot de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten blijft behoren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2576/95

van Susan Waddington (PSE)

aan de Commissie

(22 september 1995)

(95/C 340/94)

Betreft: Gezondheidsrisico's voor werknemers door uitlaatgassen van dieselmotoren op de werkplaats

Welke concrete stappen onderneemt de Commissie om te zorgen voor minder gezondheidsrisico's door het inademen van vervuilende stoffen als PM 10, in de vorm van deeltjes of in gasvormige toestand, die uitgestoten worden door kleine dieselmotoren (zoals die van vorkheftrucks) op de werkvloer, dikwijls in afgesloten ruimten — meer dan 30 onderzoeken over heel de wereld leggen een verband tussen de betreffende deeltjes en gezondheidsproblemen — en welke verdere maatregelen overweegt de Commissie om dit soort arbeidsrisico's weg te nemen, gezien de toenemende aanwijzingen dat de kleine deeltjes in uitlaatgassen kanker-
verwekkend zijn ⁽¹⁾?

(¹) Classificatie van dieseluitlaatgassen, Internationaal Agentschap voor kankeronderzoek (WGO), 1988.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(27 oktober 1995)

De risico's voor werknemers ten gevolge van de uitlaatgassen van dieselmotoren vallen onder de algemene bepalingen van bestaande communautaire wetgeving inzake de bescher-

ming van de veiligheid en de gezondheid van werknemers tegen de aan hun werk verbonden risico's, in het bijzonder Richtlijn 80/1107/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan chemische agentia, gewijzigd bij Richtlijn 88/642/EEG van de Raad ⁽²⁾ (uitbreiding tot de chemische agentia die door dieselmotoren worden uitgestoten), en Kaderrichtlijn 89/391/EEG ⁽³⁾ inzake algemene maatregelen ter bescherming van de werknemers. Dit kader wordt aangevuld door een bijzondere richtlijn betreffende carcinogene agentia op het werk (90/394/EEG) ⁽⁴⁾.

Teneinde de bescherming van de gezondheid en veiligheid van werknemers te verbeteren, is de Commissie bovendien bezig deze teksten als volgt te actualiseren en te consolideren:

1. in 1993 werd bij de Raad en het Parlement een voorstel ingediend voor een richtlijn betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van werknemers tegen risico's van chemische agentia op het werk ⁽⁵⁾. Een gewijzigd voorstel, gebaseerd op het advies van het Parlement, werd in juni 1994 ingediend ⁽⁶⁾. Een gemeenschappelijk standpunt is nog niet goedgekeurd;
2. in 1995 werd bij de Raad en het Parlement een voorstel voor een richtlijn ingediend tot wijziging van Richtlijn 90/394/EEG van de Raad betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan carcinogene agentia op het werk ⁽⁷⁾;
3. op verzoek van de Raad wordt sinds 1990 op informele wijze een groep van wetenschappelijke deskundigen inzake grenswaarden voor beroepsmatige blootstelling geraadpleegd. Met Besluit 95/320/EEG van de Commissie van 12 juli 1995 tot oprichting van een wetenschappelijk comité inzake grenswaarden voor beroepsmatige blootstelling aan chemische agentia ⁽⁸⁾ heeft deze groep een formele basis gekregen. Het comité adviseert de Commissie omtrent aangelegenheden die verband houden met het toxicologisch onderzoek van chemicaliën en de effecten daarvan op de gezondheid van de werknemers;
4. wat de ondergrondse werken in de winningsindustrieën betreft, heeft het Permanent Orgaan voor de veiligheid en de gezondheidsvoorwaarden in de steenkolenmijnen en andere winningsindustrieën voorstellen aan de Lid-Staten gedaan inzake het gebruik van dieselmotoren in het ondergronds bedrijf. Op het ogenblik is het Permanent Orgaan bezig dit document bij te werken om daarin de meest recente wetenschappelijke bevindingen te verwerken.

Al deze maatregelen tezamen bieden een uitvoerig kader dat de werkgevers verplicht de blootstelling aan en de risico's ten gevolge van carcinogene en andere chemische agentia te beperken. Hiertoe behoren ook de uitlaatgassen van dieselmotoren.

Tenslotte treedt de Commissie in het kader van het vijfde EGKS-programma voor medisch onderzoek op als medefinancier van onderzoek naar „beroepsmatige blootstelling en

het voorkomen van kanker in kolenmijnen: de effecten van dieseluitlaatgassen en de samenstelling van stof". Dit project wordt uitgevoerd door het Institute of Occupational Medicine in Edinburgh en de resultaten worden voor eind 1995 verwacht. Mede aan de hand hiervan zal worden beslist of er specifieke maatregelen voor de uitlaatgassen van dieselmotoren nodig zijn.

⁽¹⁾ PB nr. L 327 van 3. 12. 1980.

⁽²⁾ PB nr. L 356 van 24. 12. 1988.

⁽³⁾ PB nr. L 183 van 29. 6. 1989.

⁽⁴⁾ PB nr. L 196 van 26. 7. 1990.

⁽⁵⁾ Doc. COM(93) 155.

⁽⁶⁾ Doc. COM(94) 230.

⁽⁷⁾ Doc. COM(95) 425.

⁽⁸⁾ PB nr. L 188 van 9. 8. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2589/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(27 september 1995)

(95/C 340/95)

Betreft: Onderzoekwerkzaamheden

De Europese Unie heeft in de periode 1991—1995 kredieten toegewezen aan de onderzoek- en ontwikkelingswerkzaamheden.

1. Hoe groot is de som van de kredieten die in de jaren 1991, 1992, 1993 en 1994 aan de Lid-Staten zijn toegewezen en hoe groot is met name het bedrag dat in deze jaren aan Italië is toegekend?
2. Aan wie zijn deze kredieten in Italië toegewezen (universiteiten, onderzoekinstellingen, kleine en middelgrote bedrijven, grote ondernemingen, enz.)?

Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie

(11 oktober 1995)

Momenteel verzamelt de Commissie de gegevens die zij nodig heeft om de vraag te beantwoorden. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk bekendmaken.

Enige voorlopige informatie is reeds te vinden in het verslag over de indicatoren, dat de Commissie rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement doet toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2590/95van **Amedeo Amadeo (NI)**

aan de Commissie

(27 september 1995)

(95/C 340/96)

Betreft: Ongelukken in de bergen

Er doen zich in het hooggebergte talrijke ongelukken voor (sinds januari van dit jaar al 31 doden in Italië) en vele mensen die bergwandelingen maken of bergen beklimmen, nemen de bergen vaak niet serieus en gaan zonder voorbereiding en zonder goede uitrusting op pad in de waan goede bergbeklimmers te zijn.

Acht de Commissie het niet wenselijk na te gaan of het mogelijk is om voor diegenen die bergen of gletsjers willen beklimmen of gletsjerspleten willen bekijken, op het niveau van de Europese Unie een aantal vaardigheidstests te organiseren en om een „Europees bergbeklimmersdiploma” in te voeren dat na het volgen van cursussen en het afleggen van tests kan worden verkregen en dat ongetwijfeld zou leiden tot een drastische vermindering van het aantal ongelukken?

Antwoord van de heer Oreja

namens de Commissie

(21 november 1995)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2596/95van **Georg Jarzembowski (PPE)**

aan de Commissie

(14 september 1995)

(95/C 340/97)

Betreft: Verkeersrotondes

Volgens de jongste, op wetenschappelijk onderzoek en positieve ervaringen — met name in Frankrijk en Groot-Brittannië — gebaseerde gegevens lijkt de aanleg van meer verkeersrotondes in de Unie buitengewoon zinvol. Rotondes hebben in vergelijking met gewone kruisingen en kruisingen met verkeerslichten de volgende voordelen:

- duidelijk minder ongevallen,
- betere doorstroming van het verkeer,

- daardoor minder schade aan het milieu, en
- op lange termijn minder bedrijfskosten.

Voor de aanleg van meer verkeersrotondes in Europa is het bovendien zinvol en met het oog op de verkeersveiligheid noodzakelijk om een uniforme voorrangsregeling en een uniform verkeersbord „rotonde” in te voeren.

Kan de Commissie mededelen:

1. of zij vorenvermelde opvatting over de voordelen van verkeersrotondes deelt en zo nee, waarom niet;
2. of zij voornemens is de aanleg van meer rotondes in Europa te steunen en zo ja, op welke wijze en binnen welk tijdbestek;
3. of zij bereid is te streven naar de invoering van een uniform verkeersbord „rotonde” en een uniforme voorrangsregeling en zo ja, op welke wijze?

Antwoord van de heer Kinnock

namens de Commissie

(5 oktober 1995)

1. De infrastructuurwerkgroep, die is opgericht door de Commissie en de groep van voor verkeersveiligheid bevoegde hoge ambtenaren van de Lid-Staten, heeft met het oog op de verkeersveiligheid onder meer aangeraden om meer verkeersrotondes aan te leggen. De Commissie sluit zich volledig bij dit standpunt aan.

2. De Commissie is van oordeel dat het verstandig is op grootschalige wijze gebruik te maken van rotondes, maar het is aan de Lid-Staten om de aanleg van zulke rotondes geval per geval en rekening houdend met alle factoren te plannen. Aangezien dergelijke beslissingen meestal op lokaal of regionaal niveau worden genomen, heeft de Commissie op dit gebied vanzelfsprekend slechts beperkte bevoegdheid.

3. Om redenen van verkeersveiligheid streeft de Commissie reeds jaren naar een harmonisatie van de niet onder de overeenkomst van Wenen vallende verkeersborden. Een eerste gemeenschappelijke actie in het kader van de trans-europese netwerken werd verworpen door een meerderheid van de Lid-Staten. Hoewel de kansen op succes op het gebied van de invoering van een uniform verkeersbord voor rotondes in de nabije toekomst vrij gering zijn, zal de Commissie zich voor deze zaak blijven inspinnen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2639/95

van Joan Colom i Naval (PSE)

aan de Commissie

(2 oktober 1995)

(95/C 340/98)

Betreft: De status van buitenlander in de beroepssport

Reeds in de zittingsperiode van 1984—1989 boog het Europees Parlement zich over de compatibiliteit van de wetgeving van sommige Lid-Staten op het gebied van de beroepssport met het communautaire recht. Concreet vestigde het Parlement de aandacht op de discriminatie van beroepssportlui uit de Unie naargelang zij al dan niet uit de betrokken Lid-Staat afkomstig zijn, en op de gelijkstelling van die buitenlanders met onderdanen uit derde landen.

Welke constructieve maatregelen heeft de Commissie sinds haar antwoord op de schriftelijke vragen 2767/86, 2785/86, 3038/86 en 28/87 ⁽¹⁾ genomen om dergelijke discriminaties te doen verdwijnen?

⁽¹⁾ PB nr. C 198 van 27. 7. 1987, blz. 38.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(8 november 1995)

Over de door het geachte Parlements lid aangehaalde kwestie is een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie voorgelegd in zaak C-415/93, *Bosman*. De advocaat-generaal heeft op 20 september 1995 zijn conclusies bekendgemaakt; hij verklaart dat de nationaliteitsbepalingen in strijd zijn met de artikelen 48 en 85 van het EG-Verdrag. Het antwoord van het Hof van Justitie wordt tegen het eind van dit jaar verwacht. De Commissie zal alle tot haar beschikking staande middelen onderzoeken om zich ervan te vergewissen dat dit arrest in de Lid-Staten op correcte wijze wordt uitgevoerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2649/95

van Marilena Marin (UPE)

aan de Commissie

(21 september 1995)

(95/C 340/99)

Betreft: Actieplan ter invoering van geavanceerde tv-dienstverlening

De EU-Raad heeft in juli 1993 een actieplan vastgesteld ter invoering van geavanceerde tv-dienstverlening. Als initiatiefnemer heeft Italië een groot bedrag toegezegd voor de financiering. Jaarlijks worden drie oproepen verspreid: een aan de omroepgemachtigden en twee aan de programmamakers.

Italië heeft voor het eerst in 1995 gereageerd op het actieplan met vier projecten waarvan er twee door de eerste selectieronde zijn gekomen. Het eerste daarvan is ingediend door een consortium van omroepgemachtigden uit Zuid-Italië, „Syntesia”, waar vijf omroepen deel van uitmaken (Antenna Sicilia, Tele Etna, RTP en TGS, allemaal van Sicilië en Antenna Sud uit Apulië). Achter deze omroepen staan de voornaamste dagbladuitgevers uit het Zuiden, zoals La Sicilia, La Gazzetta del Mezzogiorno, Il Giornale di Sicilia, La Gazzetta del Sud. Het tweede project is ingediend door Editoriale San Marco. Daarachter staan grootindustriëlen uit de Veneto, te weten: Rossi, Benneton, Coin, Stefanel, Riello, Tognana enz. Beide projecten voldoen ruimschoots aan de wettelijk verplichte technische en financieel-economische eisen.

In de afgelopen maand juni hebben drie leden van de Commissie de omroepen bezocht en geconstateerd dat zij technisch aan de gestelde eisen voldeden. Op 30 juni jl. is de termijn verstreken voor het afsluiten van de contracten met de gekwalificeerde omroepen. Meer dan twee maanden later heeft de Commissie nog steeds geen formele machtiging verstrekt. Langs informele kanalen is ons onlangs ter ore gekomen dat de Italiaanse projecten zonder enige plausibele verklaring zijn „opgeschort”. Hierover is geen officiële mededeling verstrekt noch aan de omroepen noch aan de vertegenwoordigers van de Italiaanse Regering in het comité noch aan de permanente vertegenwoordiging bij de Europese Unie.

Er zij op gewezen dat de Commissie gehouden is om bij het hanteren van de criteria een eerlijke verdeling over de Lid-Staten toe te passen en kartelvorming te voorkomen. Er bestaan prioriteitscriteria tussen de uitgekozen projecten waaraan de twee projecten volledig voldoen. Zij komen namelijk uit een van de landen die een hoger percentage dan de wettelijke voorgeschreven 50% kennen voor de financieringsbijdrage. De Italiaanse projecten hebben in totaal financiering aangevraagd voor 850 van de ruim 20 000 in het Actieplan geraamde uren.

Wil de Commissie het Europees Parlement inlichten over de motieven voor deze maatregel die Italië zwaar en zinloos straft, terwijl dat land de drijvende kracht achter het actieplan is en een netto-betaler?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(10 oktober 1995)

De Commissie heeft op 18 september 1995 de lijst goedgekeurd van de projecten die in aanmerking komen voor financiële steun van de Commissie voor het uitzenden in het 16:9-formaat volgens het actieplan voor de invoering van geavanceerde televisiediensten. Vóór die datum was het niet opportuun de aanvragers in te lichten over het resultaat van hun aanvraag.

Inderdaad dienden in 1995, voor het eerst sinds de start van het actieplan in 1993, Italiaanse ondernemingen twee projecten in. De Commissie nam hun projecten zeer ernstig in overweging, en bezocht zelfs deze ondernemingen om over de voorstellen meer duidelijkheid te krijgen. Alhoewel de Commissie overtuigd was van het technische potentieel en van de financiële soliditeit van de aanvragers, konden deze twee voorstellen niettemin niet worden goedgekeurd in de vorm waarin ze waren ingediend, aangezien geoordeeld werd dat hun ondernemingsplan te zwak was.

Er dient hier in herinnering te worden gebracht dat de doelstelling van het actieplan is de ontwikkeling van de markt voor breedbandtelevisie te versnellen. Projecten die voldoen aan de noodzakelijke technische en financiële criteria worden daarom voornamelijk beoordeeld op de kans dat zij dit doel kunnen bereiken.

In dit verband is er dit jaar een bijkomende oproep tot het indienen van voorstellen. De Commissie is momenteel met de voorstellers in bespreking om in detail de vereisten uit te leggen zodat het gemakkelijker wordt een beter voorstel in te dienen, mochten de ondernemingen dit wensen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2670/95

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(4 oktober 1995)

(95/C 340/100)

Betreft: Hulpverlening aan Jaffna (Sri Lanka)

In haar antwoord op schriftelijke vraag E-1266/95 ⁽¹⁾ gaf de Commissie een uitsplitsing van de 360 000 ecu aan humanitaire en medische hulp aan de bevolking van het schiereiland Jaffna. Welke garanties heeft de Commissie dat deze hulp de mensen in de regio Jaffna ook heeft bereikt?

⁽¹⁾ PB nr. C 202 van 7. 8. 1995, blz. 50.

Antwoord van mevrouw Bonino

namens de Commissie

(20 oktober 1995)

De door de Commissie in Sri Lanka gefinancierde humanitaire hulpmaatregel werd uitgevoerd door het Internationaal Comité van het Rode Kruis (ICRK) dat reeds lang in de regio aanwezig is.

De Commissie weet dat bedoelde humanitaire hulp doeltreffend is geweest, omdat zij daarover in de periode waarin de maatregel werd uitgevoerd, informatie heeft ontvangen en omdat het voorgeschreven tussentijdse verslag en eindrapport betreffende de uitvoering van het project tijdig zijn ingediend.

Wanneer de Commissie geen zekerheid heeft, aarzelt zij niet een beoordelingsmissie op te zetten om de doeltreffendheid en efficiency van haar partners te evalueren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2671/95

van Arthur Newens (PSE)

aan de Commissie

(4 oktober 1995)

(95/C 340/101)

Betreft: Gelijke behandeling van EU-burgers in de Lid-Staten

Kande Commissie meedelen of het weigeren van een sociale uitkering in het Verenigd Koninkrijk met als argument dat de aanvrager niet voldoet aan het criterium „gewoonlijk verblijf”, dat gebruikt is tegen personen die al drie jaar in het Verenigd Koninkrijk wonen, verenigbaar is met het recht van alle burgers van de Europese Unie op gelijke behandeling in alle Lid-Staten met betrekking tot de toekenning van uitkeringen?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(27 oktober 1995)

Het Verenigd Koninkrijk heeft in augustus 1994 een toets „gewoonlijk verblijf” ingevoerd voor de toekenning van bijstandsuitkeringen, huurvergoedingen en tegemoetkomingen in gemeentelijke belastingen. Deze toets is alleen van toepassing op aanvragers van deze sociale uitkeringen en niet op degenen die een beroep doen op sociale-zekerheidsuitkeringen.

Volgens de wetgeving van het Verenigd Koninkrijk waarbij de verblijfstoets werd ingevoerd, de Verordeningen 1994 (nr. 3) inzake de stelsels voor inkomengebonden uitkeringen (verscheidene amendementen), „zal niemand worden behandeld als niet gewoonlijk verblijvend in het Verenigd Koninkrijk die:

- een werknemer is in de zin van Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad ⁽¹⁾ (betreffende het vrij verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap) of van Verordening (EEG) nr. 1251/70 van de Raad ⁽²⁾ (betreffende het recht van werknemers om op het grondgebied van een Lid-Staat te verblijven nadat zij in die Lid-Staat tewerkgesteld zijn geweest), of
- het recht heeft om in het Verenigd Koninkrijk te verblijven krachtens Richtlijn 68/360/EEG van de Raad ⁽¹⁾ (betreffende de opheffing van de belemmeringen inzake verkeer en verblijf binnen de Gemeenschap van werknemers uit de Lid-Staten en hun gezinnen) of Richtlijn 73/148/EEG ⁽³⁾ (betreffende opheffing van de beperkingen aan het verkeer en het verblijf binnen de Gemeenschap van onderdanen van de Lid-Staten met betrekking tot vestiging en dienstverlening)”.

Dit betekent in concreto dat een werknemer of een andere onderdaan van een van de Lid-Staten, die binnen het bereik van de bovengenoemde akten valt, als gewoonlijk verblijvend dient te worden behandeld in verband met aanspraken op uitkeringen.

In het kader van sociale-zekerheidsuitkeringen wordt de voorwaarde van een verblijfsstoets om voor uitkeringen in aanmerking te komen niet verboden door Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad, die de sociale-zekerheidsstelsels van de Lid-Staten coördineert.

De Commissie verstaat dat de verblijfsstoets eveneens is toegepast in het geval van een aanvraag voor de bovengenoemde uitkeringen door iemand die in het Verenigd Koninkrijk werk zoekt. Volgens het arrest van het Hof van Justitie in de zaak Lebon (C-316/85) is de in artikel 7, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1612/68 vastgelegde gelijke behandeling ten aanzien van sociale en belastingvoordelen in beginsel alleen van toepassing ten behoeve van werknemers in loondienst en niet op onderdanen van Lid-Staten, die werk zoeken.

(¹) PB nr. L 257 van 19. 10. 1968.

(²) PB nr. L 142 van 30. 6. 1970.

(³) PB nr. L 172 van 28. 6. 1973.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2683/95

van Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

aan de Commissie

(4 oktober 1995)

(95/C 340/102)

Betreft: Toepassing van Richtlijn 89/391/EEG

Uit een onderzoek dat de Commissie in de periode 1992—1993 in de twaalf Lid-Staten van de Gemeenschap heeft verricht, blijkt dat Griekenland het enige land is dat geen statistieken bijhoudt over beroepsziekten in de landbouw, de visserij, de bosbouw en de scheepvaart. Richtlijn 89/391/EEG (¹) betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk bepaalt in artikel 2 dat de richtlijn van toepassing is op alle openbare en particuliere sectoren van economische bedrijvigheid (industrie, landbouw, handel, enz.). Voorts wordt in artikel 18, leden 1 en 2, bepaald dat de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om uiterlijk op 31 december 1992 aan deze richtlijn te voldoen en dat zij de tekst van de bepalingen van intern recht

die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen aan de Commissie mededelen. Er zij tenslotte op gewezen dat arbeidsongevallen en beroepsziekten nog steeds schering en inslag zijn.

Kan de Commissie medelen of Griekenland haar de tekst van de bepalingen van Grieks recht waardoor de Griekse wetgeving in overeenstemming wordt gebracht met Richtlijn 89/391/EEG heeft doen toekomen, en zo ja, wanneer dit is gebeurd? Kan zij voorts medelen of Griekenland überhaupt statistieken over beroepsziekten bijhoudt? Is zij van oordeel dat er sprake is van een overtreding van artikel 2 van de richtlijn (werkingsfeer) wanneer de Griekse overheid beweert niet op de hoogte te zijn van het voorkomen van beroepsziekten in sectoren zoals de landbouw en de visserij? Zal zij er bij de ter zake bevoegde Griekse autoriteiten op aandringen dat zij zich schikken naar Richtlijn 89/391/EEG?

(¹) PB nr. L 183 van 29. 6. 1989, blz. 1.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(7 november 1995)

1. Griekenland heeft op 24 februari 1995 mededeling gedaan van maatregelen ter uitvoering van Richtlijn 89/391/EEG. De Commissie is bezig deze te bestuderen. Indien uit de resultaten van deze bestudering zou blijken dat omzetting onvolledig of gebrekkig is, zal de Commissie vervolgens de passende initiatieven nemen om dat te verhelpen.

2. Griekenland kent een lijst van 52 ziekten die erkend zijn als van beroepsmatige oorsprong, met een statistisch systeem voor de verzameling van de op deze ziekten betrekking hebbende gegevens. Op het gebied van de landbouw en de visserij zijn de beroepsziekten erkend van de werknemers die in de ondernemingen van deze sectoren werkzaam zijn.

3. Richtlijn 89/391/EEG beoogt de voorkoming van beroepsziekten in de onderneming of vestiging door een actieve deelname van zowel de werkgevers als de werknemers aan de organisatie en het beheer van de bescherming van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op de werkplek. De wijze van verzameling van statistieken inzake beroepsziekten en arbeidsongevallen door de autoriteiten van de Lid-Staten valt niet onder artikel 2 van Richtlijn 89/391/EEG.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2687/95

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

(4 oktober 1995)

(95/C 340/103)

Betreft: Omzetting van de richtlijn inzake minimumvoorschriften betreffende de veiligheid en de gezondheid op de arbeidsplaats in Spanje

Kan de Commissie mededelen of de Spaanse Regering Richtlijn 89/654/EEG⁽¹⁾ betreffende minimumvoorschriften inzake de veiligheid en gezondheid op de arbeidsplaats in nationale wetgeving heeft omgezet?

⁽¹⁾ PB nr. L 393 van 30. 12. 1989, blz. 1.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(27 oktober 1995)

De Commissie deelt de geachte Afgevaardigde mede dat zij op 16 maart 1995 bij het Hof van Justitie een klacht heeft ingediend tegen het Koninkrijk Spanje⁽¹⁾ wegens niet-omzetting van Richtlijn 89/654/EEG.

⁽¹⁾ Zaak C-95/79.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2699/95

van Peter Skinner (PSE)

aan de Commissie

(28 september 1995)

(95/C 340/104)

Betreft: Voorziening van informatie betreffende Europese industriële betrekkingen

Kan de Commissie mededelen of er momenteel voorzieningen zijn om de dagelijkse situatie van de industriële betrekkingen binnen de Europese Unie te volgen? Hoe zou bijvoorbeeld de Commissie een afgevaardigde voorzien van up-to-date en betrouwbare informatie over een industrieel geschil in een Lid-Staat, dat economische en politieke gevolgen had in Europa? Is de Commissie niet van mening dat deze informatievoorziening essentieel is om de industriële betrekkingen te kunnen volgen en om voor de sociale dialoog de nodige informatie te leveren?

Hoe kan de Commissie staande houden dat er een sociale dialoog bestaat wanneer het systeem voor het volgen van de industriële betrekkingen gedurende meer dan twaalf maanden niet heeft gewerkt? Vermijdt de Commissie doorgaans haar eigen procedures? Is de Commissie van mening dat zij

regelmatig werd voorzien met de beste waar voor haar geld door de waarnemers van de industriële betrekkingen en dat dit een essentieel onderdeel vormde van de sociale dialoog? Kan de Commissie mededelen waarom dit systeem werd gewijzigd en waarom het werkterrein en de organisatie voor deze volactiviteiten werden gewijzigd?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(30 oktober 1995)

In haar sociaal actieprogramma op de middellange termijn (SAMT) 1995—1997⁽¹⁾ heeft de Commissie het volgende aangekondigd (punt 9.3.1):

„Het Europees Waarnemingscentrum voor de arbeidsverhoudingen: in 1995 zal de Commissie regelingen voor het doeltreffend functioneren van het Europees Waarnemingscentrum voor de arbeidsverhoudingen consolideren, in nauwe samenwerking met de Europese Stichting voor de verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden. Een eerste verslag over de werkzaamheden van dit waarnemingscentrum zal voor eind 1996 worden opgesteld.”

De opnemings van dit project in het SAMT illustreert het belang dat de Commissie hieraan hecht. Zij is eveneens van mening dat een dergelijk waarnemingscentrum noodzakelijk is om toe te zien op de dagelijkse situatie van de arbeidsverhoudingen in de Gemeenschap, in het bijzonder aangezien de beschikbaarheid van betrouwbare en gedetailleerde informatie over de ontwikkeling van de arbeidsverhoudingen in de Lid-Staten een belangrijk element is van het beleidsvormingsproces, waarin de Europese Instellingen, de Lid-Staten en de organisaties van de sociale partners hun rol spelen. Daarnaast is het waarnemingscentrum ook een instrument ter ondersteuning van de ontwikkeling van de dialoog tussen management en arbeidskrachten op Europees niveau, overeenkomstig artikel 118 B van het EG-Verdrag.

Aangezien het contract met het vorige waarnemingscentrum (EURI) eind juni 1994 afliep en niet kon worden verlengd, heeft de Commissie met de Europese Stichting ter verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden (Dublin) voorbereidingen getroffen voor een nieuwe start met het Europees Waarnemingscentrum voor de arbeidsverhoudingen. Het was oorspronkelijk de bedoeling dit nieuwe project in 1995 te starten, maar wegens bepaalde moeilijkheden, in het bijzonder van budgettaire aard, zal de nieuwe start in 1996 plaatsvinden.

Over de operationele bijzonderheden van het nieuwe waarnemingscentrum is nog geen beslissing genomen. Het overleg met de organisaties van de sociale partners over hun behoeften en suggesties is nog steeds gaande.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 134 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2707/95**van Guido Podestà (UPE)****aan de Commissie***(6 oktober 1995)**(95/C 340/105)**Betreft: Kinderstrafkampen in China*

Is de Commissie op de hoogte van de berichten die in de pers zijn verschenen over het probleem van de kinderstrafkampen in China?

Antwoord van Sir Leon Brittan**namens de Commissie***(20 november 1995)*

Neen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2709/95**van Stephen Hughes (PSE)****aan de Commissie***(6 oktober 1995)**(95/C 340/106)**Betreft: NOW-programma*

Kan de Commissie aangeven hoeveel vrouwen uit Noord-oost-Engeland gebruik hebben gemaakt van het NOW-programma en hoeveel de communautaire bijdrage bedroeg?

Antwoord van de heer Flynn**namens de Commissie***(8 november 1995)*

In Noordoost-Engeland (Cleveland, Durham, Northumberland en Tyne and Wear) hebben 15 785 vrouwen gebruik gemaakt van het NOW-programma in de periode 1991—1994; de bijdrage van het Europees Sociaal Fonds bedroeg 15 137 987 pond sterling.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2737/95**van Luigi Florio (UPE)****aan de Commissie***(28 september 1995)**(95/C 340/107)**Betreft: Opdracht voor de verwijdering van asbest in het Berlaymont-gebouw*

Is de Commissie op de hoogte van de ernstige vermoedens van onregelmatigheden bij de toekenning van de opdracht

voor de verwijdering van asbest uit het Berlaymont-gebouw, aan een tijdelijk consortium van bedrijven met een aanbieding van meer dan 140 miljoen Belgische frank, terwijl een aanbieding van een andere tijdelijke associatie van bedrijven is afgewezen vanwege een verzekeringspolis die iets lager lag (100 000 Bfr.) dan die van het gehonoreerde consortium? Is het de Commissie bekend dat de selectiecommissie de term „beroepservaring” uit de uitnodiging voor het indienen van offertes vervolgens naast zich heeft neergelegd?

Is het de Commissie bekend dat de gehonoreerde aanbieders voornemens zijn de rond 5 000 ton asbest te verwijderen naar een afvalverwerking die slechts 500 ton per jaar mag opnemen, zodat het materiaal niet kan worden verwijderd binnen de termijnen die voor het herstel van het gebouw zijn gesteld? Is het de Commissie bekend dat de niet gehonoreerde associatie daarentegen had voorgesteld het asbest op milieuvriendelijker manieren te verwijderen, zoals cementering en vetrificatie? Is de Commissie voornemens zich te buigen over dit netelige vraagstuk en contact op te nemen met de firma „Berlaymont 2000”, de onroerend-goedmaatschappij van de gemeente Brussel die het gebouw in eigendom heeft?

Antwoord van de heer Liikanen**namens de Commissie***(13 oktober 1995)*

Zoals het geachte Parlementslid weet, is de naamloze vennootschap „Berlaymont 2000”, waarin de Belgische Staat grootaandeelhouder is, als enige verantwoordelijk voor de sanering en de renovatie van het Berlaymont-gebouw.

De Commissie heeft onderhandelingen aangeknoopt met deze vennootschap, met het oog op haar eventuele terugkeer in het gebouw na renovatie. Het is uitsluitend om die reden en om zich te vergewissen van de volledige verwijdering van het asbest, dat de Commissie inlichtingen heeft gevraagd over de aard van de daarvoor nodige werkzaamheden.

Volgens de haar ter beschikking staande gegevens stelt de Commissie vast dat de procedure voor de aanwijzing van de associatie van bedrijven die belast zijn met de verwijdering van het asbest in overeenstemming is geweest met de Europese richtlijnen op het gebied van de openbare aanbesteding voor de uitvoering van werken en dat de voor de verwijdering van het asbest vastgestelde procédés in overeenstemming zijn met de Belgische en Europese voorschriften inzake de behandeling van asbest.

De Commissie is niet bevoegd zich te bemoeien met de prijzen of de keuze van partijen. Er is geen enkele klacht bij haar ingediend die zou kunnen leiden tot een procedure ter zake van een inbreuk op het Gemeenschapsrecht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2750/95

van David Hallam (PSE)
aan de Commissie
(12 oktober 1995)
(95/C 340/108)

Betreft: Oprichting van een Europees waarnemingscentrum voor uitingen van racisme en vreemdelingenhaat

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zijn genomen met betrekking tot de voorstellen van de Adviescommissie inzake de oprichting van een Europees waarnemingscentrum voor uitingen van racisme en vreemdelingenhaat, gedaan in juni 1994 op de Top van Korfoe?

Kan de Commissie mededelen welke redenen ten grondslag liggen aan het besluit van de Top van Cannes om slechts de „haalbaarheid” van een dergelijk centrum „te bestuderen” en waarom de voorstellen van de adviescommissie grotendeels buiten beschouwing schijnen te zijn gelaten?

Kan de Commissie, gezien de dringende noodzaak om vastberaden te werk te gaan en een einde te maken aan de versplintering en verdeling van de samenleving in de Europese Unie als gevolg van racisme en vreemdelingenhaat, mededelen wat het tijdchema is voor deze haalbaarheidsstudie en welke maatregelen zijn gepland of reeds genomen om te bewerkstelligen dat deze studie ten spoedigste wordt voorgelegd?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**
(27 oktober 1995)

De Adviescommissie inzake racisme en vreemdelingenhaat is door de Raad ingesteld en bestaat uit door iedere Lid-Staat en door de Commissie aangewezen leden, alsmede uit waarnemers van het Parlement en de Raad van Europa.

De conclusies van de Europese Top van Cannes werden voorbereid door de Raad Algemene Zaken.

De adviescommissie is op 1 en 29 september 1995 bijeengekomen en heeft verdere vergaderingen gepland in oktober, november en december teneinde, in nauwe samenwerking met de Raad van Europa, de haalbaarheid te bestuderen van een Europees waarnemingscentrum voor uitingen van racisme en vreemdelingenhaat, zoals verzocht in de conclusies van de Europese Top op 27 en 28 juni 1995.

De Commissie zal later dit jaar een mededeling over de bestrijding van racisme voorleggen, alsmede een actieplan en een voorstel om 1997 uit te roepen tot Europees Jaar tegen racisme. In de mededeling zal rekening worden gehouden met de aanbevelingen van de Adviescommissie inzake racisme en vreemdelingenhaat.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2769/95

van Peter Crampton (PSE)
aan de Commissie
(12 oktober 1995)
(95/C 340/109)

Betreft: Beveiligingsbedrijven in de Europese Unie

Is de Commissie voornemens voorstellen te doen voor een wettelijke regeling betreffende beveiligingsbedrijven (privédetectives, bewakingsbedrijven)?

Zijn er al EU-regelingen die op deze sector van invloed zijn?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**
(16 november 1995)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op zijn schriftelijke vraag E-2478/95 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 39 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2789/95

van Peter Truscott (PSE)
aan de Commissie
(5 oktober 1995)
(95/C 340/110)

Betreft: Gelijktrekking pensioenen

Zou de Commissie kunnen mededelen of zij de plannen van de Britse Regering om de pensioengerechtigde leeftijd voor zowel mannen als vrouwen vast te stellen op 65 jaar, billijk acht, alsmede wat haar standpunt is ten aanzien van het feit dat deze gelijktrekking van de pensioengerechtigde leeftijd in het Verenigd Koninkrijk pas tegen het jaar 2020 plaatsvindt?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**
(30 oktober 1995)

Het voornemen van de Britse Regering om de pensioengerechtigde leeftijd voor mannen en vrouwen met ingang van het jaar 2020 op 65 jaar gelijk te trekken is volkomen in overeenstemming met het bestaande communautaire recht inzake gelijke behandeling van mannen en vrouwen.

Immers, de vaststelling van de leeftijd waarop ouderdomspensioenen of pensioenuitkeringen worden toegekend uit hoofde van een statutaire sociale-zekerheidsregeling is een kwestie die uitsluitend tot de bevoegdheid van de Lid-Staten behoort. Richtlijn 79/7/EEG van de Raad van 19 december 1978 betreffende de progressieve tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen in de wettelijke sociale-zekerheidsregelingen ⁽¹⁾ machtigt uit hoofde van artikel 7, lid 1, onder a), de Lid-Staten om afhankelijk van het geslacht verschillen in de pensioengerechtigde leeftijd te handhaven.

Krachtens zijn arrest van 17 mei 1990 en de daarop volgende interpreterende arresten is het Hof van Justitie van oordeel dat de door de aanvullende of beroepsregelingen geboden prestaties moeten worden beschouwd als beloning in de zin van artikel 119 van het EG-Verdrag betreffende de gelijke beloning van mannen en vrouwen. Bijgevolg is geen enkele afwijking van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen, met inbegrip van het gebied van de pensioengerechtigde leeftijd voor de toekenning van ouderdomspensioenen of pensioenuitkeringen uit hoofde van een beroepsregeling, nog langer toegestaan voor de werkenden in loondienst (artikel 119 is alleen op de werkenden in loondienst van toepassing).

Een voorstel voor een richtlijn van 23 oktober 1987 ⁽²⁾ ter aanvulling van de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen in de sociale zekerheid tendert onder andere tot het regelen van het vraagstuk van de pensioengerechtigde leeftijd. Volgens artikel 9 van dit voorstel voor een richtlijn worden twee oplossingen voorgesteld:

- hetzij dezelfde leeftijd voor mannen en vrouwen,
- hetzij de instelling van een stelsel van flexibele pensioenering met dezelfde voorwaarden voor mannen en vrouwen.

Dit voorstel voor een richtlijn is nog steeds in behandeling bij de Raad, ondanks de gunstige adviezen van het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité.

Overeenkomstig het sociaal actieprogramma op middellange termijn ⁽³⁾ en het vierde communautaire actieprogramma inzake gelijke kansen voor mannen en vrouwen (1996—2000) ⁽⁴⁾ dient de Commissie dit voorstel voor een richtlijn te herzien en eventuele wijzigingen voor te stellen die met name rekening houden met de ontwikkeling in de jurisprudentie op het gebied van de beroepsregelingen. Er zij op gewezen dat, indien de pensioengerechtigde leeftijd voor mannen en vrouwen op zekere dag wordt gelijkgetrokken door middel van de goedkeuring van een communautaire richtlijn, het vraagstuk van de vaststelling van de identieke leeftijd steeds een kwestie blijft die uitsluitend tot de bevoegdheid van de Lid-Staten behoort.

⁽¹⁾ PB nr. L 6 van 10. 1. 1979.

⁽²⁾ Doc. COM(87) 494 def.

⁽³⁾ Doc. COM(95) 134 def.

⁽⁴⁾ Doc. COM(95) 381 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2809/95

van Salvador Garriga Polledo (PPE)

aan de Commissie

(16 oktober 1995)

(95/C 340/111)

Betreft: Verbetering van het begrotingsbeheer

Kan de Commissie op het stuk van een doorzichtig beleid ten aanzien van het beheer van de begroting dat zij wenst te bevorderen, mededelen, of zij gedacht heeft aan de mogelijkheid voor het grote publiek een informatiekanaal te openen via de internationale netten van vrije toegang zoals Internet en andere netten waardoor onmiddellijk toegang kan worden verkregen tot de informatie over het gebruik van de communautaire fondsen?

Antwoord van de heer Liikanen
namens de Commissie

(22 november 1995)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2968/95

van Luigi Vinci (GUE/NGL)

aan de Commissie

(27 oktober 1995)

(95/C 340/112)

Betreft: Motie anti-homoseksuelen

Op 27 april 1995 heeft de gemeenteraad van Verona door middel van een motie het gemeentebestuur opgedragen geen maatregelen te nemen om de rechten van homoseksuele paren gelijk te trekken met die van zogenaamde natuurlijke gezinnen. In de motie in kwestie staat dat homoseksualiteit in strijd zou zijn met een zgn. natuurlijke wet en dat de toepassing van Resolutie A 3-28/94 van het Europees Parlement ⁽¹⁾ derhalve zeer negatieve effecten zou hebben op de opvoeding van de jongeren en op het gezin.

Professor Padovani, lid van de gemeenteraad van Verona en indiener van de motie bij deze gemeenteraad, heeft bij zijn redenering ook aangevoerd dat de vrouw aangezet moet worden tot het huwelijk, het moederschap en het „huisvrouwschap” door een soort psychologische beïnvloeding

vanaf de geboorte in een speciaal daarop gerichte „omgeving”.

Is de Commissie niet van mening dat het bovenstaande genoeg elementen bevat om stappen te ondernemen bij de Italiaanse autoriteiten, opdat ook in Verona de burgerrechten en het beginsel van gelijkheid tussen de burgers, waarop de Verdragen van de Europese Unie zijn gebaseerd, worden nageleefd?

(¹) PB nr. C 61 van 28. 2. 1994, blz. 40.

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(15 november 1995)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-2354/95 van de heer Vecchi (¹).

(¹) PB nr. C 326 van 6. 12. 1995, blz. 40.